கல்கி

ALKI பிப்ரவரி 20, 1955

4 அண

வாரம் ஒரு அணா செலவிற்கு பற்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பளிக்கிறது!

சாம்பல், கரிபோன்ற கரகரப்பான பொருள்கள் பற்களில் கீரல் விழச் செய்கின்றன. இந்த கீரல் வழியாக பாக்டீரியா புகுந்து கெடுதல் விளைவிக்கிறது. பற்கள் பூரண ஆரோக்கியத்தோடு இருக்க விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த ஒரு பல் துலக்கும் வஸ்து உங்களுக்குத் தேவை. ஆகையால் கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ் வாங்குங்கள். பற்களுக்கு பூரண ஆரோக்கியத்தைத்தரும் எல்லா பொருள்களையும் ஒன்று சேர்த்து கெட்டியாகச் செய்தது தான் கிப்ஸ். அன்றியும் ஒரு டூத்பேஸ்ட் செய்யும் எல்லா வேலைகளையும் அதன் பாதி விலைக்குச் செய்கிறது. இதை உபயோகிப்பது மிகவும் சுலபம். விரலையோ அல்லது புரஷையோ தண்ணீரில் நனைத்துக் கொண்டு கட்டியின்மேல் தேய்க்கவும். அதன் சுவையை நீங்கள் மிகவும் விரும்புவீர்கள் அன்றியும் அதன் மிருதுவான ஊடுருவிப் பாயும் நுரை உங்கள் பற்களை பளிச்சென்று வெண்மையாக இருக்கச் செய்யும்!

உங்களுக்குப் பிரியமான கிப்ஸின் க்னோசரோபில் சேர்ந்திருக்க விரும்பினால் கிப்ஸ் க்னோசரோபில் டென்டிபிரிஸ் கேளுங்கள். எல்லா இடங்களிலும் விற்கப்படும் வெள்ளை டப்பாவில் பெயரைக் கவனித்து வாங்குங்கள்.

நீலம், சிவப்பு, பச்சை டப்பிகளில்

கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்

GD. 38-30 TM

டி. அண்டு டபிள்யூ. கிப்ஸ் லிட்., லண்டனுக்காக இந்தியாவில் தயாரித்தது

மலர் 14 : இதழ் 30

கல்கி

ஜய ௵ : மாசி 8

பொருளடக்கம்

1955 பிப்ரவரி ௨௰

சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு ஊ.. ஊ
ஊதும் ஓடும் ரயில் - அது
நீளம் ஒண்ணரை மைல் - உங்கள்
ஊரில் நிற்காது மெயில்!...

★ [illegible]
★ சகஸ்ரநாமம்
★ சுந்தரிபாய்
★ [illegible]
★ வனஜா
★ ஆர். கணேசன்
★ துரைராஜ்
★ பி. எஸ். ஞானம்
★ மாஸ்டர் முரளி
★ மாஸ்டர் பாபுஜி

யுனைடெட் பிலிம் ஆர்ட்ஸ்

வள்ளியின் செல்வன்

ஜெமினி ரிலீஸ்

இப்பொழுது

சென்னை - வெலிங்டன், பிரபாத், சரஸ்வதி

மூன்று தியேட்டர்களிலும், மற்றும்
தமிழ்நாடெங்கும் நடைபெறுகிறது

சென்னையில் தினசரி 3 காட்சிகள் : 2-30, 6, 9-30 மணிக்கு

மலர் 14 இதழ் 30

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் — பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

மூன்று ராஜிநாமாக்கள்!

டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், பட்டம் தாணுப் பிள்ளை, தோழர் மாலெங்காவ், இந்த மூவரும் பரஸ்பரம் பேசிக் கொண்டவர்கள் போல் ஒரே சமயத்தில் தங்கள் பதவிகளை ராஜிநாமாச் செய்து விட்டார்கள்.

ரஷ்யப் பிரதமர் மாலெங்காவின் ராஜிநாமா உலக மக்களையும் ராஜதந்திரிகளையும் கவலையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. திரு கிருஷ்ணமாச்சாரியார், திரு பட்டம்தாணுப் பிள்ளை இவர்களின் ராஜிநாமா பாரத நாட்டு மக்களைத் தீவிர சிந்தனையில் ஈடுபடும்படி செய்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ டி. டி. கே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் ராஜிநாமாவால் அவருக்கு எவ்வித நஷ்டமும் இல்லை. இந்திய சர்க்காருக்குத்தான் பெரிய நஷ்டம் என்று சொல்ல வேண்டும். மிகத் திறமை வாய்ந்த இவரது தொண்டைப் பாரத சர்க்கார் இழக்க நேர்ந்தது பெரிய துரதிர்ஷ்டம்.

டி. டி. கே. தொழில் துறைகளில் அறிவும் அனுபவமும் வாய்ந்தவர்; தூங்காமல் தமது கடமைகளைச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர்; பிறர் பேச்சுக்களைக் கேட்டு ஏமாந்து போகாத ஒரு மந்திரி. மந்திரி சபையிலிருந்த அத்தகைய சகாவை நேருஜி இழக்க நேர்ந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் ராஜிநாமாவைத் தவிர்க்க டில்லிப் பிரமுகர்கள் முன்வரவில்லை.

போனால் போகட்டுமே, என்ன முழுகிப் போய் விடும்? என்று அவர்கள் பேசாமல் இருந்து விட்டார்கள்போலிருக்கிறது.

இந்திய சர்க்காரின் நற்பெயரிலும் தேசத்தின் நலத்திலும் உண்மையான அக்கறை கொண்ட யாவரும் பிறகு வருந்துவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஒரு சாமர்த்தியசாலியை, சிறந்த உழைப்பாளியை, விஷயம் அறிந்த பிரமுகரை மந்திரி சபை இழந்து விட்டதே என்று யார்தான் வருத்தப்படாமலிருக்க முடியும்?

• • • •

அடுத்தபடியாக, திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யப் பிரதமர் பட்டம் தாணுப் பிள்ளை பதவியை இழக்கும்படி நேர்ந்து விட்டது.

'ஸ்தாணு' என்ற வார்த்தைக்கு ஸ்திரம், அதாவது நிலைத்து நிற்பது என்று பொருள்.

அந்தச் சொல் மலையாளத்தில் தாணு என்று செல்லப் பெயராக வழங்குகிறது.

மந்திரி சபை ஸ்தாணுவாக இருப்பது கஷ்டமான காரியம் என்று தெரிந்திருந்தும் கூட, தாணுப் பிள்ளை சென்ற வருஷத் தேர்தல் முடிந்ததும் தைரியமாகப் பதவியை ஒப்புக் கொண்டார்.

அவர் அவ்வாறு பதவியை ஏற்றுக் கொண்டதால்தான் தி. கொ. காங்கிரஸ் கட்சியினர் மிகவும் தர்ம சங்கடமான நிலைமையிலிருந்து விடுதலை பெறுவது சாத்தியமாயிற்று. தாணுப்பிள்ளையவர்கள் அவ்வம

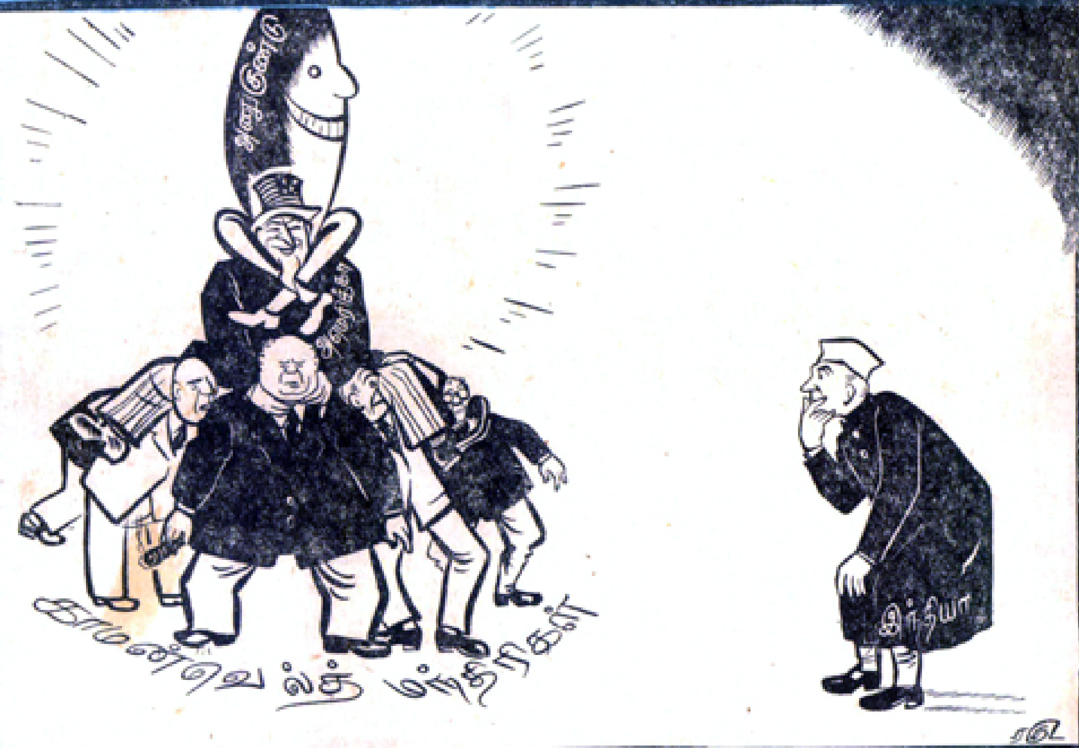
ஸ்ரீ பட்டம்தாணுப் பிள்ளை

ரஷ்ய விளையாட்டு!

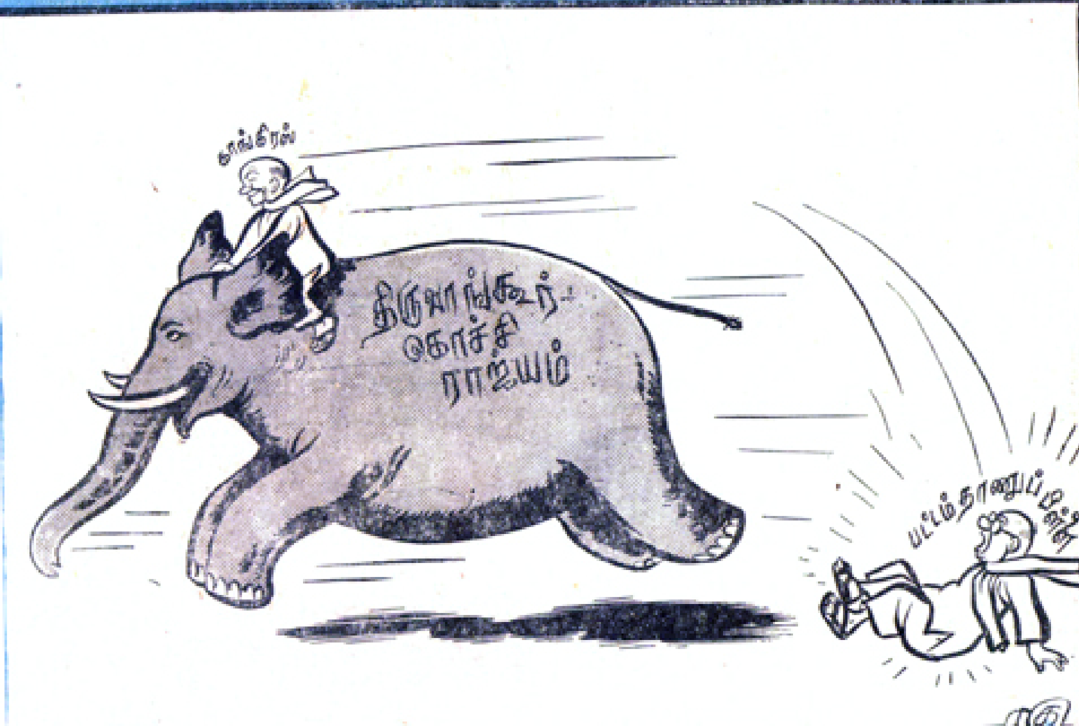
ரஷ்யாவில் எப்போதுமே விஷ்ணுபதம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது!

பிசாசுக்கு மந்திரம்!

"தானாகவே தன் தோள்மீது தூக்கி வைத்துக் கொண்ட அணுகுண்டுப் பிசாசைக் கீழே இறக்கி வைக்க முடியாமல் அமெரிக்கா தவிக்கிறது. இந்தப் பிசாசைக் கீழே இறக்குவதற்கு நேருஜி மந்திரம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்."

புதிய யானைப் பாகர்!

திருவாங்கூர் - கொச்சி ராஜ்யத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை பதவியேற்றது!

யம் தாறுமாருக நடந்து கொண்டிருந்தால், இன்று திருவாங்கூரில் கம்யூனிஸ்ட் ராஜ்யம் நடந்து கொண்டிருக்கும்.

அவ்வித விபரீதம் எதுவும் ஏற்படாமல் தவிர்த்ததற்காக நாம் தாணுப் பிள்ளைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அப்படியிருந்தும் இப்போது தி. கொ. ராஜ்ய காங்கிரஸ் கட்சியினர் பட்டம் மந்திரி சபைக்குப் பிடிவாதமாக வெற்றிலை பாக்கு கொடுத்து வெளியே அனுப்பி விட்டார்கள்.

தி. கொ. ராஜ்யத்தில் இப்போது மறுபடியும் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ மாலெங்காவ்

திருவாங்கூர்த் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் வாதிகளின் ஆதரவு இருந்தால்தான், அங்கு காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ஸ்திரமாகவும் பயன் தரும் பலத்துடனும் நிற்கும்.

தி. த. காங்கிரஸ் வாதிகளின் ஆதரவை நாட முயற்சித்த திருவாங்கூர் காங்கிரஸ்வாதிகளையும், ஏற்கெனவே நடந்த தவறுகளை மனத்திற் கொண்டிராமல் அவர்களை ஆதரிக்க முன்வந்த திருவாங்கூர்த் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளையும் பாராட்டுகிறோம்.

திருவாங்கூர்த் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு அங்கத்தினர்களும் காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டதாகப் புதிய பிரதமர் கோவிந்த மேனன் அவர்கள் இப்போது அறிவித்துள்ளார்.

திருவாங்கூரில் உள்ள தமிழ் தாலுகாக்கள் தமிழ் நாட்டுடன் ஐக்கியம் அடைய வேண்டும் என்பதைத் தவிர, மற்ற விஷயங்களை யொட்டித் திருவாங்கூர் காங்கிரஸ் வாதிகளுக்கும் தி.த.நா. காங்கிரஸ்வாதிகளுக்கும் கருத்து வேற்றுமை யில்லை.

மாலெங்காவ் திடீரென்று ரஷ்யாவின் பிரதம மந்திரியாக வந்தார். திடீரென்று அப் பதவியிலிருந்து மறைந்து விட்டார்.

ஸ்டாலின் ஆட்சி காலத்திலே ரஷ்யாவில் பதவியிலிருந்து விலகிய டிராட்ஸ்கி முதல் பெரியா வரையில் எத்தனை எத்தனையோ ரஷ்யப் பிரமுகர்கள் மேலுலகம் சென்றனர்.

ரஷ்யாவில் விஷ்ணுபதம் எப்போதுமே காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மாலெங்காவ் வீழ்ச்சி காரணமாக உலக சமாதான முயற்சிக்கு நன்மை உண்டாகுமா அல்லது குந்தகம் விளையுமா! இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் என்ன என்பது இனிமேல்தான் தெரிய வேண்டும்.

ஆனல், ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தேர்தல் மும்முரமாக நடைபெறும் இச் சமயத்திலா மாலெங்காவ் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும்!

ஆந்திர கம்யூனிஸ்டுகளைக் கேட்காமலேயே மாலெங்காவ் திடீரென்று ராஜிநாமா செய்து விட்டதாகக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் அங்கலாய்க்கிருர்களாம்.

ஆந்திர ராஜ்யத் தேர்தல் முடியும் வரையில் மாலெங்காவ் பற்றிய செய்தியை ரஷ்யா மூடியாவது வைத்திருக்கலாம்! எல்லாம் நம்முடைய காங்கிரசின் நல்ல தசை.

சுலபமாக ஆந்திரத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி அடையலாம். எல்லாம் ஆண்டவன் லீலை!

தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு

கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்கள் எத்தகைய அரசாங்கப் பதவி வகித்தாலும் தாம் ஒரு எழுத்தாளர் என்பதிலும், ஒரு பத்திரிகாசிரியராக இருந்தவர் என்பதிலும், வேறெதிலும் இல்லாத அளவு பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் கொள்கிற பேறு மன்னர்களின் சக்கரவர்த்தியாவார். நமது தமிழர் படையின் தளபதி ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களோ அல்லும் பகலும் அனவரதமும் தமிழ் நாடு, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் எழுத்தாளர் முன்னேற்றம் என்றே சிந்தித்து, தமிழர் படையின் தளபதியாக நின்று தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபட்டு வருகிருர். இத்தகைய இருவரும் கூடி எழுத்தாளர் மகாநாட்டை இந்த ஆண்டு நடத்தி வைத்தது தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்குப் பெருமையும் ஊக்கமும் தருகிற நிகழ்ச்சியாகும்.

இந்த ஆண்டு மகாநாட்டில் இன்னொரு விசேஷம். ரஷ்யாவிலிருந்து கலாசார தூது கோஷ்டியார் சென்னைக்கு வந்தார்கள் அல்லவா! அவர்கள் இந்த அருமையான தருணத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு முதல் நாள் வந்திருந்து கௌரவித்தனர். தமிழ் எழுத்தாளர்களைத் தாங்கள் தெரிந்து கொண்டதோடு, தங்களையும் அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வித்துக் கொண்டனர். மகாநாட்டு நடவடிக்கைகளில் இது ஒரு விசேஷ அம்சமாக விளங்கியது.

"ரஷ்யாவின் கலைகளை நீங்கள் புரிந்து கொள்வதிலும், உங்கள் இலக்கியத்தையும், கலைகளையும் நாங்கள் புரிந்து கொள்வதிலும் நம்முடைய எதிர்கால நல் உறவு பலப்படும்!" என்று தூது கோஷ்டித் தலைவர் குறிப்பிட்ட போது, மகாநாட்டிலே கூடி யிருந்த தமிழ் அன்பர் அனைவரும் பலமாகக் கரகோஷம் செய்து ஆமோதித்தனர்.

இந்த ஆண்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் விட சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு மகத்தான காரியம் நடைபெற்றது. தமிழ் மொழிக்குப் பெருந் தொண்டு புரிந்த இரு பெரும் முதியோர்களைச் சீரிய முறையில் சங்கம் கௌரவித்தது. பேராசிரியர்கள் வையாபுரிப் பிள்ளை, ராகவ ஐயங்கார் இருவருக்கும் வெள்ளிக் கேடயங்கள் சங்கத்தின் சார்பாகக் கவர்னர் வழங்கினர். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் என்றால், இலக்கியத் தோடும் பண்டிதர்களோடும் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு கும்பல் என்பதாகப் பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் இரு சாரார் இடையேயும் ஒரு தப்பெண்ணம் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தை அகற்றி, இலக்கியம் என்றால் அது பழமை புதுமை என்ற பாகுபாடின்றி ஒரே தொடர்ச்சியாக வரும் சங்கிலித்

தொடர் என்பதை இதன் மூலம் நமது எழுத்தாளர் சங்கம் நிரூபித்து விட்டது. இந்த அருமையான காரியத்தைச் செய்ததற்காகச் சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பாராட்டுகிறோம்.

13-ந் தேதி ஞாயிறன்று மாலையில் சென்னை மகாஜன சபை மண்டபத்தில், கல்கி அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியர் ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸன் அவர்கள் திறந்து வைத்து உணர்ச்சியோடு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தனது முன்னாள் தலைவரும், எழுத்தாளப் பேராசிரியருமான கல்கி அவர்களுக்கு இதன் மூலம் தனது மனப்பூர்வமான அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொண்டது.

இந்த மகாநாட்டில் இன்னொரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி 'தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குவது சம்பந்தமான திட்டத்தை' வகுப்பதற்குரிய தீர்மானம் நிறைவேறியதாகும். 13-ந் தேதி காலை மகாஜன சபை மண்டபத்தில் இது பற்றிய சர்ச்சை நடந்தபோது இந்தச் சென்னை மண்டலத்தின் பல பகுதிகளிலும் உள்ள பல எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டு தங்கள் தங்கள் யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். ராஜ்யங்களில் அந்தந்தப் பிரதேச மொழியில் அலுவல்கள் நடக்க வேண்டும் என்ற யோசனையைப் பற்றி எவ்வித அபிப்பிராய பேதத்துக்கும் இடம் இராது. எப்படி நடைமுறைக்கு நிறைவேற்றுவது என்பதே கேள்வி. அதுவே தீர்மானம். இது பற்றிய திட்டத்தை உருவாக்க ஒரு செயற் குழுவை நியமித்திருக்கிறது எழுத்தாளர் சங்கம். இதை வரவேற்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி நடவடிக்கைகளைச் சீராக நடத்திய தலைவர் ம. பொ. சிவஞானம் தமிழர் சமுதாயத்தின் தளபதி என்று குறிப்பிட்டோம். தமிழ் மொழியினிடத்தும், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் மக்கள், தமிழ் நாடு என்ற கொள்கையிடத்தும் அபாரமான ஈடுபாடு கொண்டவரும், சொல்வன்மையும் செயலாற்றும் திறனும் ஒருங்கே வாய்ந்தவருமான இந்தத் தளபதியின் தலைமையில் எழுத்தாளர் சங்கம் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஒற்றுமையையும் நிலையையும் உயர்த்துவதற்கு மேலும் மேலும் பல ஆக்க வேலைகள் செய்யும் என்று ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்க்கிறோம்.

மகா சிவராத்திரி

ஞாயிற்றுக் கிழமை, பெப்ருவரி 20-ந் தேதி சிவராத்திரி புண்ணிய தினம். எண்ணற்ற மக்கள் பக்தியோடு வணங்கித் துதிக்கும் இந்தப் பண்டிகையன்று வெளி வருகிற கல்கி இதழின் அட்டைப் படம், 'கயிலாய பரம்பரை' என்று தமிழர்கள் பாராட்டும் சைவ நெறிக்குத் தலைமைப்பதியான காசி க்ஷேத்திரத்தைச் சித்திரிக்கிறது. குமர குருபர சுவாமிகள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வடநாடு சென்று சைவத்தின் பெருமையோடு தமிழின் சிறப்பையும் காசியிலே நிலை நாட்டித் திருமடம் கண்ட வரலாற்றைப் பேராசிரியர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை தமது 'ஆற்றங் கரையினிலே' என்ற கட்டுரையினில் இவ்வாரம் விளக்கம் செய்கிறார்கள். பழம் பெரும் பதியும், புண்ணியம் நிரம்பியது என்று பல நூறு ஆண்டுகளாகத் துதிக்கப்படுவதும் பெரியோர்கள் தோன்றியதுமான காசி நகர்க் காட்சியையும் குமரகுருபர சுவாமிகளின் சித்திரத்தையும் அட்டைப் படத்திலே தாங்கி வருகிறது இந்த வாரத்துக் கல்கி இதழ்.

பனித் துளி

"பிரிட்டிஷ் ஹோட்டலில் நிறவெறி: எதிர்த்து வெள்ளையர்களும் இந்தியர்களும் கூட்டாக மறியல்." —தென் ஆப்பிரிக்கச் செய்தி

"ஹோட்டலில் கூட்டு மறியல் வெற்றியளித்திருக்குமே!" என்கிறார் கூட்டுப் பிரியர்.

●

"வயது வந்த ஆண் பெண்களின் பெற்றோர்கள். நிரந்தர வாழ்க்கைத் துணைவனையும் துணைவியையும் தேடிக் கொள்ளும் பொருட்டு, வயது வந்த ஆண்களும் பெண்களும் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொள்வதற்குச் சிற்றுண்டிச் சாலைகளும் கிளப்புகளும் ஏற்படுத்தத் தீர்மானித்துள்ளனர்."

—நாகபுரிச் செய்தி

அவசியம் கிளப்புகளும், சிற்றுண்டிச் சாலைகளும் ஏற்படுத்த வேண்டியதுதான்! மணமானதும் தம்பதிகள் நிரந்தரமாக அவைகளில் தங்கி விடலாம் அல்லவா!

●

"ரயில்வே அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பயனாக அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் ரயில்வே பிரயாணிகள் பெட்டிகள் உற்பத்தியில் சுய தேவைப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விடும்."

—புதுதில்லிச் செய்தி

"அட! ஐந்தாண்டுக்குப் பிறகு ரயில் பிரயாணிகளுக்குப் பெட்டிகள்கூடக் கொடுப்பார்களா!" என்று கேட்கிறார் ஒரு கிராமவாசி.

●

"உலகை இரண்டு போட்டி வல்லரசு கோஷ்டிகள் என்று பிரிப்பதைத் தீவிரப்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கை எதையும் எதிர்க்கின்ற இந்தியாவானது, சென்ற செப்டம்பரில் மணிலாவில் கையெழுத்திடப்பட்ட தென் கிழக்காசிய உடன்படிக்கையைக் குறை கூறியிருப்பது பற்றி அரசியல் வட்டாரங்களில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது."

—பத்திரிகைச் செய்தி

இதைப் படிக்கும் போதே நமக்குக் குழப்பமேற்படுகிறதே என்கிறீர்களா!

●

"மாணவர்களிடையே வகுப்பு வேற்றுமை உணர்ச்சி கூடவே கூடாது." —கல்வி அமைச்சர்

"அப்படியானால் பள்ளிக்கூடங்களில் என்னத்துக்காக இத்தனை வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்!" என்று கேட்கிறான் ஒரு மாணவன்.

●

"கலப்பட சாம்பிராணி தயாரித்தவர் கைது." —விருதுநகர்ச் செய்தி

அட மட சாம்பிராணி!

●

"மாணவர்களுக்கு அறிவு வளர்ச்சியுடன் விவேகமும் ஏற்பட வேண்டும். விவேகமற்ற வெறும் அறிவு வளர்ச்சி பயன் தராது."

—ஒரு சொற்பொழிவாளர்

அறிவைக் குறை கூறுவது விவேகமாகுமா என்று அங்கலாய்க்கிறார் ஓர் அறிவாளி.

என்ன சேதி?

அசோகரின் தீர்க்க தரிசனம்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அசோக சக்கரவர்த்தி கூறிய வார்த்தைகள் இன்று உண்மையாகி விட்டன. மாபெரும் யுத்தங்களில் வெற்றி யடைந்தவர்கள், தோல்வியுற்றவர்கள் எல்லோருடைய நிலைமையும் ஒன்றாகி விடுகிறது என்று அசோகர் கூறினார். அந்த மகாபுருஷரின் வாக்கு இன்றளவும் நிறைவேறி வந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க வல்லரசுகள் தோல்வியடைந்த ஜெர்மனியையும் ஜப்பானையும் மீண்டும் வலிமை பொருந்தியதாகச் செய்யப் பெரு முயற்சி செய்து வருகின்றன. அந்த மகா யுத்தத்துக்குக் காரணமாக இருந்த ஜெர்மனி மறுபடியும் இராணுவ பலம் பெற்று விளங்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளன! அதாவது ஜெர்மனியும் ஜப்பானும் தோல்வியடைந்ததால், வல்லரசுகள் சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்னைகள் தீர்ந்து விடவில்லை.

பாரத நாட்டில் உள்ள அறிஞர்களில் ஒருவரான டாக்டர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் சென்ற வாரம் சென்னை கிறிஸ்துவ கலாசாலையில் பேசியபோது அவ்விதம் இந்தியாவின் பண்டையப் பெருமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அசோகரின் ஆணையையே இன்று உலக அரசியலில் இந்தியா நிறைவேற்றி வருகிறது என்றும் கூறினார்.

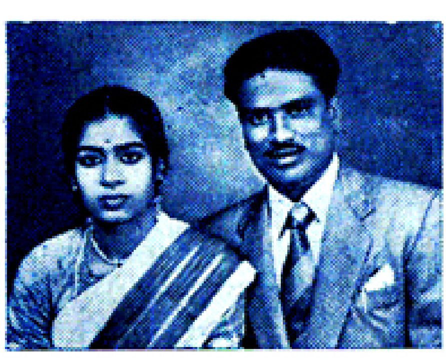
உலகில் பல ராஜ்யங்களும் தன்னலத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்கள் கொள்கையை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்கின்றன. ஆனால் பாரத நாடோவெனில் யாதொரு மாறுதலு மின்றி வள்ளுவர், அசோகர், காந்தி மகான் வகுத்த வழியையே பின்பற்ற முயன்று வருகிறது. அந்த வழி தான் இந்தியாவை மாத்திரமல்ல, மானிட வர்க்கத்தையே உய்விக்க வல்லது என்பதை உலகத்துக்குக் காட்டி வருகிறது.

புனாவில் இன்னிசை

புனாவில் ஆயிரக் கணக்கில் தமிழர்கள் வசிக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லாரும் மத்தியதர வகுப்பினர். அவர்களுடைய குழந்தைகளின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக அந்நகரத்துப் பிரமுகர்கள் சேர்ந்து "சரஸ்வதி வித்யாலய சங்கம்" என்றோர் சங்கம் ஏற்படுத்தி அதன் ஆதரவில் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும் நடத்தி வருகிறார்கள். இப்போது அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் 800 மாணவ மாணவிகள் படித்துப் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். பல ஆண்டுகள் இப் பள்ளிக் கூடத்துக் குத்தக்க கட்டடமின்றி யிருந்தது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க 1947-ல் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர்கள் உதவிய கச்சேரியின் மூலமும், இன்னும் பல பிரமுகர்களின் நன்கொடைகளின் பலத்திலும், சரஸ்வதி வித்யாலய சங்கத்தார் ரூ. 2,50,000 பெறுமானமுள்ள கட்டடத்தைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் ஒரு லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இப் பள்ளியில் பெரும்பாலும் சென்னை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளே படிக்கின்றனர். சென்னை சர்க்கார் இதற்கு உதவ முடியுமோ என்றால், பள்ளிக்கூடம் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு வெளியே இருப்பதால் உதவ முடியாது. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள பொது மக்கள் நன்கு உதவலாம். இன்று வரை சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்கள், வருங் காலத்தில் புனா

டி. எஸ். ராஜம்

கிருஷ்ணராஜன் கம்பெனி உரிமையாளர் திருநிறைச்செல்வன் **மு. கோபால கிருஷ்ணன்** பி. எஸ்ஸி.க்கும், திருநிறைச்செல்வி **லலிதா**வுக்கும் சென்ற 2-2-1955 அன்று சென்னை தியாகராயநகரில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அவ்வமயம் வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பிய அன்பர்களுக்கும் திருமணத்திற்கு வந்திருந்து சிறப்பித்தவர்களுக்கும் எங்களது மனமார்ந்த நன்றி.

Dr. (Mrs.) & Major M. **தாமோதரம்**
(பனகல்) சென்னை - 12

Mrs. & Mr. P. A. S. **மணி**
பாபுலர் மில்ஸ் ஸ்டோர்ஸ், சென்னை-1

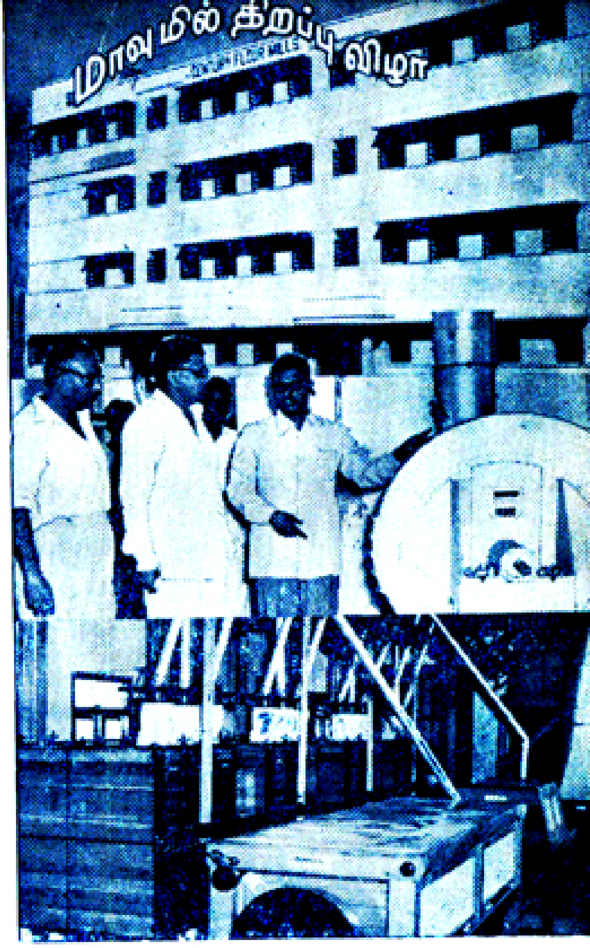
வுக்கு உத்தியோக நிமித்தமோ, வியாபார நிமித்தமோ போக நேரிடலாம். வரும் கால சந்ததியார் புனாவுக்குப் போகலாம். அப்பொழுது அவர்களுடைய குழந்தைகள் எல்லாம் படிக்க வசதியிருக்க வேண்டுமல்லவா? ஆகவே, அதைக் கருதித் தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் இப் பள்ளிக்கூடத்துக் கட்டட நிதிக்குப் பணம் அனுப்புவதில் நியாயமுண்டு. இதை உணர்ந்துதான் டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனத்தின் மானேஜிங் டைரக்டரான ஸ்ரீ டி. எஸ். ராஜம் ரூ. 1000 நன்கொடை வழங்கி யிருக்கிறார். ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர்களும், மேற்படி வித்யாலயத்தின் கட்டட உதவி நிதிக்காகப் புனாவில் வருகிற மார்ச்சு 6-ம் தேதி ஓர் இன்னிசை விருந்தளிக்கிறார்.

மதுரைக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்

ஜலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய திட்டங்களில் சென்னை ராஜ்யத்தில் கடைசித் திட்டமாகிய "பெரியாறு திட்டம்" சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை சென்னை முதன் மந்திரி துவக்கி வைத்தார். மலையாள ராஜ்யத்திலுள்ள பெரியாறு நீரைக் கடலில் போய்ச் சேர்ந்து வீணாகாமல் மதுரை ஜில்லாவுக்கு மலையைக் குடைந்து வாய்க்கால் அமைத்து, நீர்ப்பாசன வசதி செய்து, ஏராளமான நிலங்கள் சாகுபடியாகின்றன. இந்த நீரை இப்பொழுது மின்சார உற்பத்தி செய்யவும் பயன்படுத்தத்தான் திட்டமிட்டுத் துவக்கப் பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்துக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், நான்கு ஆண்டுகளில் பூர்த்தியாகும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது முடிவடைந்தால் 2,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அளிக்க முடியுமாம். புதுப் புது தொழில்கள் அக்கிராமங்களில் தோன்றத் தக்க சூழ்நிலையும் வசதியும் ஏற்படும்.

'அன்னபூர்ணாலயம்'

“இடுக்கண் வருங்கால் நகுக!” என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அந்த அமுத வாக்கை அப்படியே கடைப் பிடித்து வெற்றி கண்ட வீரர் சர்தார் வேதரத்தினம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் தஞ்சை ஜில்லாவில் அடித்த புயல் காரணமாக, சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்கள் அன்புடன் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்த கஸ்தூர்பா கன்யா குருகுலம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. ஆயினும் சர்தார் தைரியம் இழந்து விடவில்லை. மீண்டும் உறுதியுடன் புனர் அமைப்புச் செய்து விட்டார். அந்தக் குருகுலத்தில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட 'அன்னபூர்ணாலய'த்தை நமது அருமைத் தலைவர் ராஜாஜி சென்ற 13-ம் தேதி திறந்து வைத்தார்கள். அதைப் பற்றிய முழு விவரம் கொண்ட கட்டுரையும் படங்களும் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

கோதுமையைக் கைப் படாமல் மாவாக்கும் காற்று உறிஞ்சும் நவீன சாதனங்களுடன் கூடிய இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளது செஞ்சுரி மாவு மில். இந்த மில்லின் புதுக் கட்டடத் திறப்பு விழா பிப்ரவரி ஆறாந் தேதி பெரம்பூரில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மேற்படி விழாவுக்குச் சென்னை விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் தலைமை வகித்தார். மில்லின் புதுக் கட்டடத்தின் ஒரு பகுதியை மத்திய சர்க்கார் உணவு உதவி மந்திரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்பா திறந்து வைத்தார். இன்னொரு பகுதியை அந்த மில்லைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளியே திறந்து வைத்தார். இந்த மில்லின் மானேஜிங் டைரக்டர் ஸ்ரீ மருதைப் பிள்ளை விழாவுக்கு வந்திருந்தவர்களை எல்லாம் வரவேற்றார். ஸ்ரீ மருதைப் பிள்ளை அவர்களின் சலியாத உழைப்பினால் இன்று ஆசியாவிலேயே மிகச் சிறந்த மாவு அரைக்கும் மில்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது செஞ்சுரி மாவு மில். இது போன்ற மில்களினால் நமது உணவுப் பற்றாக் குறை நீங்கும். தென் இந்திய மக்கள் கோதுமையையும் சாப்பிடத் தங்களைப் பழக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்பா.

செஞ்சுரி மாவு மில்லின் கம்பீரத் தோற்றத்தையும் இந்த மில்லுக் குள்ளிருக்கும் நவீன இயந்திரங்களை மந்திரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்பாவுக்கு ஸ்ரீ பி. மருதைப் பிள்ளை காண்பிப்பதையும் கோதுமைக் கிடங்கில் இருந்து முழு கோதுமையையும் மூன்றாவது மாடிக்குக் கொண்டு செல்லும் காற்று உறிஞ்சும் சாதனங்களுடன் கூடிய இயந்திரப் பகுதியையும் மேலே உள்ள படத்தில் காணலாம்.

பாராட்டு விழா

சென்னை மாநிலக் கல்வித் துறைத் தலைவராகத் திரு நெ. து. சுந்தரவடிவேலைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். "சுற்றி நில்லாதே போ பகையே! துள்ளி வருகுது வேல்!" என்று எல்லாரும் சொல்லிப் பெருமைப் படும்படி கல்வித் துறைத் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் திரு சுந்தர வடிவேல். தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரும், உண்மையிலேயே தமிழ் இதயம் படைத்தவருமான ஒரு தமிழர் மாநிலக் கல்வித் துறைத் தலைவராக நீண்ட நெடுங் காலம் அத்துறையில் தொண்டாற்றும் பேற்றுடன் வருவது இது தான் முதல் தடவை. இதனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்காகச் சென்னைத் தமிழாசிரியர் கழகம் சென்ற பத்தாம் தேதி கல்வித் துறைத் தலைவருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடத்திப் பெருமைப் பட்டது.

டாக்டர் குருசாமி முதலியார் தொண்டை மண்டலம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடந்த இந்தப் பெரு விழாவுக்குச் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியும், தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் தலைவருமான நீதிபதி திரு என். சோமசுந்தரம் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்.

தமிழ் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் விசாலமான மனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு அறிகுறியாக, இரண்டு பேர் சேர்ந்து எடுத்து வாசிக்கும்படியான நீளமும் அகலமும் கொண்ட பெரிய பாராட்டுப் பத்திரம் ஒன்றைத் திரு சுந்தர வடிவேலுக்கு வழங்கி மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

திருவாளர்கள் மயிலை சிவமுத்து, அன்பு கணபதி, தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், முத்து இராசாக் கண்ணனார், எம். இராதா கிருஷ்ணப் பிள்ளை, எம். கே. சண்முகம், க. அன்பழகன், ஆறுமுக முதலியார், டாக்டர் மு. வரதராசனார், பகீரதன் ஆகிய இன்னும் பல அறிஞர்களும் திரு சுந்தர வடிவேலுக்குப் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள்.

கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மாற்றாந்தாய்ப் பிள்ளைகளைப் போல் நடத்தப்படும் கொடுமை மாற வேண்டும் என்றும், தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இதர மொழி ஆசிரியர்களுக்கு மேல் இருக்கா விட்டாலும் அவர்களுக்குச் சமமாகவாவது இருக்க வேண்டும் என்றும் பாராட்டுரை வழங்கியவர்களில் பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். திரு சுந்தர வடிவேலின் காலத்தில் தமிழ் ஆசிரியர்களின் நிலை உயரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்தியப்படைகள்!

இந்தியப் படைகள் அடங்கிய ஒரு கோஷ்டியினர் தற்போது போர் புரிவதற்காக அரேபியாவுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போருக்கு வேண்டிய மோட்டார் டிரக்குகள், யந்திர சாதனங்கள், மருந்துகள் முதலியவற்றை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த நாட்டுக்கு உதவியாக, எந்த நாட்டை எதிர்த்து யுத்தம் செய்வதற்காகச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று அன்பர்கள் திகைப்புடன் கேட்பது காதில் விழுகிறது. நம் இந்தியப் படைகள் நாசகரமான யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்காகச் செல்லவில்லை. மக்களுக்கு நல் வாழ்வை அளிக்கும் சுபிட்சப் போரை நடத்துவதற்காகவே அரேபியாவுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரத்தில், வெட்டுக் கிளிகளை எதிர்த்து அங்கு நடைபெறப் போகும் போரில் இங்கிருந்து சென்றுள்ள தொழில் நுட்ப அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் பங்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

வருஷா வருஷம் அரேபியாவிலே இந்தப் பருவத்தில் தான் அபரிமிதமாக வெட்டுக் கிளிகள் உண்டாகின்றன. அவை பிறகு, இந்தியாவுக்குப் படையெடுத்து வந்து விடுகின்றன. வெட்டுக்கிளிகளால் வருஷத்தில் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான தொகை பெறுமானமுள்ள பயிர்கள் நாசமாகி விடுகின்றன என்ற உண்மையை அறிந்தவர்கள் தான் மேற்படி போரின் முக்கியத்தை உணர முடியும். வெட்டுக்கிளிகளை உற்பத்தி ஸ்தானத்திலேயே ஒழித்து விட்டால், அரேபியாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஏக காலத்தில் நன்மை ஏற்படும். எனவே, ஏற்கெனவே சுதந்திரப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த பாரத நாடு இப்போது சுபிட்சப் போரில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது முற்றிலும் உண்மை யல்லவா?

அறிவிப்பு

கலாவல்லி

தமிழ் மாதப் பத்திரிகை

○★○

ஆசிரியர்:

பி. எம். கண்ணன்

○★○

கருத்தைக் கவரும் கதைகள், கண்ணைக் கவரும் படங்கள், நெஞ்சை யள்ளும் தொடர் கதை, சிறந்த கட்டுரைகள், அழகிய அட்டைப் படம், இன்னும் பல அம்சங்களுடன் விரைவில் வெளிவரும்.

○★○

தனிப் பிரதி விலை அணா 4

○★○

எல்லா இடங்களிலும்
ஏஜண்டுகள் தேவை

விவரங்களுக்கு

மானேஜர்,
"கலாவல்லி"
தபால் பெட்டி 1834, சென்னை-1

அத்தியாயம் 42

சிப்பிக்குள் முத்து

அவர்களுடன் வந்த அம்மாள் நிறைய நகைகள் அணிந்து கொண்டிருந்தார். பெரிய கரை போட்ட பட்டுப் புடவை உடுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவரும் ஆடம்பரமாக இருப்பவர் என்று தெரிந்தது. அந்த யுவதி அவரை "மாமி" என்று கூப்பிட்டதிலிருந்து அவருடைய மருமகள் என்று நினைத்து விட்டேன். பிறகுதான் எனக்கு உண்மை தெரிய வந்தது. "மம்மி" என்றால் ஆங்கிலத்தில் அம்மா என்று அர்த்தமாம். அது தெரிந்தபோது ரொம்பச் சிரிப்பு வந்தது. ஒரு பக்கம் நமக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லையே என்று வெட்கமாகவும் இருந்தது.

அவர்களில் தகப்பனாராகத் தோன்றியவர் என் தந்தை நிற்பதைப் பார்த்ததும், "உங்களை எங்கேயோ 'மீட்' பண்ணின மாதிரி இருக்கிறதே!" என்றார்.

என் தந்தை, "ஆமாம்! திருநந்திபுரத்தில் சின்னக் கறுப்பன் செட்டியார் வீட்டில் பார்த்திருக்கிறேன். தாங்கள் ஸ்ரீ பத்மநாபன்தானே?" என்று கேட்டார்.

"'யெஸ், யெஸ்!' இப்போது நினைவு வருகிறது. சின்னக் கறுப்பன் செட்டியார் என்னுடைய 'கிளியண்ட்'தான்!" என்றார்.

நான் உள்ளே சென்று ஈரப் புடவையை மாற்றிக் கொண்டு வந்தேன். அதற்குள் அவர்கள் எல்லோரும் ஸ்நானம் செய்வதற்குச் சமுத்திரத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். நான் வாசற்படியில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு உள்ளே சென்று அப்பாவிடம், "இவர்களை உங்களுக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறதே" என்றேன்.

"ஆமாம்! இவர் வக்கீல் பத்மநாபன். சென்னையிலிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளுடன் விடுமுறை நாட்களைக் கழிக்க உல்லாசப் பிரயாணம் வந்திருக்கிறார்களாம்." அவரைப் பற்றி என் தந்தை மிகவும் மரியாதையுடன் பேசினார்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அவர்கள் தங்கள் "மிக்ஸ்சர்" பாஷையில் கலகலவென்று பேசிக்கொண்டே திரும்பி வந்தார்கள். சில சமயம் கூட்டம் கூட்டமாகக் குருவிகள் வந்து தோட்டங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டே, ஒரேயடியாகச் சத்தம் போடுமே. அந்தமாதிரி அவர்களுடைய பேச்சு சத்தமாக இருந்ததே தவிர அதில் விஷயம், பொருள் ஏதும் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அந்த அம்மாளின் குரல் கணீரென்று கேட்டது. தன் மகளைக் கோபித்துக் கொண்டே வந்தார். "நான் அப்பவே சொன்னேனே, கேட்டயா? இருந்தாலும் உன் பிடிவாதம் மாத்திரம் மாறப் போவதேயில்லை, சுலோசனா. வேறு புடவை உடுத்திக் கொண்டு வந்திருந்தாயானால் இப்படியாகி இருக்குமா? நான் சொன்னதைக் கேட்பது என்று வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் வரையில் நீ உருப்படப் போவதில்லை. அது நிச்சயம்" என்று கூறியது காதில் விழுந்தது. என்ன விஷயம் என்று அறிய நான் எட்டிப் பார்த்தேன். அவளுடைய பட்டுப் பூச்சிப் புடவையின் சாயமெல்லாம் ஒரேயடியாகக் கலந்து போய் விட்டது. அவள் மேலெல்லாம் சாயம் திட்டுத் திட்டாக ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. சிவப்பும், பச்சையும், நீலமுமாக அவளைப் பார்ப்பதற்குப் புலி வேஷம் போட்டவன் மாதிரி இருந்தது. எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

அதற்குள் அந்த சுலோசனா என்று அழைக்கப்பட்ட பெண், "என்ன மம்பி! சும்மா மிரட்டறே! இந்த உப்பு 'வாட்டர்' தான் இப்படிப் பண்ணிவிட்டது. நல்ல வாட்டராக இருந்திருந்தால் இப்படி ஆகியே இருக்காது" என்றாள்.

அவள் சகோதரன், "போனால் போகட்டும் லீலா. இந்த மம்பி எப்பவும் குறை சொல்லிக் கொண்டுதான் இருப்பாள். நான் மெட்ராஸுக்குப் போன உடனே இதேமாதிரி நாலு புடவைகள் வாங்கித் தரேன், பார்" என்றான்.

"நாசமாய்ப் போனேன்" என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தார் அந்த அம்மாள்.

அவர்களோடு வந்திருந்த சின்னப் பெண்ணின் குரல் கேட்டது.

"மம்பி! நேக்கும் அதேமாதிரி நாலு பாவாடை வாங்கித் தரச் சொல்றயா, அண்ணாவை?" என்று கேட்டாள்.

அந்த அம்மாள் கொஞ்சலாக, "என் கண்ணுமணி! அவா ரெண்டு பேரும் எக்கேடு கெட்டுத் தொலையட்டும். நீ சமர்த்தாக இரு. உனக்கு நான் நிறைய ஜரிகை போட்டுப் பட்டுப் பாவாடை வாங்கித் தருகிறேன்" என்றார்.

"நோ! நோ! மம்பி! எனக்கு லீலாது மாதிரிதான் வேணும்" என்று அவள் அழ ஆரம்பித்து விட்டாள்.

"எதுக்கு அழறே, மேரி? நீதான் நல்ல பெண்ணாச்சே. நான் லீலாது மாதிரியே உனக்குப் பத்துப் பாவாடை வாங்கித் தரேன். இந்த இடத்திலே கிடைக்காது. மெட்ராஸ் போன உடனே ஞாபகப் படுத்து, பார்க்கலாம். நீ கவலைப்படாதே. இந்த மம்பி கிடக்கா!" என்றான் அவர்களுடைய சகோதரன்.

"நேக்கு பத்து வாண்டாம், அண்ணா. நாலுதான் வேணும்" என்று மறுபடியும் குழந்தை சிணுங்கினாள்.

இந்த வேடிக்கைக் குடும்பத்துடன் நான் சீக்கிரம் சிநேகம் செய்துகொண்டு விட்டேன். மேரியை மத்தியானம் கூப்பிட்டு நான் செய்துகொண்டு வந்திருந்த மனோகரத்தைக் கொடுத்தேன். அந்தக் குழந்தை, "ரொம்ப நன்னாயிருக்கு. தாங்க்யூ! எந்த ஹோட்டல்லே வாங்கினே அக்கா?" என்று கேட்டாள்.

"ஹோட்டலிலே வாங்கவில்லை அம்மா! நான்தான் பண்ணினேன்."

"நிஜமாகவா? எங்காத்திலே யாருக்கும் பக்ஷணமெல்லாம் பண்ணத் தெரியாது. ஹோட்டல்லேதான் வாங்குவா. ஆனால் இதுமாதிரி நான் சாப்பிட்டதே இல்லே. ரொம்ப நன்னாயிருக்கு. எங்க அண்ணாவுக்குக் கொஞ்சம் தரயா?"

"கட்டாயம் தரேண்டி, கண்ணு. உன் பெயர் என்னம்மா?"

"என் நிஜப்பேரு மீரா. எங்கண்ணா மேரின்னு கூப்பிடுவான்."

"அது சரி. நீ பள்ளிக் கூடத்திலே படிக்கிறாயா?"

"நான் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கலே. கான்வென்ட் ஸ்கூல்லே படிக்கிறேன்."

"ஓகோ! நீ ஒரு பாட்டுப்பாடு. உடனே உனக்கு நிறைய பக்ஷணம் தருகிறேன்."

குழந்தை ஏதோ ஆங்கிலத்தில் பாடினாள். "வன தேவதைகள் நிலவில் நடனம் ஆடுவதற்காகப் போகிறார்கள்!" என்று எனக்குப் புரிந்தது. பாடி முடித்ததும் கையை நீட்டினாள். நான் பக்ஷணம் கொண்டு வந்திருந்த பாத்திரத்தை அப்படியே அவளிடம் கொடுத்தனுப்பினேன்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் லீலா என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தாள். மீராவையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்தாள். "இவள் உன்னைத் தொந்தரவு செய்தாளா? ரொம்ப மன்னிச்சுக்கணும்" என்றாள்.

"குழந்தை ஒன்றும் தொந்தரவே பண்ண வில்லையே? நான்தான் அவளை முதலில் கூப்பிட்டுப் பேசினேன். எனக்குக் குழந்தைகளிடம் ரொம்பப் பிரியம்" என்றேன் நான்.

"ஆமாம்! இன்னொருத்தர் வீட்டுக் குழந்தை என்றால் ரொம்பப் பிரியமாகத்தான் இருக்கும். எனக்குக்கூட அப்படித்தான் இருந்தது. ஆனால் இந்த மேரி படுத்துகிற பாட்டைப் பார்க்கும்போதுதான், அந்த சிரமம் தெரிகிறது!"

"லீலாக்கா! நான் 'குட் கர்ல்' இல்லையா?" என்று மீரா தன்னுடைய அழகிய பரந்த விழிகளில் ஏக்கந் ததும்ப அவளைக் கேட்டாள்.

நான் குழந்தையை என் அருகில் இழுத்து அணைத்துக் கொண்டு, "நீ

ரொம்ப "குட் கர்ல்" மீரா. நீ கவலைப் படாதே. எனக்கு உன்னை ரொம்பப் பிடிக்கிறது" என்றேன். குழந்தை சந்தோஷத்துடன் கிளிஞ்சல் பொறுக்கிக் கொண்டு வர ஓடி விட்டாள்.

ஷீலாவும் போகத் தொடங்கினாள். நான், "சுலோசனா! உங்களுக்குக் காரியம் இல்லாவிட்டால் சற்று நேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கலாமே?" என்றேன். பார்ப்பதற்குப் பகட்டாக இருந்தாளே தவிர வெகுளியான மனம் படைத்தவள் சுலோசனா என்று தெரிந்து கொண்டேன். சில நிமிடங்களிலேயே என்னிடம் பிரியமாகப் பேசத் தொடங்கி விட்டாள். நான் குங்குமத் துறையைப் பற்றி வர்ணித்தேன். சுலோசனா சென்னையைப் பற்றி வர்ணித்தாள். இருவரும் விஜயராம பட்டினத்தின் அழகைப் பற்றிப் பேசினோம்.

எனக்கு அன்னை இல்லை என்று தெரிந்ததும் சுலோசனாவுக்கு இன்னும் என்னிடம் பரிவு ஏற்பட்டு

மணியம்

விட்டது. "இந்துமதி! எனக்கு எங்கம்மாவை விட்டு இருக்கவே முடியாது. எங்கம்மா பத்து நாள் எங்கேயோ ஊருக்குப் போயிருந்தாள். நான் அதற்கே அழுது விட்டேன். நீ எப்படித்தான் இந்தக் கஷ்டத்தை சகித்தாயோ?" என்றாள். தன் தாயாரிடம் என்னை அழைத்துச் சென்று அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாள்.

அந்த அம்மாள், "உன்னைப் போல் ஒரு சிநேகிதி எங்க சுலோசனாவுக்குக் கிடைத்ததில் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். அவளுக்கு இந்த விஜயராம பட்டினத்துக்கு வர முதலில் இஷ்டமே இருக்க வில்லை. 'விடுமுறைக்குப் பெரிய பட்டணம் எதற்காவதுதான் போக வேண்டும். எங்கேயாவது ஒரு பட்டிக் காட்டுக்குப் போவார்களா?' என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே யிருந்தாள். இங்கு மனித சஞ்சாரமே இருக்காது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள் போலிருக்கிறது. அதனால் உன்னைப் பார்த்ததும் சிநேகம் பிடித்துக் கொண்டு விட்டாள்" என்றார். அதில் தன் பெண்ணைப் பற்றிய பெருமை தொனித்தது.

அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று எனக்கு வெகு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் தெரிய வந்தது. அடேயப்பா! கோமளவல்லி அம்மாளிடம் நான் பட்ட பாட்டை நினைத்தாலே எனக்கு உடல் நடுங்குகிறது. இந்தச் சிறையில் அடைபட்டிருப்பது எவ்வளவோ தேவலை.

இரண்டு சம வயதுப் பெண்கள் சேர்ந்து விட்டால் உற்சாகத்துக்குக் கேட்க வேண்டுமா? அதிலும் எனக்கு மனம் விட்டுப் பழகும்படி ஒருவருமே சிநேகமாக இருந்ததில்லை. அதனால் ஷீலாவின் நட்பு ஒரு பொக்கிஷமாக எனக்குத் தோன்றியதில் வியப்பில்லை அல்லவா?

என் தந்தையும், பத்மநாபனும் எங்களை விட நெருங்கிய சிநேகிதர்களாகி விட்டார்கள். என் தந்தைக்குக் கவிதைகளில் இருந்த ஈடுபாடு வக்கீலுக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவரைப் பாடச் சொல்லி வற்புறுத்த ஆரம்பித்தார். பத்மநாபன் அவர்களுக்கும் இலக்கியத்தில் மிகவும் பற்று இருந்ததாகத் தோன்றியது.

எல்லாரையும் விட கோமளவல்லி அம்மாள் என்னை ரொம்ப மெச்சிக் கொண்டிருந்தார். நான் சமையல் செய்வது, காரியங்கள் செய்வது எல்லாவற்றையும் பார்த்து விட்டு ஷீலாவிடம், "சுலோசனா! இந்துமதியின் காரியத்தைப் பார்த்தாயா? என்ன திறமை? இந்த வயதில் எட்டுக் குடித்தனம் செய்யும் திறமை இவளுக்கு இருக்கிறதே. நீ இந்துவிடம் காரியம் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளேன்" என்றார். எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது. ஆனால் ஷீலாவுக்கு அவ்வளவு ரஸிக்கவில்லை. அவளுக்குச் சமுத்திரத்தில் நீந்துவது, விளையாடுவது, கார் ஓட்டுவது எல்லாம் பிடிக்கும். ஆனால் வீட்டு வேலை செய்ய அவ்வளவு பிடிக்காது. சமையல் செய்தால் புடவை அழுக்காகிவிடும், வீட்டு வேலைகள் செய்தால் கைகள் மிருதுவாக இருக்காது, நகங்கள் அழகாக வளர்த்துச் சாயம் பூசிக் கொள்ள முடியாது என்றெல்லாம் அவளுக்குப் பயம்.

"அதற்கென்ன, அம்மா! வீட்டுக் காரியம் செய்வது ஒரு பிரமாதமாக்கும்? நான் நினைத்தால் நிமிஷத்தில் எல்லாம் கற்றுக் கொண்டு விடுவேன். ஆனால் எனக்குப் படிக்கத்தானே நேரம் சரியாக இருக்கிறது? இதற்குப் பொழுது இருந்தால் நானும் நன்றாக எல்லாம் செய்து உனக்குக் காட்டுவேன்" என்றாள்.

ஒரு நாள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

சுலோசனாவின் தமையன் ரமேஷ் திடீரென்று குங்குமத்துறையில் நடந்த கொலையைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார். எனக்கு முள்ளின் மேல் உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் இருந்தது.

"ஏனப்பா, இவர்கள் ஊரில் ஒரு 'மர்டர்' நடந்ததே? அந்தக் கேஸ் என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டார்.

"இதோ அந்த ஊர்க்காரரே இருக்கிறார். அவரையே கேளேன்" என்றார் வக்கீல் பத்மநாபன்.

"நான் இதிலெல்லாம் தலையிட்டுக் கொள்வதே யில்லை. எனக்கு என்ன தெரியும் இதைப் பற்றி யெல்லாம்?" என்று என் தந்தை கம்மிய குரலில் கூறினார். அவர் முகம் சுருங்கி யிருந்தது.

சுலோசனா, "அது என்ன மர்டர்? நீங்கள்தான் சொல்லுங்களேன்" என்றாள். அவளுக்கு இந்தமாதிரி விஷயங்கள் என்றால் கேட்கப் பிடிக்கும். துப்பறியும் நாவல்கள் படித்துப் படித்து அவளுக்கு இந்த விஷயங்களை யெல்லாம், அருவருப்பு உணர்ச்சி இல்லாமல் கேட்கும் வழக்கம் உண்டாகி யிருந்தது.

"அந்த ஊர் ஜமீன்தார் இப்படித்தான் கொலையுண்டு செத்துப் போனார். அவரை யாரோ துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்று விட்டார்கள். அவருடைய குடும்பத்துக்கே ஒரு சாப மிருக்கிறது போல் தோன்றுகிறது. அவர் செத்துப்

பிப்ரவரி **19**-ந் தேதி முதல் தமிழ்நாடெங்கும்

சென்னை: சித்ரா, மஹாராணி, காமதேனு, லக்ஷ்மி
(பெரம்பூர்)

ஹாஸ்யம் நிறைந்த சமூக சித்திரம்

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

கதாநாயகி

டைரக்ஷன் K. ராமநாத்

பத்மினி T.R. ராமச்சந்திரன்

ராகினி.... K.A. தங்கவேலு

M.N. ராஜம் *நடித்தது* ...

கதை, வசனம்:
T.K. கோவிந்தன்

போனபோது அவர் பிள்ளை சிறு பையன். ஆகவே அவருடைய மைத்துனன் சொக்கையா ஜமீனை "மானேஜ்" பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அவரை யாரோ கத்தியால் குத்தி 'மர்டர்' செய்து விட்டார்கள்" என்றார் பத்மநாபன்.

"மர்டர் செய்தவனைக் கண்டு பிடித்தாகி விட்டதா?"

"அதுதான் இல்லை. நம்ம ஊரைப் போல் 'இன் எப்பிஷியண்ட்' போலீஸ் உலகத்திலேயே இடையாது."

"அப்படி அவர்கள் குற்றவாளியைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தாலும் நீங்கள் தான் வாதாடி அவனை விடுதலை செய்து விடுகிறீர்களே."

"எங்கள் கடமையை நாங்கள் செய்கிறோம். குற்றவாளி என்பதை நிரூபிப்பது போலீஸாரின் பொறுப்பு."

"அந்தக் கேஸில் நீங்கள் ஆஜராகிறீர்களா?"

"இல்லை, இல்லை. அதுதான் குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்கவேயில்லை என்று கூறினேனே. ஒரு சின்னப் பிள்ளையார் பொம்மை இறந்தவனுக்கு அருகில் கிடந்ததாம். அது யாருடையது என்று கண்டு பிடித்து விட்டால் குற்றவாளியும் யாரென்று தெரிந்து விடுமென்று போலீஸார் கூறுகிறார்கள். அது யாருடையது என்று கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்."

"'கானன் டாயில்' நாவல்களை விட இந்தக் கேஸ் ருசியாக இருக்கிறதே. ஆனால் பிள்ளையாரை எடுத்துக் கொண்டு கொலை செய்ய வருவானேன்? எதையாவது பிதற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்" என்றாள் லீலா.

எனக்குத் தலை சுற்றுவது போலிருந்தது. கைகள் ஜில்லிட்டுப் போயின. சுலோசனா என் பக்கம் திரும்பி, "ஏன் இந்துமதி! நீதான் மர்டர் நடந்தபோது அங்கே இருந்திருக்கிறாயே, உனக்குத் தெரியாதா? பிள்ளையார் பொம்மையை எடுத்துக்கொண்டு விளையாடக் குழந்தை வந்ததாக்கும்!" என்றாள். எனக்குப் பகீரென்றது. சுலோசனா நான் அந்த ஊரிலிருந்ததைத்தான் கூறினாள். அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்பது போல், இது என்னைக் கதி கலங்கச் செய்து விட்டது.

"நான் அங்கே இல்லையே? எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதே" என்று குழறிக் கொண்டே பதில் கூறினேன்.

என் தந்தையும் கலவரப் பட்டுப் போனார். "அவளுக்கு அதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது, சுலோசனா. அந்த சமயத்தில் அவள் ரொம்ப உடம்பு சரியில்லாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அது பெரிய பெரிய போலீஸார்களுக்கே தெரியவில்லையே? எங்களுக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது?" என்றார்.

நான் எழுந்து உள்ளே போய் விட்டேன். ஏன் அப்படி அசட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டேன் என்பது எனக்குப் புரியவேயில்லை. ஆனாலும் அந்த விஷயத்தைப் பற்றி மாத்திரம் யாரேனும் பேசினால் என்னால் என் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவே முடியவில்லை. இன்னும்கூட அந்த சம்பவத்தினால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி என்னை விட்டுப் போகவில்லை. அதை மாத்திரம் என்ன முயன்றும் மறக்க முடியவில்லை. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக அந்த நினைவு என்னை நிழல்போலத் தொடர்ந்து துன்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. செய்யாத ஒரு குற்றத்திற்கு நான் அடைந்த மகத்தான தண்டனை மிகவும் கொடியது.

அந்த விஷயத்தை மறைத்து வைத்துப் பயந்து கொண்டு ஆறரை வருஷங்களாக நான் பட்ட வேதனை கொஞ்சமல்ல. நாம் ஒரு பயங்கரமான விஷயத்தை மறைத்து வைத்திருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் என்னைச் சித்திரவதை செய்து, பயத்தை உண்டாக்கி விட்டது. பாலில் சொட்டு நஞ்சைக்

கலந்தது போல் அது என் வாழ்க்கையை ரொம்பப் பாதித்து விட்டது.

நல்ல வேளையாக மறுபடியும் அதைப் பற்றி நாங்கள் விஜயராம பட்டினத்தி லிருந்த போது யாரும் பேச வில்லை. என் தந்தையும் வக்கீலும் வெகு நேரம் தனியாகப் பேசிக் கொண்டு கடற் கரையில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். நாங் கள் அலையில் போய் நின்று கொண்டிருப் போம். அப்பா, வக்கீல் பத்மநாபனுடன் என்ன பேசுகிறாரோ என்று எண்ணிக் கவலைப்படுவேன். அல்லது ரங்கதுரை யைப் பற்றிய எண்ணத்தில் என்னை மறந்து விடுவேன். மொத்தத்தில் பழைய துள்ளலும், விளையாட்டும், சிரிப்பும், களிப்புமாக இருந்த இந்துமதி எங் கேயோ போய்விட்டதுபோலவும், கவலை யும், துயரமும், பீதியும், உள்ளத்தில் நிறைந்த புதிய இந்துமதிபோலவும் எனக் குத் தோன்றிக் கொண்டே இருந்தது.

சுலோசனாவின் தாயார் ஒரு நாள் அவளுடைய கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார். "சுலோசனாவுக்கு நிறையச் சீரெல்லாம் செய்து கல்யா ணம் மிக விமரிசையாகச் செய்ய வேணு மென்று எனக்கு ஆசை. அவள் அப்பா வுக்கு அதெல்லாம் பிடிக்காது. அவளுக் கும் பிடிக்க வில்லையாம். கல்யாணம் பண்ணிண்டால் 'ரிஜிஸ்தர்' கல்யாணம் தான் பண்ணிக்கொள்வேனென்று சொல் லிக் கொண்டிருக்கிறாள். என்ன பைத்தி யமோ? இவளைப் படிக்க வைக்காமலிருந் திருக்கக் கூடாதா என்று தோன்று கிறது. காலேஜில் படித்ததனால் தான் இவளுக்கு இப்படி யெல்லாம் பிதற்றத் தோன்றுகிறது. நீயா வது அவளுக்குப் புத்திமதி சொல்லேன் இந்து!" என்றார்.

நான் இதற்கு என்ன பதிலைச் சொல்ல முடியும்? அவர் தன் பெண்ணைப் பற்றிக் கூறலாம். நான் சொன்னால் நன் றாக இருக்குமா? மேலும் சுலோசனா விடம் எனக்கு ரொம் பப் பிரியம் ஏற்பட் டிருந்தபடியால் அவ ளுடைய லட்சியங்களெல்லாம் சரியா னது என்றே எனக்கும் தோன்றியது. அவளுக்குப் பிடித்ததெல்லாம் எனக்கும் மிகவும் பிடித்துப் போய் விட்டன.

உண்மையில் சொல்லப்போனால் எனக் கும் பட்டிக்காட்டுப் பெண்ணாக அழுக் குப் பாவாடை உடுத்திக் கொண்டு திரிந்து கொண்டிருந்ததெல்லாம் அலுத் துப் போய் விட்டது. ஷீலா மாதிரி வித விதமான வர்ணச் சேலைகளை உடுத்திக் கொண்டு, கை விரல்களுக்குச் சாயம் பூசிக்கொண்டு, உயரமான பாதரக்ஷை களை அணிந்து கொண்டு நவநாகரிகப் பெண்ணாக உலவ வேண்டுமென்ற ஆசை உண்டாயிற்று. ஷீலா தான் தலையை அலங்கரித்துக் கொள்வது போல் எனக் கும் ஒருநாள் செய்து விட்டாள். உண் மையில் ஷீலாவை விட எனக்கு அது இன்னும் அழகாக இருந்தது. ஷீலாவை விட நான் அழகிதான் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இதற் கெல்லாம் ஒரு காரணமும் இருந்தது. ரங்கதுரை சீமையிலிருந்து திரும்பி வரும்போது நான் ஒரு நவ நாகரிக மங்கையாகக் காட்சியளித்து அவரைத் திகைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கு ஆர்வம் உண்டாகி யிருந்தது.

"மாமி! ஷீலாவைப் போல் புத்தி சாலியான பெண்ணை அடைய நீங்கள் ரொம்ப அதிர்ஷ்டம் செய்திருக்க வேண் டும். அவளுடைய புத்திசாலித்தனமும் படிப்பும் யாருக்கு வரும்? மற்றதெல் லாம் சில்லறை விஷ யங்கள். இப்போது அப்படித்தான் சொல் லுவாள். பிறகு நீங்கள் சொன்ன படியே செய்து விடு வாள்" என்றேன்.

மாமிக்கு ரொம்பப் பெருமையாயிருந்தது. தன் குழந்தைகளை மெச்சினால் தாயாருக் குப் பெருமை இருக் காதா?

"சுலோசனாவை விட ரமேஷ் ரொம் பக் கெட்டிக்காரன். ஆனால் இவளைவிடப் பிடிவாதக்காரன். ரொம்பக் கெட்டிக்

காரக் குழந்தைகளைத்தான் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் ஒருவராவது நான் சொல்வதை லட்சியம் கூடச் செய்வதில்லை. அதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது.''

'கெட்டிக்காரர்களாயிருப்பதால்தான் நீங்கள் சொன்னதைக் கேட்பதில்லை' என்று நினைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் சொல்லவில்லை.

வக்கீல் குடும்பத்தார் விஜயராமபட்டினத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மாதம் இருந்தார்கள்.

ஒரு நாள் நிலவொளியில் நானும் லீலாவும் அந்தரங்கமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டே கடற்கரையோரமாக நடந்து சென்றோம். சற்றைக்கெல்லாம் ரமேஷ் எங்களைத் தொடர்ந்து வருவதைக் கவனித்தோம்.

அவர் அருகில் வந்ததும், "என்ன லீலு! உன் புதிய தோழியை அழைத்துக் கொண்டு 'மூன் லைட்டில்' உலாவ வந்தாயா? இந்த மாதிரி இடத்துக்கு 'ஹஸ்பெண்டோடு' அல்லவா வர வேண்டும்?'' என்றார்.

"போ, அண்ணா! உனக்கு இதே பேச்சுத்தான். நீதான் இப்போது கனவு காண வந்திருக்கிறாய். உன்னை மயக்கிய மோகினியை நினைத்துக் கொண்டு இங்கேயே 'ட்ரீம்' பண்ணிக் கொண்டிரு. எங்களைத் தொந்தரவு பண்ணாதே!''

"அவளைத் தேடிக் கொண்டுதான் வந்தேன். அந்த வனமோஹினி இங்கே எங்கேயாவது ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறாளா என்று பார்க்க வந்தேன்!''

லீலா தன் புடவைத் தலைப்பை உதறினாள். "இதைப் பார், அண்ணா! என் மடியில் கட்டிக் கொண்டு வரவில்லை. நீ போய் உன் வேலையைப் பார்'' என்றாள்.

சுலோசனாவும் அவள் தமையனும் இவ்வாறு மிக சகஜமாகப் பேசிப் பழகியது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. இருவரும் ரொம்ப ஒற்றுமையாக இருப்பார்கள். ஆனால் எப்போதும் சண்டை போடுவது போலப் பேசிக் கொள்வார்கள். ஒருவரையொருவர் பரிகசித்துக் கொண்டும், குறை சொல்லிக் கொண்டுமேதான் இருப்பார்கள். பார்ப்பவர்களுக்கு எதிரிகள் மாதிரி இருக்கும்.

பிற்காலத்தில் சுலோசனா எனக்குச் செய்த உதவிகளை நான் மறக்கவே முடியாது. சிப்பிக்குள் பிறந்த முத்தைப் போல் அந்தக் குடும்பத்தில் அவள் தனிப் பிறவியாக இருந்தாள். சுலோசனாவின் அன்பு எனக்குப் பாலைவனத்தில் நீரைக் கண்டது போல் இருந்தது. அதைப் பின்னால் எழுதுகிறேன்.

ரங்கதுரை குங்குமத் துறையிலிருந்து எழுதிய கடிதம் இன்று காலை வந்தது. சில வரிகளில் மனச் சோர்வு காணப்படுகிறது. சில வரிகள் என்னை உற்சாகமூட்டுவதற்காக எழுதப்பட்டவைபோல் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு எழுத்திலும் அன்பு சொட்டுகிறது. இறைவன் அவரை 'அன்பு' என்னும் ஒரே வஸ்துவினால் படைத்திருக்கிறார் போலும்!

தங்கபாண்டியனுடைய புஸ்தக அலமாரியில் 'கலில் கிப்ரான்' என்ற அரேபிய தேசத்து மகா கவியின் புத்தகம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தாராம். அதிலிருந்து சில வரிகளை மொழிபெயர்த்து எழுதியிருக்கிறார்.

"அன்பின் பாதைகள் மிகக் கடினமானவையாக இருந்தபோதிலும், அன்பு உன்னை அழைக்கும்போது நீ தொடர்ந்து செல்வாயாக.

"அன்பு தன் சிறகுகளை விரித்து உன்னை தழுவிக் கொள்ளும்போது அதன் உடையில் மறைந்திருக்கும் வாள் உன்னைப் புண்படுத்தும். ஆயினும் நீ அதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

"வாடைக்காற்று தோட்டத்தைப் பாழ்படுத்துவதுபோல, அன்பின் குரல் உன் இன்பக் கனவுகளைக் குலைத்து விட்ட போதிலும் அன்பு உன்னுடன் பேசும்போது அதை நம்பு.''

இதை எழுதி விட்டு, "இந்துமதி! இதை நமக்காகவே அந்த மகான் எழுதியிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்படியெல்லாம் துன்புற்றாலும் நாம் இறைவனடியில் இன்பமும் சாந்தியும் பெறுவோம் என்பதில் எனக்கு மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதைப் படித்த பிறகு என் மனம் சாந்தியடைந்திருக்கிறது. நீயும் இதைப் படித்து மனச்சாந்தி பெறுவாய் என்று நம்புகிறேன்'' என்று ரங்கதுரை எழுதியிருக்கிறார்.

இந்தச் சிறையில் மனச் சாந்திக்கு என்ன குறைவு? எனக்கு எந்த நிமிஷம் மரண தண்டனை என்று கூறினார்களோ அந்த நிமிஷத்திலேயே என் மனம் சாந்தி பெற்று விட்டது.

என்றைக்கு ரங்கதுரையின் அன்பு மாசு மறுவற்றது: நிரந்தரமானது; அதற்கு அழிவேயில்லை என்று அறிந்து கொண்டேனோ அன்று முதல் நான் குதூகலமாகவே இருக்கிறேன். இதைவிடப் பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும், 'அமரதாரா'வின் புகழ் உச்சத்திலிருந்தபோது கூட நான் அனுபவித்ததில்லை. (தொடரும்)

தெம்பூட்டுகிறது, மணமூட்டுகிறது!
மலரின் பனித்துளிகள் போல புதுமையையும், ரம்மிய மணத்தையும் உங்கள் மேனியில் பெய்கிறது எக்லா டால்க். குளித்தபின், உடையணியுமுன் உடம்பில் எக்லா டால்கம் பவுடரைப் பூசுங்கள். வெப்ப நாளிலும் குளுமை, இதம் அளிப்பது
எக்லா. அது வியர்வையை உறிஞ்சும். மெல்லிய எக்லா ஒரு லட்சிய முகப்பவுடரும் கூட.
ÉCLAT
TALC POWDER
COLGATE
கால்கேட்
எக்லா
டால்க்பவுடர்
இந்தியா விரும்பும் நறுமண டால்க்
EC/G/1

இம் மாதம் 12, 13-ந் தேதிகளில் சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு நடந்து கொண்டிருந்தபோது, நமது ஓவியர் 'சாமா' அங்கே ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்த

வாறு என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என்பதை மேலே காணலாம்! பேனா மன்னர்கள் சிலர் அவருடைய பேனாவைக் கவர்ந்திருக்கிறார்கள்!

★ ★ ★ தமிழ்த் தாத்தா மகாமகோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதய்யர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா நாடெங்கும் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்தத் தருணத்தில் கீழ்காணும் மதிப்புரையை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். மறைய இருந்த அற்புதமான தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டதோடு, பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஓர் இணைப்பாக விளங்கினார் டாக்டர் சாமிநாதய்யர் அவர்கள். எந்த விஷயம் எழுதினாலும் அதில் ஒரு தெளிவு. யாரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிமை. நல்ல திருத்தமான தமிழ். இந்தச் சிறப்பியல்புகளோடு, மறுமலர்ச்சி என்று நாம் குறிப்பிடுகிற புதுமை எழுத்துக்கு ஒரு திருத்தமான வழியை வகுத்துக் காட்டியவர் சாமிநாதய்யர் அவர்கள். பழமையில் அபார ஞானமும், புதுமையில் பிடிப்பும் கொண்டு உன்னதமான பல தமிழ் நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டு, வளரும் தமிழை வளம்படுத்தியிருக்கிறார்.

ஐயர் அவர்களுடைய "பழையதும் புதியதும்" என்ற புஸ்தகமும், "கனம் கிருஷ்ணையர்", "கோபாலகிருஷ்ண பாரதி" என்ற வரலாற்று நூல்களும் தம் கைக்குக் கிடைத்ததும், திருநெல்வேலி வண்ணார் பேட்டையிலிருந்து 1936-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் 10-ந் தேதி ரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள் சாமிநாதய்யர் அவர்களுக்கு ஒரு அருமையான கடிதம் எழுதினார். அந்தக் கடிதம் மகா மகோபாத்யாயர் அவர்களின் நூல்களைப் பாராட்டுவதோடு, அன்னாரின் தமிழ்த் தொண்டு எத்தகையது என்பதையுமே அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது. — ஆசிரியர்

பழமையும் புதுமையும்

டி. கே. சி.

'பழையதும் புதியதும்' முதலிய மூன்று புஸ்தகங்களும் வந்து சேர்ந்தன. ரொம்ப சந்தோஷம்.

பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்திருக்கிற பாடப் புஸ்தகங்களில் தென்னிந்திய சரித்திரத்தைப் பற்றியும் புஸ்தகங்கள் உண்டு. ஆனால் மாணவர்களுக்கோ, வாசிக்கிற வேறு யாருக்குமோ சரித்திர உணர்ச்சி ஒன்றும் ஏற்படுகிறதில்லை. வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய குறிப்பு ஒன்றும் அவைகளில் இருப்பதில்லை. சிங்கத்தைக் கண்டவனைக் கண்ட அதிசயமாகத்தான் எல்லாம் இருக்கும். ஆனால் தாங்கள் எழுதியிருக்கிற குறிப்புகள் எல்லாம் தங்கள் நேர் அனுபவமாகவும் நம்மவர்களுடைய பூர்வமான இயல்பையும், ஆர்வத்தையும், திறமையையும், அறியாமையையுமே அவைகளுக்கு ஒத்த களங்களில் வைத்து ரஸம்படக் காட்டுகிறதாகவும் இருக்கின்றன. இவைகளில்த்தான் உண்மையான சரித்திர உணர்ச்சி மிதக்கிறது. ஆனால் சரித்திர தத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவது என்பது பள்ளிக்கூடங்களில் முடியாத காரியம். ஆகவே மாணவர்களுக்கும் கிட்டாததாகப் போய் விடுகிறது.

கனம் கிருஷ்ண ஐயரைப் பற்றியும் அவருடைய கீர்த்தனங்களைப் பற்றியும் தற்காலத்து ஸங்கீத ரசிகர்கள் அனுபவிக்கும் விதமாகக் குறிப்புகள் எழுதிவிட்டு, முகவுரையில் குற்றங் குறைகளை உள்ளதை உள்ளபடி எழுதி இருக்கிறது தமிழுக்குப் புதிது என்றால் குற்றம் இல்லை. ஏனென்றால் தற்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் எந்தப் புலவரைப் பற்றி எழுத நேர்ந்தாலும் சரி, "புலவர் சிகாமணி", "கடாக்ஷ வித்துவான்", "தெய்வப் புலவர்", "புலவர் பெருமான்" என்ற சொற்றொடர்களைச் சரமாரியாய்ப் பெய்து விட வேண்டியது எழுத்து தர்மம் என்று எழுதி விடுகிறார்கள். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமே என்ற அக்கறையே இல்லை. ஆகவே அனேக தமிழ்ச் சொற்கள் பொருளற்றனவாய்ப் போய் விட்டன. இது காரணமாகத்தான் தாங்கள் எழுதிய குறிப்பு ரொம்ப பிரயோசனத்தைத் தரும் என்று எண்ணுகிறேன்.

நந்தனார் சரித்திரமோ தற்கால சமுதாயக் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக வட இந்தியாவிலும் கூடத் தெரிந்ததாய் இருக்கிறது. கீர்த்தனைகளையும் கண்ணிகளையும் நாடக மேடையிலோ, காலக்ஷேபத்திலோ பிச்சைக்காரனிடத்திலோ எங்கே கேட்டாலும் மனசைக் கவருவதாய் இருக்கிறது. அதனாலேயே புஸ்தகத்தைப் பலரும் அனுபவிப்பார்கள். மேல் நாட்டில் இந்தமாதிரி நேர் அனுபவம் கூடிய புஸ்தகம் ஒன்று ஒரு கவி சம்பந்தமாக வெளிவந்து விட்டால் அது ஒரு கொண்டாட்டமாய் இருக்கும். நம்மவர்களுக்கு நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் சம்பந்தமாக ஆர்வமும் உத்சாகமும் என்றைக்குத்தான் வரப்போகிறதோ தெரியவில்லை. கோபால கிருஷ்ண பாரதியின் ஜாதகம் இது.

புஸ்தகங்களில் கையாண்டிருக்கிற நடையோ சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லுகிறது போலத் தெளிவாகவும் நேர்முகமாகவும் இருக்கிறது. ஏற்படுகிற ரஸம் கலங்கிப்போகிறது கிடையாது. தற்காலத்து உயர்ந்த நடை என்றால் வழக்கொழிந்த சொற்களையும் "புலமைத் திறத்தை"யும் ஒன்றாய்ப் பெய்து கலக்கி விஷயம் தெரிய ஒட்டாதபடி ஒரே மண்டியாய் ஆக்கி விடுகிறதுதான். தங்கள் புஸ்தகங்களையோ லகுவாய் தோம்பராக் கட்டிலில் படுத்த வண்ணமாய் அனுபவித்து வாசித்துக் கொண்டே போகலாம். தாங்கள் அவைகளை ரொம்ப அருமையோடு எனக்கு அனுப்பி இருக்கிறீர்கள். ரொம்ப சந்தோஷம்.

மரணத்தை வென்ற மகாமகோபாத்தியாயர்!

பொதியமலைப் பிறந்தமொழி
வாழ்வறியும் காலமெலாம்
புலவோர் வாயில்

துதியறிவாய்; அவர்நெஞ்சின்
வாழ்த்தறிவாய்; இறப்பின்றித்
துலங்கு வாயே!

—பாரதியார்

ஒரு கண்ணாமூச்சிப் புஸ்தகம்

சோமு

" உனக்குக் குழந்தைக் கடவுளின் பெயர் தெரியுமா? அந்தக் குழந்தைக்குத்தான் 'கண்ணன்' என்று பெயர். நல்ல கெட்டிக்காரக் குழந்தை... அவர் நம்மோடு கண்ணாமூச்சி ஆட்டம் ஆடுகிறார். "பிடித்தேன்" என்கிறோம். "இல்லை" என்கிறார், ஒளிந்து கொண்டு. சிரித்துக் கொண்டு எங்கெங்கோ ஒளிந்து கொள்கிறார். விடாமல் இந்த ஆட்டம் ஆடுகிறார். ஆழ்வார்கள் வேறு விதமாகவும் சொல்லுவார்கள். கண்ணன் அல்ல மறைந்துகொண்டு நம்மைத் தேடச் சொல்லுவது: அவன் நம்மைத் தேடுகிறான் என்று ஆழ்வார்கள் சொல்லுகிறார்கள்......நம்முடைய பொய், பாவங்கள் இவற்றுக்குப் பின் ஒளிந்துகொண்டு பகவானுக்குச் சிக்காமல் தப்பப் பார்க்கிறோம். ஆனாலும் கண்ணன் விட மாட்டான். நம்மைப் பிடித்தே தீருவான்!"

ஆண்டவனுக்கும் ஆன்மாக்களுக்குமாக நடக்கிற இந்தத் தொன்மையான, முடிவற்ற விளையாட்டை இவ்வளவு எளிய முறையில் இத்தனை அழகாகச் சொல்லுகிற இந்த வாக்கியங்கள் யார் எழுதியவை? — சந்தேகம் என்ன? எந்தக் கடினமான விஷயத்தையும், சுலபமாக்கி எல்லாருக்கும் புரிகிற முறையில் விளக்கக் கூடிய ஆற்றல் நிரம்பிய ராஜாஜியின் வாக்கியங்களே இவை!

கடவுளைக் கண்டு பிடிப்பது என்கிற கண்ணாமூச்சி விளையாட்டைப் பற்றி ஆழ்வார்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். நம் தென்னாட்டு ஞானிகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு நிலையில் இருந்து நோக்கி அநுபவத்தை வர்ணித்திருக்கிறார்கள்.

கடவுளைக் காணுவது என்ற ஆன்ம நாட்டத்தைக் குறித்து மேனாட்டு அறிஞர்களும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

* * *

'நகைச்சுவையின் பண்பு என்ன? சிரிப்பு என்பது என்ன? அது எதனால் உண்டாகிறது? என்ன காரணத்தினால் ஒருவருடைய 'ஹாஸ்ய'ப் பேச்சு நம்மைச் சிரிக்க வைக்கிறது?' என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தால் எப்படி யிருக்கும்?

ஒரு ஹாஸ்யத்தைக் கேட்டதும் நாம் சிரிக்கிறோம். உண்மையில் அந்த ஹாஸ்யத்தில் சிரிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது, எந்த அம்சம் சிரிப்புக்கு உரியது, எவ்வளவு தூரம் சிரிக்கலாம் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தா நாம் சிரிக்கிறோம்? இல்லை. ஹாஸ்யத்தைக் கேட்டதும் உடனே நமக்குச் சிரிப்பு உண்டாகிறது. ஆராய்ந்து அதன் பின் சிரிப்பது என்பது இல்லை.

நகைச்சுவையைப் பற்றிய சாஸ்திரங்கள் உண்டு. அந்த ஆராய்ச்சியில் தேர்ந்தவர்கள் நகைச்சுவையின் பண்புகளை விரிவாக அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அலசிப் பார்த்து எதனால் ஒரு விஷயம் நமக்குச் சிரிப்பு உண்டாக்குகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சி நமக்குச் சிரிப்பு உண்டாக்குகிறதோ? இந்த ஆராய்ச்சியைப் படித்து விட்டால் நகைச்சுவை நமக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறதோ? இல்லை.

ஆராய்ந்து பார்த்து, இது நல்ல ஹாஸ்யம் இது சுமாரான ஹாஸ்யம் என்றெல்லாம் அலசிப் பார்த்துச் சிரிப்பது என்பது இல்லை.

இப்படியேதான் கடவுளைப் பற்றியும் என்கிறார் ஜோதி விஞ்ஞான பௌதிக நிபுணர் ஏ. எஸ். எடிங்டன். பக்தர்கள் கடவுளை ஆராய்ச்சி யில்லாமலே உணர்ந்து அநுபவிக்கிறார்கள். "கடவுள்–உணர்ச்சியானது மனித சுபாவம், இந்த சுபாவம் இல்லாத ஒருவன் முழு மனிதன் இல்லை. இந்த உலகில் சிரிக்கத் தெரியாத துர்ப்பாக்கியசாலிகள் இருக்

கிறார்களல்லவா, அவர்களைப் போன்றவன்!'' என்பது பக்தர்களின் முடிவு.

'' நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு
மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று
இருள்!''

என்று அவர்களை 'இருளர்களாக'வே முடிவு செய்கிறார் திருவள்ளுவர்!

இந்த முடிவுகளை யெல்லாம் கண்டு எல்லாருக்கும் பயன் தருகிற முறையில் இனிய எளிய நடையில் தமக்கே உரிய தெளிவுடனும் நிச்சயத்துடனும் ராஜாஜி எழுதிய அருமையான கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகமாகத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கி யிருக்கிறார்கள். சென்ற தீபாவளியை யொட்டி வெளியான மலர்கள் ஐந்தில் ராஜாஜி எழுதிய ஐந்து கட்டுரைகள் இப்பொழுது மலிவான பதிப்பாக நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

கட்டுரை என்ற சொல்லுக்கே உறுதி, அதாவது சத்தியம் என்று பொருள். ஐந்து கட்டுரைகளும் ஐம்புலனுக்கும் உறுதி பயக்கும் பேருண்மைகளாக விளங்கி ஐந்து சத்திய வாக்குக்களாக ஒளிவீசுகின்றன! முதலாவது கட்டுரையில் 'இறை பற்று' என்ற அழகான தனித் தமிழ்த் தலைப்பில் '' மக்கள் தெய்வத்தைத் தேடுவதும் பராசக்தியை நாடுவதும் ஒரு இயற்கை வேகம். சிருஷ்டி அமைப்பில் இயற்கையாக உண்டாகிய வேலை. இதை வழியடைப்பது கோய்களுக்கும் சித்தக் கோளாறுகளுக்கும் காரணமாகும்'' என்ற பேருண்மையை விளக்குகிறார்கள். '' காந்தம் இரும்பை இழுப்பதுபோல், கற்பூரம் நெருப்பைத் தேடுவதுபோல், மின்சக்தி எப்போதும் பூமியில் குதித்து மறையக் காத்திருப்பது போல், உயிரானது தான் பிரிந்த தெய்வத்தைத் தேடுகிறது. இதுவும் ஒரு இயற்கைப் பசி. வியக்தமாக விளக்கப் புகின், ஆண் பெண்ணைத் தேடுவதைப் போல், உயிர் தெய்வத்தைத் தேடுகிறது. பார்க்கப் போனால் இரண்டும் பெரிய ரகசியங்கள். ......அரை குறையாகப் படித்த படிப்பு மக்களை ஏமாற்றும். மேல் நாட்டில் பௌதிக ஆராய்ச்சியில் உச்சஸ்தானம் பெற்றவர்களும் தெய்வத்தை நாடியே அடக்கத்துடனும், மிக்க பக்தியுடனும் நடந்து கொள்கிறார்கள்'' என்று ராஜாஜி அறிவுறுத்துகிறார்கள்.

இரண்டாவது கட்டுரையில் திருக்குறளில் கடவுளைப்பற்றி வள்ளுவரின் சித்தாந்தம் என்ன என்பதைத் தெளிவாகச் சான்றுகளுடன் விளக்கம் செய்து, ''குறளில் தெய்வம் மட்டும் அல்ல, சிராத்தம் செய்வதுகூட நல்லது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது'' என்ற விஷயத்தை ஒரு சிறு கதையுடன் வழங்குகிறார்கள். மூன்றாவது கட்டுரை பக்தியினால் ''பிரயோஜனம் என்ன?'' என்ற கேள்விக்கு ஆணித்தரமாக விடை தருகிறது.

'' ஒரு மாஞ்செடி, எலுமிச்சஞ் செடி, கொய்யா அல்லது வேறு தாவர வகையின்று. இலை, கொம்பு, பட்டை எதையேனும் எடுத்துக் கிள்ளிக் கசக்கிப் பார்த்தால் அந்த மா, எலுமிச்சை, கொய்யா முதலியவற்றின் வாசனையைக் காணலாம்...செடியின் வாசனையைப் போல், தேகத்தில் உயிரைப் போல், பிரபஞ்சத்தின் எல்லாப் பாகத்திலும் (ஆண்டவன்) அதன் உயிராக நிற்கிறான். (பரம் பொருள்) உணர்ந்தோருக்குக் காணப்பட்டு நிற்கிறது. உடலுக்கு அன்னத்தைப் போல் ஆனந்தமானது உள்ளத்துக்குச் சக்தியும், ஒளியும் தருகிற உணவு. உலக வாழ்க்கையில் பிரயோஜனம் இன்னது என்று நமக்குத் தெரியாமல் பெரும் பயன் தரும் பொருள்கள் பலவுண்டு. கடவுளை வழிபடுவதும், அதனால் அடையும் ஆனந்தமும், சாந்தியும் இந்தச் சிறந்த பொருள்களில் மிக மிகச் சிறந்தது. தெய்வ பக்தியின் பிரயோஜனம் மக்களின் நல்வழி. நல்வழியின் பயன் ஒத்துழைப்பு. ஒத்துழைப்பின் பயன் நாட்டுக்குச் செல்வமும் சந்தோஷமும். நல்வழிக்காகத் தெய்வ பக்தியைப் பயிர் செய்யலாம். ஆனால் பக்தியின் முக்கிய பயன் ஆண்டவனைக் காண்பதும், கண்டு ஆனந்த மடைவதும். வைக்கோலுக்கென்று பயிர் செய்தாலும் அரிசி உண்டாகு மல்லவா!''

எத்தனை உண்மையான வாக்கு! சிந்திக்கச் சிந்திக்க இந்த உண்மையின் விரிவுகள் உள்ளத்தில் அலைஅலையாக எழுகின்றன அல்லவா!

'தமிழ் மறைகள்' என்ற கட்டுரையில்,

'' கருதிப் பசுக்கள்
சுரவாத வற்றைச் சுரப்பித்து
அவைசொரியும் பொருட்பால்
கரவாது உதவிய
மாறன் கவி''

என்ற சடகோபர் அந்தாதிப் பாடலை நினைவூட்டுகிறார்கள் ராஜாஜி.

இறைவனை ஒட்டிய இந்தக் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டைப் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத எளிய தமிழில், சொல்லின் சுருக்கமும் கருத்தின் ஆழமும் நிரம்பிய முறையில் ராஜாஜி வழங்கியிருக்கிறார்கள். 'ஐந்து கட்டுரைகள்' என்ற இவ் அரிய நூல் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் ஒரு அரிய நன்கொடையாகும்! கிடைக்கும் இடம்: பாரதி பதிப்பகம், தியாகராய நகரம்: சென்னை-17. விலை: 0-4-0.

குளுமையான ஆடையழகிற்கு .....

பின்னி சேலைகள்

பின்னியின் சுத்தப் பட்டுச் சேலைகளின் இழை நேர்த்தி காரணமாக அவை உடுத்திக்கொள்வதற்கு குளுமையாகவும் பார்க்க அழகாகவுமிருக்கின்றன. மிருதுவாக இருப்பினும் கலுங்காது; மடிப்புகள் சோபிதமாக மிளிரும்.

பின்னி சேலைகள் அழகிலும் அணியும் சுகத்திலும் மட்டும் சிறந்தவை என்று நினைத்துவிட வேண்டாம்; நீண்ட காலம் உழைக்கவும் செய்கின்றன.

இக்காரணங்களால்தான் சொகுஸாக ஆடையணியும் மெல்லியரும், எச்சமயத்திலும் கவர்ச்சியாகத் தோன்றவிரும்பும் நங்கையரும் பின்னியின் சுத்தப் பட்டுச் சேலைகளை ஆசையுடன் வாங்குகின்றனர்.

பின்னி சேலைகள் ரம்மியமான வெளிர் நிறங்களில் மட்டுமின்றி கண்ணைப் பறிக்கும் பகட்டான வர்ணங்களிலும் கிடைக்கும். பிரத்தியேக ஜரிகைக் கரைகளுடனும் முகப்பு பார்டர்களுடனும் கூட வாங்கலாம்.

அசல் பின்னி சேலைகளில் எல்லாம் இந்த மார்க் பொன்னிறத்தில் அச்சிடப் பட்டிருக்கும்.

பின்னி பட்டுகள்

பெங்களூர் வுல்லன், காட்டன் & ஸில்க் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், பெங்களூர்-2

ஏஜண்டுகள், காரியதரிசிகள், பொக்கிஷதார்கள்: பின்னி & கம்பெனி (மதராஸ்) லிட்.

உமாவின் கடிதம்

ராமப்ரியா

தஞ்சாவூரிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்டிருந்த நாயனக்காரன் காலைவேளைக்கு ஏற்ற பிலகரி ராகத்தை வெகு அற்புதமாக வாசித்துக்கொண்டு முன்னே செல்ல என் தம்பி சந்தான கிருஷ்ணன் கையில் பிரம்பும் குடையும் சகிதமாகக் காசி யாத்திரை புறப்பட்டான். புதிதாகக் கட்டிக்கொண்டிருந்த பஞ்ச கச்சமும் தானுமாக மாப்பிள்ளை கோலத்தோடு இருந்த அவனைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது.

பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களாகிய நாங்கள் குதூகலமாகப் பேசிச் சிரித்துக் கொண்டு கலியாண மாப்பிள்ளையைப் பின் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தோம். எல்லோருடைய மனத்திலும் சந்தோஷம் அலையடித்துக் கொண்டு துளிம்பிக் கொண்டிருந்தது. நானும் என் தங்கை உமாவும் சேர்ந்தாற் போல் வந்து கொண்டிருந்தோம். "அக்கா! நம்ம சந்தானத்துக்கு இன்று மையிட்டது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. அவனுடைய சிவப்பு நிறத்துக்கும் களையான முகத்துக்கும் எது செய்தாலும் ரொம்பப் பொருத்தமாகி விடுகிறது!" என்று சந்தோஷத்தோடு சொல்லி வந்தாள் உமா.

"நீயே அவனைப் பார்த்து திருஷ்டிப் பட்டு விடுவாய்போல் இருக்கிறதே!" என்றேன், கேலியாக. உமா தன்னுடைய தமையனைப் பார்த்துப் பூரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

எங்கள் வீட்டுக்கு நான்தான் மூத்த பெண். என் கணவர் சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் வக்கீலா யிருந்தார். ஆகவே நாங்கள் சென்னையிலேயே இருந்தோம். சந்தானம் எனக்கு இளையவன். அவன் சிறுவயதிலேயே நன்றாகப் படித்துத் தேறி இப்போது ரேடியோ இன்ஜினீயராக இருக்கிறான். அப்பாவும் அம்மாவும் அவனுடனேயே இருக்கிறார்கள். உமாதான் கடைசிப் பெண். அவள் கணவன் கல்கத்தாவில் பெரிய கம்பெனி ஒன்றில் மானேஜர். ஆகவே அவள் கல்கத்தாவில் இருந்தாள். எங்களுக்கெல்லாமே சந்தானம் ஒரே சகோதரனானதால் அவன் பேரில் உயிரையே வைத்திருந்தோம்.

இதற்குள் பெண் வீடு வந்து விட்டது. பெண்ணின் தகப்பனார் சந்தானத்தை வரவேற்றுச் சம்பிரதாயப்படி உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்.

மாலை மாற்றலும் ஊஞ்சலும் வெகு ஜோராக நடந்தன. ஒரே கேலியும் பரிகாசமுமாக விளையாட்டும் சிரிப்புடன் ஆயிற்று. ஒரு கலியாணமென்றால் அறுபது வயதானவர்களுக்குக் கூட பால்யம் திரும்பி விட்டது போல ஒரு தெம்பு உண்டாகிப் பரிகாசம் செய்கிறார்களே!

கெட்டி மேளம் கொட்ட பாண்டு வாத்தியங்கள் முழங்கச் சந்தானம் கலியாணப் பெண் பாமாவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கலியாணப் பந்தலுக்குள் நுழைந்தான். நானும் எல்லாருடனும் உள்ளே போக விரைந்தேன். உமா என்னை நிற்கும்படி சைகை காட்டினாள். நானும் சற்றுப் பின் தங்கினேன். அதற்குள் எங்கள் இருவரையும் தவிர எல்லாரும் உள்ளே போய் விட்டார்கள். "என்ன உமா! ஏன் இப்படி இங்கேயே நிற்கிறாய்! உள்ளே போக வேண்டாமா!" என்றேன். "அக்கா! எனக்குத் தலையை வலிக்கிறது. இந்தக் கும்பலுக்குள் வந்தால் எனக்குத் தலைவலி அதிகமாகிவிடும். சற்று நேரம் வெளியிலே இப்படி உட்காருவோமா!" என்றாள் உமா.

"நன்றாக இருக்கிறது! கலியாண வீட்டில் நீயும் நானும் மட்டும் கும்பல் இல்லாமல் தனியாக இருக்க முடியுமா! தலையை வலித்தால் நல்ல காப்பியாக ஒரு டம்ளர் சாப்பிடு. தானாகச் சரியாகப் போய் விடும். மேலும் தாலி கட்டும் சமயத்தில் நாத்தனார்களாகிய நம்மை எல்லாரும் தேடுவார்கள். உள்ளே வா!" என்றேன்.

"எனக்கு உடம்பு சரியாயில்லை யென்றால் என்னை விட்டுவிடு அக்கா! நீதான் பெரிய நாத்தனார். பெண் முதல் கொண்டு பார்த்து நிச்சயம் செய்தவள் இருக்கிறாயே! நீயே தாலிக்கு முடி போடு. நான் சற்று வெளியே உட்கார்ந்து விட்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திராமல் போய் விட்டாள்.

நான் அவள் போவதைப் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்தம்பித்துப் போய்ச் சிலையாக நின்று விட்டேன். உமாவின் உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை. அவள் மனம்தான் சரியாக இல்லை யென்று தெரிந்து விட்டது. என்ன கோபம் அவளுக்கு என்று என்னாலானவரை யோசனை செய்து பார்த்தேன். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவளுடைய கோபத்துக்கோ மனத்தாங்கலுக்கோ காரணமே இல்லை. அப்பா தம்முடைய ஒரே பிள்ளையின் கலியாணத்துக்காக எனக்கும் உமாவுக்கும் திருப்தியளிக்கும் வண்ணம் வெகுமதிகள் செய்திருந்தார். பெண் வீட்டவர்கள் எங்களிடம் ரொம்பவும் மரியாதையாகவும் அன்புடனும் நடந்துகொண்டனர். அப்படியிருக்க, கலியாணத்துக்கு வந்த உமாவுக்கு என்ன குறை என்று யோசித்துக் கொண்டே பந்தலுக்குள் போனேன். எல்லாரும் என்னை "உமா எங்கே?" என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.

"வெளியில் போயிருக்கிறாள் போலிருக்கிறது. நான் போய்க் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன் சொல்லி விட்டு வெளியே உமா எங்கே இருக்கிறாள் என்று பார்த்துக் கொண்டே நடந்தேன்.

உமா தோட்டத்துக்குள் போடப்பட்டிருந்த சிமெண்ட் பெஞ்சி மேல் உட்கார்ந்திருந்தாள். நான் மெதுவாக அவள் பின்புறமாகச் சென்று அவள் தோளைத் தொட்டேன்.

"உமா! இப்போது உனக்கு என்ன வந்து விட்டது! கலியாணத்தின் போது ஒரு காரணமும் இல்லாமல் இப்படி முரண்டு செய்து வருத்தப்படுகிறாய்!" என்று பாதி பயமாகவும் பாதி அதட்டலாகவும் கேட்டேன்.

உமா பதிலே பேசவில்லை. என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். "அக்கா! சந்தானத்தின் மீது அதிக ஆசை வைத்து விட்டதால்தான் இப்படி வருத்தப்படுகிறேன். உண்மையைச் சொல்லு. கல்யாணப் பெண் பாமா நம் சந்தானத்துக்கு உண்மையில் பொருத்தமாகவா இருக்கிறாள்!" என்று ஒரு வெடிகுண்டைப் போல் கேள்வி கேட்டாள்.

நான் அப்படியே திகைத்து விட்டேன். "உமா! நிஜமாகவே உன் மூளை சரியா யிருக்கிறதாவென்று எனக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது. கல்யாணப் பெண்ணும் பிள்ளையும் பொருத்தமில்லை யென்று தாலி கட்டும் சமயத்தில் சொல்லுகிறாயே! யார் காதிலாவது பட்டால் வீண் விபரீதந்தான். பாமா

வுக்கு என்ன குறைச்சல்! பி. ஏ. தேறியவள். வீணை வாசித்தால் இன்று முழுவதும் கேட்க லாம். கலகல வென்று சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிப் பழகும் தன்மையுடையவள். ஒரு பெண்ணுக்கு இதைவிட இன்னும் என்ன வேண்டும் !'' என்று கோபமாகக் கேட்டேன்.

''பாட்டும் படிப்பும் மட்டும் இருந்து விட்டால் போதுமா ! சந்தானம் வாட்ட சாட்டமாய்ச் செக்கச் செவேலென்று ராஜா மாதிரி உட்கார்ந் திருக்கிறான். அவன் பக்கத்தில் கறுப்பாக, ஒடிந்து விழுவது போல் பாமா உட்கார்ந்திருக்கிறாள் ! அப்பா ஏன் இப்படி அவசரப்பட்டு இவளைத் தேர்ந்தெடுத்தார் !''—சடசட வென்று பொரிந்து கொட்டினாள் உமா.

இந்தச் சமயம் பார்த்து எங்களைத் தேடிக் கொண்டு நாலைந்து பேர்கள் வந்து விட்டார்கள். ''என்னம்மா ! நீங்கள் இருவரும் சாவகாசமாக இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் ! திரு மாங்கல்யதாரணத்துக்கு நாழியாகி விட்டது, வாருங்கள் !'' என்றார் ஒருவர்.

வாயைத் திறக்காமல் எழுந்து அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தேன். உமாவும் என்னுடன் வந்தாள்.

கலியாணம் ஆன கையோடு பாமாவை என் பெற்றோர்கள் திருச்சிக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட் டார்கள். உமாவின் கணவருக்கு லீவு இல்லை யாதலால் அவள் நேரே கல்கத்தாவுக்குப் பயண மானாள். போகுமுன் அவளிடம் தனியாக, ''உமா! வீணாக மனத்தை அலட்டிக் கொள்ளாதே! சந் தானமும் பாமாவும் ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். அதுதானே நமக்கு வேண்டியது! பாமாவை உனக்குப் பிடித்திருக்க வேண்டுமென்று அவசியமே இல்லை. சமர்த்தாக இருக்கிறாயா !'' என்றேன், வாஞ்சையோடு.

''அக்கா! என்னதான் நீ சொன்னாலும் என் மனம் சமாதானமே ஆகாது. சந்தானத்தின் மனைவி, நம் ஒரே அருமைச் சகோதரனின் மனைவி, எவ்வளவோ அழகாகத் தங்கத்தில் கடைந் தெடுத்த மாதிரி வரப் போகிறாளென்று கனவு கண்டேன். இவ்வளவு கறுப்பாய் வியாதிக்காரி மாதிரி ஒல்லியாய் ஒரு பெண்ணை.........''

உமா கடைசியில் ஊருக்குப் போகும் வரை பாமாவைப் பற்றி அதிருப்தியாகவே சொல்லி விட்டுப் போனது எனக்கு மிகுந்த வருத்தமா யிருந்தது. பாமா சற்று நிறம் குறைவு என்பதைத் தவிர அவளிடம் வேறு ஒரு குறையும் இல்லை.

* * *

மூன்று மாதங்கள் கழிந்தன. திருச்சியி லிருந்து அம்மா எனக்கு எழுதும் கடிதங்களில் பாமா ரொம்ப சமர்த்தாக இருக்கிறாளென்றும் எல்லோரிடமும் ரொம்பவும் அன்புடன் பழகுகிறா ளென்றும் இன்னும் அவளைப் புகழ்ந்து பலவாறாக எழுதி யிருந்தாள். பாமா ''மாமியார் மெச்சிய மருமகளாகி விட்டாள்'' என்று நான் அளவிலாத மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். உடனே அன்றைக்கே இதெல்லாவற்றையும் பற்றி விவரமாக உமாவுக்கு எழுதினேன். உமாவிடமிருந்து வந்த பதிலில், ''பாமாவைப்பற்றி நீ ஒரேயடியாகப் புகழ்ந்து எழுதி யிருந்ததைப் படித்தேன். பாமாவுக்கு அழ கையோ நிறத்தையோ கொடுக்காத கடவுள் அவ ளுக்குச் சாமர்த்தியத்தையாவது கொடுத்து இருக் கிறாரே என்று சந்தோஷப்படுகிறேன். அதுவும் இல்லாவிட்டால் பாவம், அவள் உலகத்தில் ரொம்பக் கஷ்டப்படுவாள் !'' என்று எழுதி யிருந் தாள். அந்தக் கடிதத்தில் தொனித்த கேலியை யும் நிஷ்டூரத்தையும் திரும்பத் திரும்பப் படித்து என் மனம் கொதிப்படைந்தது. சரியான நாத்த னார் ஸ்தானத்துக்கு ஏற்றவள் என்று என் மனத் துக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். அதன் பிறகு நான் உமாவுக்குக் கடிதமே எழுதவில்லை.

ஒரு நாள் காலையில் பாமாவும் சந்தானமும் திடு திப்பென்று எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். திடீ ரென்று அவர்களைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஆச்சரி யம் தாங்க முடியவில்லை. ''சந்தானம்! நீங்கள் இருவரும் வரப்போகிறீர்கள் என்று ஒரு வரி கடி தம் எழுதக் கூடாதா ! அப்பா அம்மா வர வில்லையா !'' என்று கேட்டேன்.

''திடீரென்று உன்னைத் திகைக்க வைக்க வேண்டு மென்றுதான் கடிதம் போடவில்லை. என்னைக் கல்கத்தாவுக்கு மாற்றி விட்டார்கள். அக்கா ! நாளை மறுநாள் புறப்பட வேண்டும். பாமாவையும் அழைத்துப் போகப் போகிறேன் !'' என்றான் சந்தானம், சிரித்துக் கொண்டே.

''கல்கத்தாவில் வீடெல்லாம் பார்க்காமலா பாமாவையும் கூட அழைத்துப் போகிறாய் !''

''அதென்ன அக்கா அப்படிச் சொல்லுகிறாய் ! அப்போ சென்னையில் எனக்கு மாற்றலாகி விட் டால் நான் உன் வீட்டுக்கு வந்திறங்காமல் முதன் முதலிலேயே வேறு வீடு பார்த்துக் கொண்டு

வரச் சொல்லுவாய் போலிருக்கிறதே! கல்கத்தாவில் உமா இருக்கிறாளே! அவள் வீட்டில் இருந்து கொண்டே வேறு வீடு பார்க்கும் யோசனையைக் கைவிட்டுவிடுவேன். அதிருக்கட்டும், அத்திம்பேர் எங்கே!'' என்று கேட்டான்.

என் மனவெழுச்சிகளை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், ''உங்களைத் திடீரென்று பார்த்ததில் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கல்கத்தாவுக்கு என்று நீ சொன்னதை நான் கவனிக்கவில்லை. அத்திம்பேர் குளிக்கிறார்!'' என்று சொல்லி விட்டு, ''வாம்மா! பாமா!'' என்று அவளை அன்போடு வரவேற்றேன்.

இரண்டு நாள் முழுதும் பாமாவுடன் பழகிய எனக்கு அவளைவிட்டுப் பிரியவே மனசு வரவில்லை. ''அக்கா, அக்கா!'' என்று குழந்தை மாதிரி வளைய வளைய வந்து கொண்டிருந்தாள்.

சந்தானத்தினிடம் ஜாடையாக ஊருக்குப் புறப்படுமுன் சொன்னேன். ''உமா சற்று முன் கோபம் உள்ளவள். நம் வீட்டுக்குப் புதிதாக வந்துள்ள பாமாவிடம் அவள் எப்படி நடந்து கொள்வாளோ என்று எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. சந்தானம்! நான் உனக்குப் புத்திமதியாகச் சொல்கிறேன். வித்தியாசமாக நினைத்துக் கொள்ளாதே! நீங்கள் இருவரும் சிறுசுகள். எப்படி எப்படியோ இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றும். என்னதான் அக்கா, தங்கையாயிருந்தாலும் ஒருவர் கூட இருந்தால் மனஸ்தாபந்தான் வரும். பிறகு உன் இஷ்டம்!'' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னேன். அவன் செய்கிறானோ என்னவோ, நான் என் கடமையைச் செய்து விட்டேன்.

சந்தானத்துக்கு என் வார்த்தைகளில் என்றைக்குமே மதிப்பு உண்டு. ''ஆகட்டும், அக்கா! உன் இஷ்டப்படியே போனவுடன் வேறு வீடு பார்த்து உனக்குக் கடிதம் எழுதுகிறேன். நீ கொஞ்சம் கூடக் கவலைப்படாதே!'' என்றான்.

பாமாவையும் கூப்பிட்டு, ''பாமா! உமாவிடம் சற்று ஜாக்கிரதையாகவே இரு. அவளுக்கு மனசில் ஒன்று மில்லாவிடினும் முன் கோபம் அதிகம். அவள் ஏதாவது படக்கென்று சொல்லி விட்டாலும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாதே! எப்படியும் சந்தானத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் வீடு பார்க்க ஏற்பாடு பண்ணிவிடு!'' என்றேன். அவள் தன் முத்துப் பற்கள் தெரியும்படி சிரித்தாள். ''என்ன அக்கா இது! அவருடனும் உங்களுடனும் பிறந்த உமா அக்கா மட்டும் முன் கோபி என்பதைக் கேட்டால் எனக்கு நம்பிக்கையே இல்லையே! உங்களுக்கெல்லாம் செல்லப் பெண்ணாகிவிட்ட நான் உமா அக்காவையும் கவர்ந்து விடுவேன்! நீங்கள் கவலையே பட வேண்டாம்!'' என்றாள் குழைவுடன்.

சந்தானமும் பாமாவும் கல்கத்தாவுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் இருவரும் போனது எனக்கு வீடெல்லாம் ரொம்ப வெறிச்சென்று ஆகிவிட்டது. அன்று முழுவதும் பித்துப் பிடித்த மாதிரி இருந்தது. எதிலும் ரொம்பப் பற்றுதல் கொள்ளாத என் கணவர்கூட, ''அந்தப் பெண் பாமா ஊருக்குப் போன பிறகு வீடே களையிழந்து விட்டது. சந்தானம் ரொம்ப அதிர்ஷ்டசாலி தான்!'' என்று சொன்னார் என்றால் பாமா எவ்வளவு தூரம் எங்கள் மனத்தைக் கவர்ந்துவிட்டாள் என்று பாருங்களேன்!

ஒரு மாதம் சென்றது. சந்தானம் சௌக்கியமாகப் போய்ச் சேர்ந்ததாக இரண்டு வரியில் ஒரு கார்டில் எழுதியிருந்தான். விவரம் ஒன்றும் தெளிவாகப் புரியாததால் மனம் குழம்பித் தவித்தது.

உமாவிடமிருந்து அன்றைக்குக் கடிதம் வந்தது. கவரில் எழுதியிருந்தாள். கையெழுத்தைப் பார்த்தவுடன் உமாதான் எழுதியிருந்தாள் என்று தெரிந்து விட்டது. பாமாவைப் பற்றி என்ன தினுசில் எழுதியிருக்கப் போகிறாளோ என்று பயந்துகொண்டே கவரைப் பிரித்தேன். ஒரு ராமாயணம் மாதிரி நாலு பக்கங்கள் எழுதி யிருந்தாள் உமா. படிக்கத் தொடங்கினேன் :—

''அன்புள்ள அக்காவுக்கு, அநேக நமஸ்காரம். இங்கே சந்தானமும் பாமாவும் ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு வந்தார்கள். பாமாவைப் பார்த்தவுடனே என் வெறுப்பைச் சொல்லி முடியாது. சந்தானத்துக்கு எல்லாவித உபசாரங்களும் செய்தேன். பாமாவுடன் முகம் கொடுத்துப் பேசக்கூட நான் இஷ்டப்படவில்லை. பாமாவும் என்னோடு முறைத்துக் கொள்வாள் என்று எதிர்பார்த்த எனக்கு அவளது பணிவான நடத்தை ஆச்சரியத்தை அளித்தது. நான் அவளை உபசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று அவள் எதிர்பாராமல் சொந்த வீடு போல் சுவாதீனமாக எனக்கும் எல்லாம் செய்து அவளும் தானாகவே வேண்டியவற்றைச் செய்து கொண்டாள். அவள் வந்த இரண்டு நாட்களுக்கெல்லாம் எனக்குத் திடீரென்று ஜுரம் வந்து விட்டது. அது நிமோனியாவாகத் திரும்பியது. பதினைந்து நாட்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், அப்பப்பா! சொல்லச் சாத்தியமில்லை. அந்தச் சமயங்களில் பாமா எனக்குச் செய்த சிசுருஷையைப் போல் இந்த ஜன்மத்தில் எவரும் எனக்குச் செய்யமாட்டார்கள். மருந்து கொடுக்கும்போதும் எனக்குப் பணிவிடைகள் செய்யும் போதும் தாயைத் தோற்கடிக்கும்வண்ணம் பணிவிடைகள் புரிந்தாள். கஞ்சி கொடுக்கையில் அம்மாவின் நினைவுதான் வந்தது. என்னை வேளா வேளைக்கு அலுத்துக் கொள்ளாமல் கவனித்துக் கொண்டு வீட்டின் நிர்வாகம் முழுவதையும் தேர்ந்த அனுபவம் உடையவள் மாதிரி பார்த்துக் கொண்டது எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும்விட, பாமா என்ன காரியமாக இருந்தாலும், அவள் எங்கே இருந்தாலும் சந்தானம் கூப்பிட்டவுடன் ''இதோ வந்து விட்டேன்!'' என்று புன்னகையோடு அவள் வந்து உடனே சந்தானத்தின் தேவைகளைக் கவனிக்கும் அழகு ஒன்றே போதும். சந்தானத்துக்கு இங்கே சர்க்காரிலேயே வீடு கட்டிக் கொடுத்திருப்பதால் இன்றைக்குத்தான் அவர்கள் புதிய வீட்டுக்குப் போனார்கள். பாமா இல்லாமல் எனக்கு இந்த வீட்டில் பொழுதே போகவில்லை. பாமாவைவிட ஒரு அன்பான மனைவி நம் சந்தானத்துக்குக் கிடைத்திருக்கவே முடியாது. அவள் அன்பின் உருவம். அந்த அன்பினாலேயே எல்லாருடைய உள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டு விடுகிறாள். அவள் நிறம் கறுப்பு என்பதற்காக அவளை வெறுத்தது எவ்வளவு மடத்தனம் என்பதை உணர்ந்து என் பைத்தியக்காரத்தனத்துக்கு வெட்கப் படுகிறேன். பாமாவின் நிறம்தான் கறுப்பே ஒழிய அவளுடைய மனம் பாலைவிட வெண்மையானது என்பதை இப்போதுதான் அறிந்தேன். கல்யாணத்தின் போது நடந்து கொண்ட என் அசட்டுத்தனத்துக்கு மீண்டும் மீண்டும் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் மனசில் பாமாவைப் பற்றி வெறுப்பு இருந்தது என்பதைத் தயவுசெய்து ஒருவரிடமும் சொல்லாதே! கடிதம் ரொம்ப நீண்டு விட்டது. அக்கா! பாமா இனி என் அன்புக்குகந்த அருமைச் சகோதரி. எனக்கு உடம்புக்கு வராவிட்டால் பாமாவின் அருமை எங்கே தெரியப் போகிறது?

உமா.''

கடிதத்தைப் படித்தவுடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். உமாவின் மனம் மாறியது என்பதை அறிந்த எனக்கு சந்தோஷம் பிடிபடவில்லை. பாமாவின் மீதுள்ள அன்பும் மதிப்பும் எனக்கு இன்னும் ஒரு படி மேலே உயர்ந்தன.

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்

53. மற்றொரு தகப்பன்

இரு சகோதரர்களும் மலையிலும் வனத்திலும் ஆற்றங்கரையிலும் தேடித் தேடி 'சீதா! சீதா!' என்று கூக்குரலிட்டுப் பார்த்து ஒன்றும் பயன்படவில்லை. ஒரு துப்பும் கிடைக்கவில்லை. இன்னது செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் துக்கத்தின் வேகத்தால் கோதாவரியையும் தேவதைகளையும் பஞ்ச பூதங்களையும் ராமன் கூவிக் கூவிக் கதறினான். ஆறுகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் பஞ்ச பூதங்களுக்குமே ராக்ஷசேந்திரனிடம் உள்ள பயத்தால் எந்த மலையும் ஆறும் வாயுவுங்கூட பதில் தரவில்லை என்கிறார் கவி முனிவர்.

ஒரு மான் கூட்டம் மட்டும் சைகையால் தெற்கு முகம் நோக்கிப் போய்த் தேடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டதாக அறிந்து ராம லக்ஷ்மணர்கள் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். அங்கே வழியில் ஓரிடத்தில் புஷ்பங்கள் தரையில் சிதறிக் கிடந்திருப்பதைக் கண்டார்கள்.

அதைக் கண்டதும் "இதோ நான் கொடுத்த புஷ்பம்! சீதையின் தலையிலிருந்து உதிர்ந்த புஷ்பமே" என்று ராமன் துப்பு அறிந்த உற்சாகமும் கூடவே துயரமும் அடைந்தான். சீதைக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டதோ என்கிற பயம் முன்னைவிட அதிகமாய் விட்டது. கதறிக் கதறி அழுதான்.

புஷ்பங்கள் கிடந்த இடத்தைச் சுற்றி காட்டில் தேடிப் பார்த்தார்கள். பூமியில் ராக்ஷசேந்திரனுடைய பெருங் காலடிச் சுவடுகளும் சீதையின் காலடி பதிந்த குறிப்புகளும் கண்டார்கள். சீதையின் ஆபரணங்களிலிருந்து சிந்திக் கிடந்த தங்க மணிகளையும் கண்டார்கள். அவற்றைப் பார்த்து ராமன், "பார்த்தாயா, அவளைப் பிடித்துத் தின்பதற்காக அரக்கன் துரத்தித் துரத்தி ஹிம்சித்திருக்கிறான்!" என்று சொல்லிப் பிரலாபிக்கலானான்.

* * *

பிறகு உடைந்து கிடந்த தேரின் பல பாகங்களைக் கண்டார்கள். ரத்தம் சிந்தியிருப்பதையும் கண்டார்கள். ராக்ஷசேந்திரனுடைய தலைப்பாகையும் ஆபரணங்களும் தரையில் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார்த்தார்கள்.

'இது என்ன?' என்று திகைத்து யோசிக்கலானார்கள். ஒடிந்த பெரிய வில்லையும், கிழிந்து போய்க் கிடந்த தேர்க் கொடிகளையும் கவசத்தையும் கண்டார்கள். பிறகு சாரதியும் ரதத்தை யிழுத்த பூதக் கழுதைகளும் செத்துக் கிடப்பதைக் கண்டார்கள். பெரியதொரு யுத்தம் அந்த இடத்தில் நடந்திருப்பதாகப் பல சின்னங்களைப் பார்த்தார்கள்.

"சீதையின் உடலைத் தின்பதற்காக இரு அரக்கர்கள் தங்களுக்குள் பெருஞ் சண்டை யிட்டிருக்கிறார்கள்" என்றான் ராமன்.

இப்படி நானாவிதமாக ஊகித்துக் கொண்டு, "தருமம் சீதையைக் காப்பாற்ற வில்லையே! எந்த தெய்வமும் அவள் துணைக்கு வந்து நிற்கவில்லையே! இந்த உலகத்தை அழித்து விடுவதே சரி. நான் கற்ற அஸ்திரங்கள் பயன்படாமல் போகுமா, பார்க்கலாம்!" என்றான் ராமன். தன் மன நிலையை முற்றிலும் இழந்து இவ்வாறு பேசினான்.

ராஜாஜி

ராமனுடைய மனக் குழப்பத்தையும் ஆற்றாமையையும் கண்டு தம்பி லக்ஷ்மணன் தைரியம் சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். "பெருந் துயரம் ஏற்பட்டால் எல்லாருக்குமே மனம் கலங்கி சுவாதீன மற்றுப் போய் விடுகிறது. சகஜமாக உனக்குள்ள குணங்களை ஏன் விட்டு விட்டாய்? உலகத்தை யெல்லாம் வெறுக்கவோ கோபிக்கவோ காரண மில்லை. ஒருவன் செய்த துஷ்டச் செயலை வைத்து நாம் உலகத்தை யெல்லாம் பழிக்கலாமா? முந்தி யெல்லாம், அண்ணா, என்னை நீ சாந்தப் படுத்திச் சரியான மார்க்கத்தில் நிறுத்திக் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறாயே! உன் மனம் பெரும் துயரத்தால் கலங்கிப் போயிருக்கிறபடியால், சிறியவனாகிய நான் உனக்குத் தைரியம் சொல்ல வேண்டியதா யிருக்கிறது. உன்னுடைய இயற்கை தைரியத்தை நான் தட்டி எழுப்புகிறேன். உலகத்தை வெறுப்பது நியாயமல்ல. நம்முடைய பகைவன் யார் என்பதைக் கண்டு பிடித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டியதைச் செய்வோம்."

இவ்வாறு லக்ஷ்மணன் ஆறுதலும் தைரியமும் தரக்கூடிய மொழிகளைப் பிரியமாகச் சொல்லிக் கொண்டே சென்றான். கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் தரையில் அசையாமல் குற்றுயிராய்க் கிடந்த ஜடாயுவைக் கண்டார்கள். சிறகுகள் வெட்டப்பட்டு உயிர் போகும் நிலையில் தரையில் கிடந்த பறவையைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்த ராமன் யார் என்று தெரிந்து கொள்ளவில்லை. அது ஒரு அரக்கன், மாய வேஷம் போட்டுக் கொண்டு தங்களை ஏமாற்றுவதற்காகவே அப்படித் தரையில் கிடப்பதாக எண்ணினான். மாரீசன் செய்த மோசம் ராமன் மனத்தை இவ்வாறு எண்ணச் செய்தது. மகா கோபாவேசமாக "அதோ, அரக்கன்! சீதையைத் தின்றுவிட்டுப் படுத்திருக்கிறான்" என்று சொல்லி வில்லும் அம்புமாகப் பறவை யிருந்த இடம் பாய்ந்தான்.

அப்போது ஜடாயு தீனமான சுவரத்தில், "அப்பா, ராமனே! என்னை நீ கொல்ல வேண்டாம், என் உயிர் இன்னும் ஒரு கணம்தான் இருக்கும். நீ இந்த வனத்தில் தேடித் தேடி அலைகிற உன் தேவியானவள் ராவணனால் தூக்கிப் போகப் பட்டாள். அத்துடன் என் உயிரையும் தூக்கிச் சென்று விட்டான். சீதா தேவியைத் தன் மாய ரதத்

தில் தூக்கிச் செல்வதைப் பார்த்து நான் தடுத்து அவனுடன் போர் செய்தேன். அவன் வில்லையும் ரதத்தையும் உடைத்துப் பொடியாக்கினேன். அவனுடைய சாரதியையும் வதம் செய்தேன். தரையில் கிடப்பதெல்லாவற்றையும் பார், அந்த யுத்தத்தின் சின்னங்கள். முடிவில் ராக்ஷசன் நான் களைப்பாயிருந்த சமயம் பார்த்து என் சிறகுகளைக் கத்தியால் வெட்டி என்னை வீழ்த்தி விட்டான். சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆகாய மார்க்கமாய்ச் சென்றுவிட்டான். சிறகுகளை யிழந்து தரையில் கிடந்த என்னால் அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. உயிரை இவ்வளவு நேரம் வைத்துக் கொண்டு உனக்கு விஷயம் சொன்னேன்'' என்றான்.

* * *

ஜடாயுவின் சொல்லைக் கேட்டதும் ராமன் கண்களினின்று கண்ணீர் ஆறுபோல் பெருகிற்று. வில்லை வீசி எறிந்து விட்டு, பறவையைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டான். ராஜகுமாரர்களுடைய துக்கம் எல்லை கடந்து போயிற்று. 'கோ' வென்றுஅழுதுகொண்டு பூமியில் புரண்டார்கள்.

"லக்ஷ்மணா! என்னைப் போன்ற துர்ப்பாக்கியசாலி எவனுமில்லை. நாட்டை இழந்து காட்டுக்கு வந்து இங்கே சீதையையும் இழந்தேன். தசரதனுக்குப் பதில் நமக்குத் தந்தையாக இருந்த இந்த ஜடாயுவையும் நான் கொன்றேன். எனக்காகத் தன் உயிரை விட்டான். சீதையை இழந்த துக்கத்தைவிட இது அதிக துக்கமாயிருக்கிறது. நான் நெருப்பில் விழுந்தாலும் என்னுடைய துர்ப்பாக்கியம் அந்த நெருப்பையும் அணைத்து விடும். கடலில் விழுந்தேனானால் கடலில் உள்ள நீரும் என்னுடைய துர்ப்பாக்கியத்தால் வற்றிப் போகும். நான் பெரும் பாவி. லக்ஷ்மணா! ஒரு நாள் உன்னையும் நான் இழந்து விடுவேனோ?'' என்று ராமன் அழுது புரண்டான்.

ஜடாயுவைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு "என் அப்பனே, என் சீதையை நீ கண்டாயா?'' என்றான். ஜடாயு பேச்சிழந்து தரையில் உணர்வற்று விழுந்தான்.

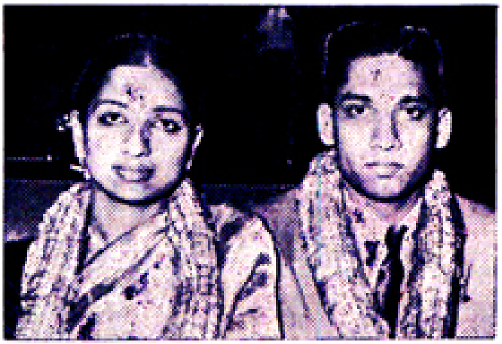
மரணத் தறுவாயிலிருந்த கழுகரசன் சரியாகப் பேசச் சக்தியின்றி மறுபடியும் தீனஸ்வரத்தில், "பயப்படாதே, ராமா! சீதையை நீ மீண்டும் அடைவாய். அவளுக்கு ஒரு சேதமும் ஏற்படாது. இழந்த செல்வத்தை மறுபடியும் பெற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாய்!'' என்று சொல்லிவிட்டு வாயில் ரத்தமும் மாமிசமும் கக்கி உயிர் நீத்தான்.

மோகத்தாலும் மயக்கத்தாலும் தாம் செய்ய வேண்டியதைச் சமயத்தில் செய்யாமலும் செய்யக் கூடாததைச் செய்தும் சீதையை இழந்தார்கள்.

அயோத்தியில் தந்தை இறந்தான். அவனுக்கு உத்தரக்கிரியைகள் பரதனும் சத்ருக்னனும் செய்தார்கள். ராமனும் லக்ஷ்மணனும் அந்த ஆறுதலைக்கூட அடைய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் வனத்திலிருந்தார்கள்.

தாங்கள் அஜாக்கிரதையாக இருந்ததால் சீதைக்கு உண்டான அபாயத்தினின்று அவளைத் தப்புவிக்க, ஆயுதபாணியாயிருந்த அரக்கனோடு சிறகுகளும் காலும் மூக்கும் தவிர வேறு ஆயுதமின்றி ஜடாயு கடும்போர்செய்து தன் உயிரைத் தத்தம்செய்து விட்டதைக் கண்டார்கள். இந்த ஜடாயு தங்கள் தந்தைக்கு சமானம் என்று பாவித்து அந்தப் பறவைக்கு உத்தரக் கிரியை தகப்பனுக்குச் செய்வது போல் ராஜகுமாரர்கள் இருவரும் செய்து ஓரளவு ஆறுதல் அடைந்தார்கள். இறந்த வீரனுக்கு வேறு என்ன அவர்கள் செய்ய முடியும்?

பாகவத பக்தர்கள் ஜடாயுவை மிகப் பெரிய பக்த சிரேஷ்டனாக வணங்குகிறார்கள். அந்த ஏழைப் பறவை ராக்ஷசேந்திரனுடன் சண்டையிட்டுக் கஷ்டப்படும்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்த சீதையின் உள்ளத்தில் எவ்வாறு அன்பும் நன்றியும் துக்கமும் பொங்கியிருக்கும் என்பதை நம் கற்பனா சக்தி

ரயில்வே ஆடிட்டர் ஸ்ரீ கே. ஆர். ராகவாச்சாரியின் குமாரி செல்வி ராதாவுக்கும் ஸ்ரீ டி. ராகவாச்சாரியார் குமாரன் ஸ்ரீ சீனிவாசனுக்கும் பிப்ரவரி மாதம் இரண்டாந் தேதி ராயப்பேட்டையில் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்துக்கு ஏராளமான , நண்பர்களும், உறவினர்களும், சென்னை நகரில் உள்ள பிரமுகர்கள் பலரும் விஜயம் செய்து மணமக்களுக்கு ஆசி கூறினர். வாழ்க மணமக்கள் !

யைக் கொண்டு உணர வேண்டும். உணர்ந்தால் பிராட்டியின் அருளால் தூய்மையும் பக்தியும் அடைவோம். பக்தர்கள் ஜடாயுவை ஒரு ஆழ்வாராகக் கருதி பக்தி செய்வதில் என்ன வியப்பு? பின்னால், ராமன் இலங்கையில் யுத்தம் செய்து வெற்றி அடையப் போகிறான். ஆனால், அதை சீதை நேரில் காணுவதில்லை; அசோக வனத்தில் சிறைபட்டுக் கிடக்கிறாள். போர்க்கள நிகழ்ச்சியையும் புருஷனுடைய புகழையும் பிறர் சொல்லித்தான் அறிந்து திருப்தி அடையப் போகிறாள். ஆனால் ஜடாயுவின் பக்தியையும் வீரத்தையும் தண்டகாரண்யத்தில் பிராட்டி தன் கண்ணாலேயே பார்த்தாள். வில்லும் வாளும் கொண்ட அரக்கனை ஆயுதமொன்றும் இல்லாமல் எதிர்த்து, அவன் கர்வத்தை அடக்கி, முடிவில் தன் உயிரைத் தத்தம் செய்த வீரன் ஜடாயு. இலங்கையில் நடந்த யுத்தத்தைக் காட்டிலும் ராவண—ஜடாயு யுத்தமே மேலானது என்றுகூடச் சொல்லலாம். இதனாலேதான் பக்தர்கள் பரதனை ஆழ்வான் என்று துதிப்பதுபோல், ஜடாயுவையும் ஆழ்வான் என்று பெயர் சூட்டிக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

* * *

"லக்ஷ்மணா! உலர்ந்த கட்டைகளைத் திரட்டி அடுக்குவாய், நான் நெருப்புக் கடைகிறேன். நமக்காக உயிர் விட்ட கழுகரசனுக்காக தசரதனுக்குச் செய்யத் தப்பிப் போன கிரியைகளைச் செய்வோம்" என்றான்.

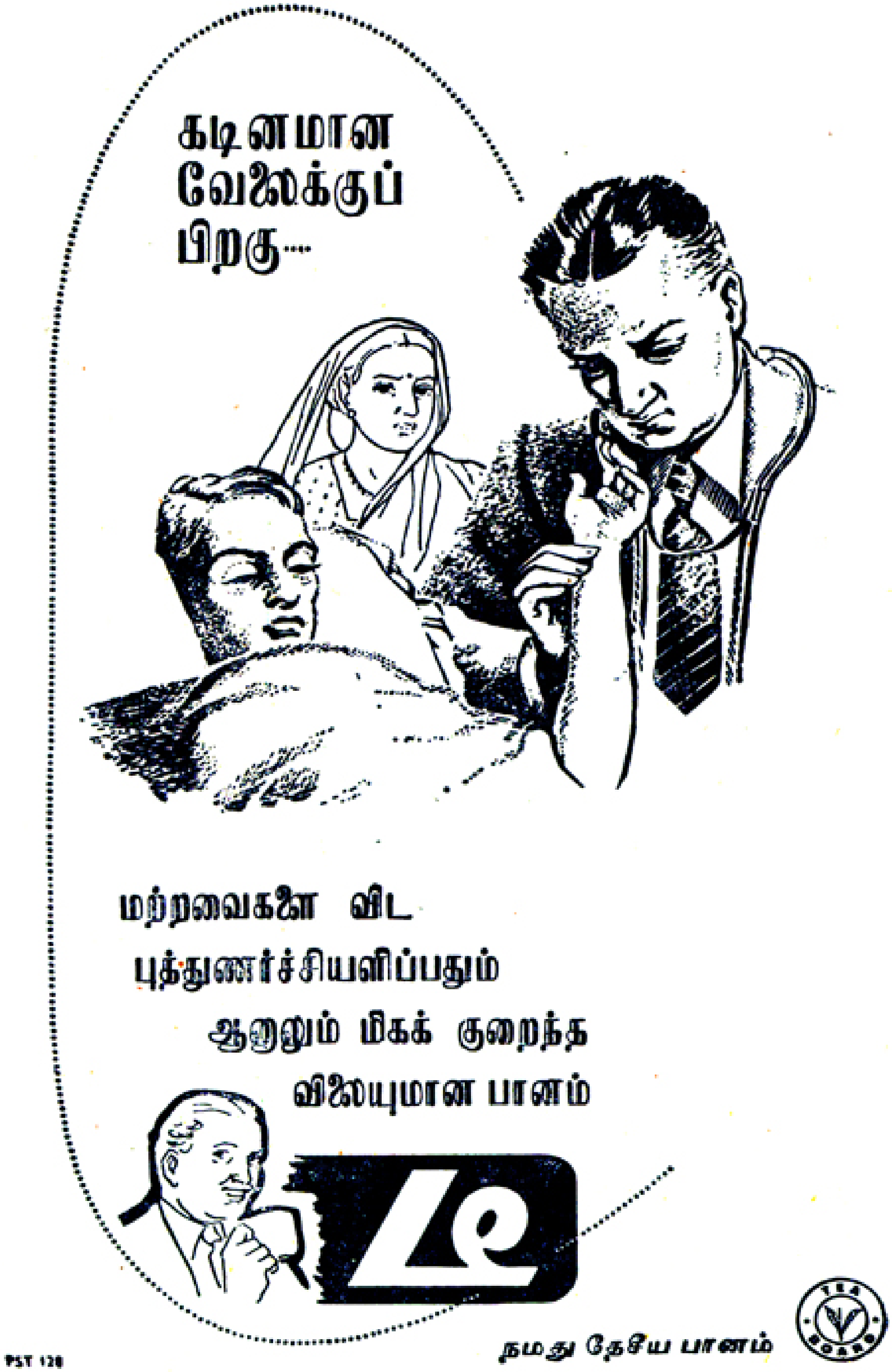
"வேள்வித் தீயில் ஆகுதி விட்டு யாகம் செய்த சிலர்களுக்கு எந்தப் பதவி உரியதோ, தவம் செய்யும் வானப் பிரஸ்தர்களுக்கு எந்த கதி உரியதோ, பூமி தானம் செய்யும் புண்ணியவான்களுக்கு எந்தப் புண்ணிய லோகம் உரியதோ, யுத்தத்தில் பின் வாங்காத வீரனுக்கு எந்த உலகம் உரியதோ, அவை யெல்லாம் உனதாகுக, என்னால் சம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட கழுகரசனே!" என்று சொல்லி ராஜ குமாரர்கள் நீர்க் கடனும் செலுத்தினார்கள். அதன் மேல் ராமன் மனத் தளர்ச்சி நீங்கித் தைரியம் அடைந்தான்.

* * *

பாரதமக்களுக்கு, கோடிக்கணக்கான ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கு, ராமாயணம் வெறும் கதையல்ல. வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை விட உண்மை. சூரியனுடைய வெய்யிலினால் செடியும் கொடியும் எப்படி உண்மையில் வளர்கின்றனவோ, அப்படியே இந்த ராம சரித்திரத்தில் காணும் நிகழ்ச்சிகளை உட்கொண்டு பாரத தேசத்துக் கோடிக் கணக்கான மக்கள் வளர்ந்து பண்பட்டு வாழ்க்கை நடத்தும் சக்தியை அடைந்து வருகிறார்கள். எந்த அபலை யாவது அபாயத்திலோ கஷ்டத்திலோ வருந்துவதைப் பார்த்தோமானால் ஜடாயுவை நினைத்து நாம் மனோபலம் அடைந்து செய்ய வேண்டியதைச் செய்வோமாக!

* * *

அவதார புருஷனான ராமன் துக்கம் வந்த போது மனம் தளர்ந்து, புலம்புவது, உலகத்தில் மற்றொரு குலத்தார் பூஜிக்கும் அவதார புருஷனான ஏசுநாதரைப் பற்றி கிறிஸ்து புராணத்தில் சொல்லியிருப்பதோடு ஒப்பிட்டுக் கவனிக்கத் தக்கது. சிலுவையில் தூக்கி ஆணிகள் அடித்து மாட்டப்பட்டு வெகு நேரம் அந்த நிலையில் தவித்து முடிவில் உயிர் போகும் தறுவாயில் "ஏலோய்! ஏலோய்! லாமா சபக்தானி!" [இபரானி பாஷை, இதன் பொருள்: "என் கடவுளே; என் கடவுளே! என்னை ஏன் கைவிட்டாய்?"] என்று ஏசுநாதர் உரத்த குரலில் புலம்பிக் கூவி உயிர் நீத்ததாக எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அவதாரங்களில் இன்றியமையாத ஒரு பொது இலக்கணத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தான் தெய்வமேயானாலும் அவதார உடலினுடைய தருமத்தின்படி துக்கப்படுதலும் மற்றும் பலவும் நடக்கும்.

கடினமான
வேலைக்குப்
பிறகு....
மற்றவைகளை விட
புத்துணர்ச்சியளிப்பதும்
ஆனாலும் மிகக் குறைந்த
விலையுமான பானம்
டீ
நமது தேசிய பானம்
TEA BOARD
PST 126

அழகுத் தீவின் அலங்கோலம்!

ஜெயமணி

"பெயரில் என்ன இருக்கிறது! ரோஜா புஷ்பத்தை நாம் வேறு எந்தப் பெயர் வைத்து அழைத்தாலும் அதன் இனிமையான வாசனை சிறிதும் குன்றாமல் அப்படியேதான் இருக்கும்" என்று அகில உலகப் புகழ் பெற்ற நாடகாசிரியரான ஷேக்ஸ்பியர் கூறியிருக்கிறார்.

இன்று உலகில் உள்ள சில இடங்களுக்கு அமைந்திருக்கும் பெயரைப் பார்க்கும் போது, ஷேக்ஸ்பியரின் மேற்படி பொன்மொழி ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. நற்குணமும் உயர்ந்த சுபாவமும் உள்ள மகான்களை யார் என்ன இகழ்ந்தாலும் அவர்களுடைய பெருமை குன்றாது என்பதே அப் பொன்மொழியின் கருத்தாகும்.

அது போலவே, தலைமுறை தலைமுறையாக விபரீதமான விதிக்கு இலக்காகும் இடங்களுக்கு எவ்வளவு அழகான பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றின் நிலைமை சீர்ப்பட்டு விடுவதில்லை.

உதாரணமாக, கொரியா நாட்டைப் பாருங்கள். கொரியாவுக்கு, உதயசூரியன் ஒளி வீசும் அமைதி நிலவும் பூமி என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சோஸன் என்பதுதான் கொரியாவின் புராதனப் பெயர். கொரிய பாஷையில் சோஸன் என்ற வார்த்தைக்குக் குளிர்ந்த கதிரவனின் ஒளியுடன் கூடிய காலை அமைதி நிலவும் பூமி என்று அர்த்தம். ஆனால் கொரியாவின் சரித்திரத்தில் அந்த நாட்டிலே பல நூற்றாண்டுகளாக ஒளி வீசியதாகவோ, அமைதி நிலவியதாகவோ தெரியவில்லை! அதிலும் சமீப காலத்தில் அங்கு நடந்த கோரமான யுத்தத்தின் விளைவாக அந்த நாடு பட்டபாட்டைப்போல், உலக சரித்திரத்திலேயே இது வரையில் வேறு எந்த நாடும் கஷ்டப்பட்டதில்லை.

இன்று சீனாவை அடுத்துள்ள பார்மோசாத் தீவின் நிலைமையும் அவ்விதமே இருந்து வருகிறது. தெய்வான் என்பது பார்மோசாவின் புராதனப் பெயர் ஆகும். தெய்வான் என்பதற்கு அழகு என்று அர்த்தம். பார்மோசா அலை அலையாக மலைகளும் அடர்ந்த காடுகளும் பசுமையான வயல்களும் நிறைந்த இயற்கை அழகு நிலவும் பூமி என்றாலும், அதன் அரசியல் நிலைமை எக்காலத்திலும் அதன் பெயருக்குப் பொருத்தமாக இருந்ததில்லை.

இயற்கை எழில் வாய்ந்த பார்மோசா இன்று உலக அமைதியை உருக்குலைக்கும் அழிவுக் கருவிகள் நிறைந்த இராணுவக் கோட்டையாக விளங்கி வருகிறது.

ஒரு காலத்தில் மலேயா, இலங்கை, சுமத்ரா, ஜாவா, போர்னியோ, இந்தோ—சீனா, பிலிப்பைன் நாடுகளைப் போல் பார்மோசாவும் ஸ்ரீ விஜய சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

அத் தீவு மாறி மாறிப் போர்ச்சுகீசியர்கள், ஸ்பானியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், பிரஞ்சுக்காரர்கள், ஜப்பானியர்கள் முதலிய அன்னியர்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் அல்லல்பட்டு வந்தது.

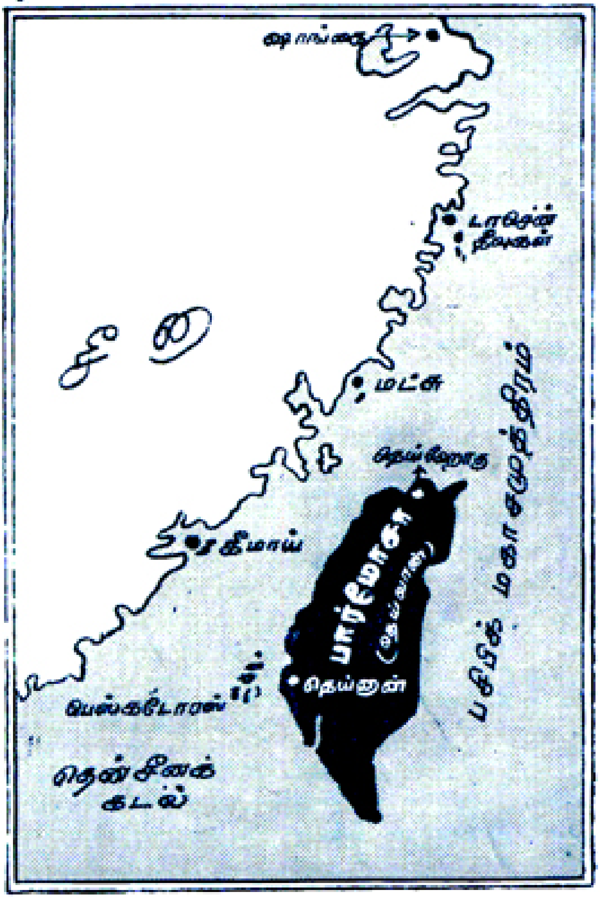
*   *   *

கடைசியாக 1895-ம் ஆண்டில் அது ஜப்பானின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்படும்படி நேர்ந்ததெனினும், இரண்டாவது மகா யுத்தத்துக்குப் பின் அது மறுபடியும் சீனாவுடன் இணைக்கப்பட்டு, சீனாவைச் சேர்ந்த ஒரு மாகாணமாகவே கருதப்பட்டது. அதன் பிறகும் பார்மோசா அன்னியரின் தலையீடு இராத சுதந்திரப் பிரதேசமாக இருப்பதற்கு முடியவில்லை.

சீனாவில் நடந்த உள் நாட்டு யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைமையில் சீனக் குடியரசு சர்க்கார் ஏற்பட்டபின் சீனத் தேசியவாதிகள் என்று கூறப்படும் சியாங் கை ஷேக் கோஷ்டியினர் பார்மோசாத் தீவில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். அவர்களுக்கு அமெரிக்க சர்க்கார் ஆதரவளித்து வருவதால், பார்மோசாப் பிரச்னை எந்த வினாடியிலும் பெரும் யுத்தமாக மாறி விடலாம் என்ற பயங்கரமான நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பார்மோசாவைத் தவிர சீனாவின் கடற்கரைக்கு அருகிலுள்ள கிமாய், மட்சு, நஞ்சி, பெஸ்கடோரஸ் முதலிய சில தீவுகளும் சியாங்கை ஷேக் கோஷ்டியினரிடம் இருப்பதால், அங்குள்ள விமானங்கள் சீனப் பிரதேசங்களில் வெடிகுண்டுகளை வீசுவதும், சீனக் குடியரசு சர்க்கார் துருப்புகள் மேற்படி தீவுகளின் மீது பீரங்கிப் பிரயோகம் செய்வதும் அடிக்கடி நிகழ்ந்து வருகின்றன.

சென்ற மகா யுத்தத்துக்குப் பின் ஏற்பட்ட பாட்ஸ்டாம் ஒப்பந்தத்தின்படி பார்மோசா சீனாவைச் சேர்ந்த பிரதேசம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் ஐம்பது

தற்போது அந்த நெருக்கடி முற்றி விடாமல் தடுக்க நேருஜி, பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், வெளிநாட்டு மந்திரி அந்தோனி ஈடன் முதலியோர் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நன் முயற்சி வெற்றி யடைய வேண்டும் என்றே உலக மக்கள் விரும்புவர்.

* * *

பார்மோசாத் தீவு சீனுவி லிருந்து கிழக்கே சுமார் நூற்றைம்பது மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இத் தீவு தென் சீனக் கடலில், பிலிப்பைன் தீவுகளுக்கு வடக்கேயும் ஜப்பானுக்குத் தென்மேற்கேயும் இருக்கிறது.

சுமார் பதிஞலாயிரம் சதுர மைல் விஸ்திரணம் உள்ள பார்மோசாத் தீவின் ஜனத் தொகை எழுபது லட்சம் ஆகும். அவர்களில் சில ஆயிரம் பூர்வீகக் குடி மக்களைத் தவிர மற்றவர் யாவரும் சீனர்களே. எனவே, பூகோள ரீதியாகப் பார்த்தாலும், ஜனத் தொகையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், பார்மோஸாத் தீவு சீனுவைச் சேர்ந்தது என்பதை உலகில் யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது.

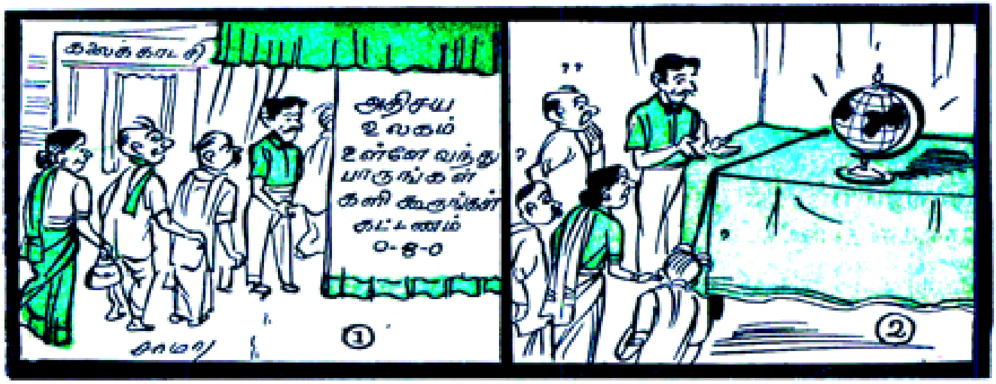
பார்மோசாவில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் தேயிலைக்குத்தான் முதல் ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டும். அங்கு உற்பத்தி யாகும் தேயிலையில் பெரும் பகுதி கானடாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது.

தற்போது கற்பூரம் பல நாடுகளில் செயற்கையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது அல்லவா ! செயற்கை முறை கண்டு பிடிக்கப்படுவதற்கு முன் உலகத்துக்குத் தேவையான கற்பூரத்தில் பெரும் பகுதி பார்மோசாத் தீவிலிருந்து தான் கிடைத்து வந்தது. இதைத் தவிர நெல், சணல், சீனி, பெட்ரோலியம், தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, நிலக்கரி முதலிய பல்வேறு முக்கிய பொருள்களும் அத் தீவில் உற்பத்தியாகின்றன.

தெய்ஹோகு அல்லது தாய்பே அதன் தலைநகராகும். தெய்னுன், பார்மோசாவின் முக்கிய வியாபார ஸ்தலமாக விளங்கி வருகிறது.

கோடி ஜனங்களின் உண்மையான சர்க்காராகத் திகழும் சீனக் குடியரசு சர்க்காரை அமெரிக்கா அங்கீகரிக்கவில்லை. அங்கீகரிக்காததுடன், பார்மோசாவுக்கு ஓடி வந்துள்ள சியாங் கை ஷேக்குக்கு ஆதரவளித்து, வீண் வம்பை விலைக்கு வாங்கியதுபோல், பார்மோசாவில் ஒரு நெருக்கடியைச் சிருஷ்டித்துள்ளனர். அங்குள்ள இராணுவத்துக்காக அமெரிக்கா வருஷத்துக்குப் பத்து கோடி டாலர் வீதம் செலவு செய்து வருகிறது.

அதிசய உலகம்!

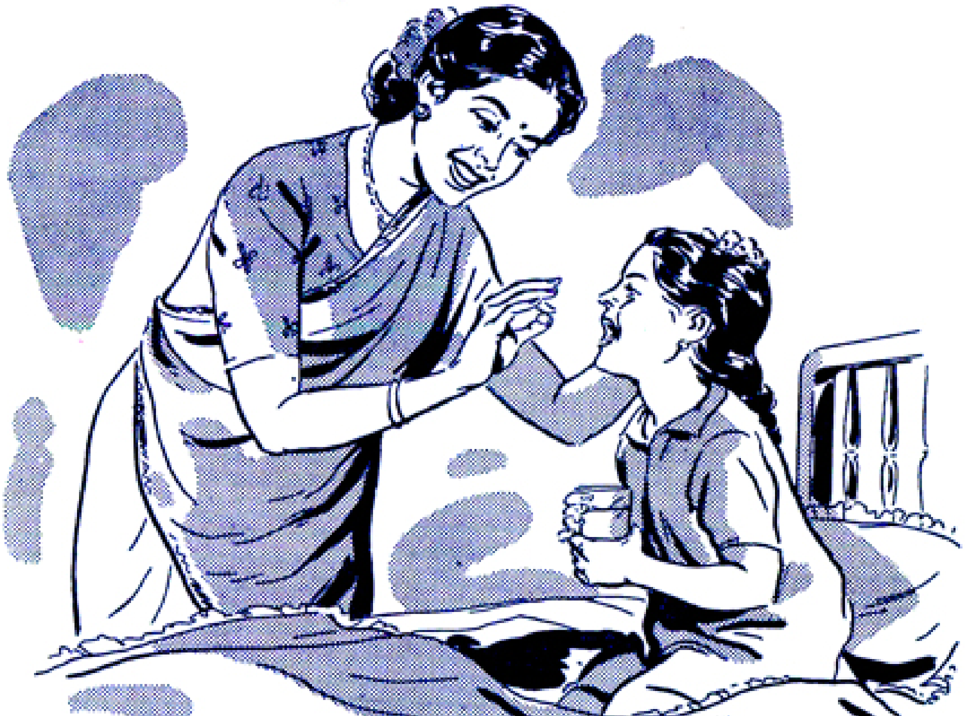
'பாலுட்ரின்'

மலேரியாவை வீழ்த்துகிறது

நிச்சயமாக–ஆபத்தில்லாமல்–குறைந்த செலவில்

மலேரியாவின் சின்னங்கள்:

முதலில் குளிரால் நடுக்கமுண்டாகும். ஜுரம் ஆரம்பமாகும். பிறகு உடம்பு முழுவதும் வியர்த்து வலி உண்டாகும். இந்த அறிகுறிகள் ஏற்பட்டால் உடனேயே டாக்டரைப் பாருங்கள்.

எப்பொழுதும் 'பாலுட்ரின்' சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு ஒரு டம்ளர் தண்ணீருடன் உட்கொள்ளுங்கள்.

வயதுவந்தவர்களுக்கும் 12 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும்: ஒரு மாத்திரை. (0.3 Gm.)
6 லிருந்து 12 வயதுவரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு: அரை மாத்திரை.
6 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு: கால் மாத்திரை

தினந்தோறும் ஜுரம் குணம் அடையும் வரை கொடுக்கவும்.

ICI

ICP 389

தங்க மாம்பழம்

ராஜி

21. புதிய மங்கை

பீமவர்மன் வீரசிம்மனுடைய அரசியல் திறமையைப் பற்றி மிகவும் பெருமை கொண்டவன். அவனுக்கு வீரசிம்மனிடம் மிகவும் மரியாதை உண்டு. தன் பட்டணத்துக்கு மாயா மகேந்திர புரத்து அரசன் வருவதில் அவனுக்கு அளவு கடந்த சந்தோஷம்.

வீரசிம்மன் அரண்மனையை யடைந்ததும் அவனுக்கு விசேஷ மரியாதைகள் காட்டி வரவேற்றுக் கொலு மண்டபத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். "வர வேண்டும், வரவேண்டும்! எங்கள் நகரத்தை நோக்கி நீங்கள் வந்தது எங்களது பாக்கியம்" என்று கூறி வரவேற்றான் பீமவர்மன்.

"நன்றாக இருக்கிறது. நான் அல்லவா உங்கள் பட்டணத்துக்கு வர நேர்ந்ததைப் பெரிய பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன்!" என்றான் வீரசிம்மன்.

"அப்படியா! மிகவும் சந்தோஷம். வில்போட்டியைப் பார்க்க வந்தீர்களா?"

"இல்லை. வில் போட்டியில் கலந்து கொள்ளத்தான் வந்தேன்!"

இதைக் கேட்டதும் கொலு மண்டபத்தில் சற்று அமைதி நிலவிற்று. பீமவர்மனும் ஏதோ யோசித்த வண்ணமாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

"என்ன, பீமவர்மரே! என்ன யோசனை செய்கிறீர்கள்? வேறு யாராவது அந்தப் பிரபாகரனுடன் போட்டியிடுவதாக நிச்சயம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் நீங்கள் தொந்தரவு செய்து கொள்ள வேண்டாம்."

"அரசே, அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் ஒருவரும் நிச்சயமாக வில்லை. நீங்களோ வில்வித்தையில் புகழ்பெற்றவர். யார் உங்களுடன் போட்டியிடுவார்கள்? ஒருவரும் ஜயிக்க முடியாது என்பது திண்ணம். எனக்கு நீங்கள் போட்டியில் கலந்து கொள்ளுவதைப் பற்றி மிகவும் சந்தோஷம். எப்படியாவது அந்த இளைஞனைத் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பம்!" என்றான் பீமவர்மன்.

அப்போது முதல் மந்திரி குறுக்கிட்டு, "மகாராஜா, நீங்கள் சொல்லுவது சரியல்ல. பிரபாகரனோ சிறுவன். அவனுடன் வில் வித்தையில் மிகவும் சாமர்த்தியசாலியாகிய வீரசிம்மன் அவர்களையா போட்டியிடச் செய்வது? வேறு நம் அரண்மனையில் இருக்கும் வில் வித்தையில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்று வயதில் சிறுவனாக இருக்கும் ஒருவனைப் போட்டியிடச் செய்வது தான் முறை" என்று கூறினார்.

அங்கிருந்த மற்ற மந்திரிகளும் அரண்மனைச் சிப்பந்திகளும் மற்றவர்களும் மந்திரி சொல்லுவதை ஆமோதித்தார்கள்.

ஆனால் பீமவர்மன் முதல் மந்திரியின் யோசனையைப் புறக்கணித்தான். "யார் போட்டி யிட்டால் என்ன? நம் நிபந்தனையில் அப்படி யெல்லாம் சிறுவன், பெரியவன் என்று போட்டியிடுபவர்களின் வயதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் விதிக்க வில்லையே! அப்படி யிருக்கும் பொழுது யார் வேண்டுமானாலும் போட்டியிடலாம். இன்று இரவு பிரபாகரனுடன் மாயா மகேந்திரபுரத்து அரசர் வீரசிம்மன்தான் போட்டியில் கலந்து கொள்ளப் போகிறார் என்ற செய்தியை எங்கும் பரவச் செய்யுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான் அரசன் பீமவர்மன்.

அதைக் கேட்ட வீரசிம்மன் அளவற்ற சந்தோஷம் அடைந்தான்.

"பீமவர்மரே! நீங்கள் என்னைப் போட்டியில் கலந்து கொள்ள அனுமதி கொடுத்ததைப் பற்றி மிகவும் சந்தோஷம். ஆனால் ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் தான் இந்தப் போட்டியில் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்!"

"என்ன நிபந்தனை?"

"நான் பிரபாகரன் என்னும் அந்தச் சிறுவனை வில் போட்டியில் தோற்கடித்தால், அந்தப் பிரபாகரனை என் வசம் ஒப்புவிக்க வேண்டும்! அவனைத் தவிர எனக்கு வேறு ஒன்றும் வேண்டாம்!"

"இதுதானா பிரமாதம்! அப்படியே செய்கிறேன். அந்தச் சிறுவன் மீது உங்களுக்கு என்ன அவ்வளவு விருப்பம்? அவனைப் பற்றி உங்களுக்கு முன்பாகவே ஏதாவது தெரியுமா?"

"அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை. நீங்கள் பரிசளிக்கப் போகும் ஆயிரம் பொன்களை நான் பெற்றுக் கொள்ள மறுப்பேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனக்கு எதற்காகப் பொன்? நான் ஜயித்ததற்கு அறிகுறியாக இவனை என் பட்டணத்துக்குக் கொண்டு போனால் எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கும்."

"அப்படியானால் அவனுடன் கூட அவன் தங்கை உமா இருக்கிறாளே! அவளை அவனிடமிருந்து பிரிக்கலாமா?" என்று கேட்டான் பீமவர்மன்.

"அப்படியா? உங்களுக்குக் கவலை வேண்டாம். அவளையும் பிரபாகரனுடன் அழைத்துச் செல்கிறேன்!" என்றான் அரசன் வீரசிம்மன்.

"வீரசிம்மரே, மிகவும் சந்தோஷம். நீங்கள் அரண்மனையிலேயே தங்கலாம். உங்களுக்குச் சகல விதமான சௌகரியங்களும் செய்கிறேன். இன்று மாலை போட்டியிடும் இடத்தில் சந்திக்கலாம்" என்றான்.

வீரசிம்மனுக்கு அரண்மனையில் பிரத்தியேகமானதாகவும் விசாலமுள்ளதாகவும் உள்ள அறை ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. அரசனுடன் வந்த மற்றைய சிப்பந்திகளுக்கும் வேறு தனி இடம் ஏற்பாடு செய்து தரப்பட்டது. அரசனுடைய அந்தரங்க சேவகன் வீரப்பதேவன் அரசனுடன் தங்கியிருந்தான்.

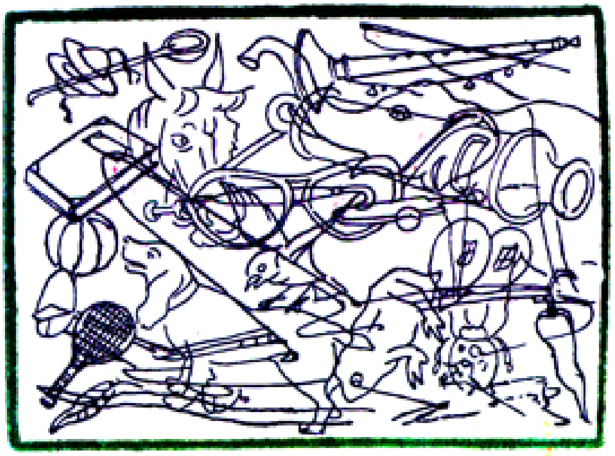
அரண்மனையில் எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், பிரபாகரனும் உமாவும். அவர்கள் தங்கியிருந்த பத்து நாட்களும் பீமவர்மன் அவர்களை அரசாங்க விருந்தினர்களாகவே பாவிக்கச் செய்திருந்தான்.

பௌர்ணமியன்று காலை நந்தவனத்துக்குச் சென்று உலாவி விட்டு வந்த உமா வெகு அவசரமாக, "அண்ணா, அண்ணா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே மாடியில் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் அரண்மனைக்கு ஓடி வந்தாள். "உமா, என்ன? ஏன் அவசரமாக ஓடி வருகிறாய்?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான் பிரபாகரன்.

"அண்ணா, இன்றைய வில் போட்டியில் உன்னுடன் மாயா மகேந்திரபுரத்தின் அரசன் வீரசிம்மன் போட்டியிடப் போகிறானாம். அவனை வில் வித்தையில் ஜயிக்க யாராலும் முடியாதாம். நான் நந்தவனத்துக்குச் சென்ற பொழுது யாரோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைக்கேட்டவுடன் எனக்கு உடம்பு முழுவதும் நடுக்கம் எடுத்தது. அவன் ஜயித்தால் நம் இரண்டு பேரையும் அவனிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று நிபந்தனை செய்திருக்கிறானாம். அந்த நிபந்தனையை அரசன் பீமவர்மனும் ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறான். இப்பொழுது என்ன அண்ணா செய்வது? மாயா மகேந்திரபுர அரசன் இங்கேயும் நம்மை ஏதாவது தொந்தரவுக்கு ஆளாக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறான் போலிருக்கிறது. தோல்வி அடைந்து நாம் கைதிகளாக ஆக்கப்பட்டால் நம்முடைய தங்க மாம்பழம் என்ன கதி ஆகிறது! நாம் கல்லறைத் தீவுக்குப் போகும் திட்டத்தை எப்படி நடத்த முடியும்?"

"உமா, என்ன நீ ஒன்றும் தெரியாதவள் போலப் பேசுகிறாய். நம்மைக் கைதிகளாக்கி விட்டார்களானால் பிறகு நாம் நினைத்த எண்ணங்களெல்லாம் சொப்பனத்தில் நினைத்ததைப் போலத் தான்!" என்றான் பிரபாகரன்.

பிரபாகரன் சொன்னதைக் கேட்டவுடன் உமா பக்கத்திலுள்ள ஒரு சோபாவின் மேல் குப்புறப் படுத்துக் கொண்டாள். விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்தாள்.

இந்தப் படத்தில் ஊசியிலிருந்து யானை வரையில் அடங்கி யிருக்கின்றன. அவைகள் என்ன, என்ன என்று கண்டு பிடியுங்கள், பார்க்கலாம்.

"உமா அழாதே. நான் கட்டாயம் இந்தப் போட்டியில் ஜெயிப்பேன். பிறகு நம் இஷ்டப்படி இருக்கலாம். பத்து நாளாக மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தாயே. திடீர் என்று ஏன் இப்படிக் கலங்குகிறாய்? துறவி சொல்லியபடி நடப்பது நடந்தே தீரும். உமா, எழுந்திரு" என்று பிரபாகரன் சமாதானப் படுத்தினான். அழுது கொண்டே படுத்துக் கொண்டிருந்த உமா சிறிது நேரத்தில் தூங்கி விட்டாள்.

மாயா மகேந்திரபுரத்து அரசன் வீர சிம்மன் வில் போட்டியில் கலந்து கொள்ளப் போகிறான் என்ற செய்தி காட்டுத் தீ போல எங்கும் பரவியது. வில் போட்டியைப் பார்க்கப் பீமபுரத்திலும், அதைச் சுற்றிலுமுள்ள எல்லா இடங்களிலுமிருந்தும் ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வர ஆரம்பித்தார்கள். மைதானத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பெரிய கூடாரத்தில் காலை ஏழு மணி முதல் ஆண்கள், பெண்கள் குழந்தைகள் யாவரும் சாரிசாரியாக வந்து கொண்டே இருந்தார்கள். அங்கு வரும் கூட்டத்தைப் பார்த்தால் ஒரு பெரிய திருவிழா நடப்பது போல இருந்தது. கூடாரத்தின் உள்ளேயும், வெளிப்புறத்திலும் பல வித வர்ணக் காகிதத்தினால் தோரணங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அரசனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் கூடாரத்துக்கு வருவதற்குத் தனியாகப் பிரத்தியேகமான வழி ஏற்படுத்தப் பட்டிருந்தது.

அந்த மண்டபத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் திறந்தபடியே இருந்ததினால் கூடாரத்தில் சுற்றிலும் உட்கார்ந்திருந்த ஜனங்கள் யாவரும் அந்த மண்டபத்தில் நடப்பதை மிகவும் சுலபமாகப் பார்க்கலாம். அந்த மண்டபத்தில் உட்காருவதற்கென்று வசதியாகச் சோபாக்களும் நாற்காலிகளும் போடப்பட்டிருந்தன.

மாலை நேரம் வரவே கூடாரத்தில் உட்கார்ந்திருந்த ஜனங்களைப் பார்த்தால் ஒரு ஜன சமுத்திரமாகவே தோன்றிற்று. அரசனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் உட்காருவதற்காகப் பிரத்தியேகமாக இடம் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது.

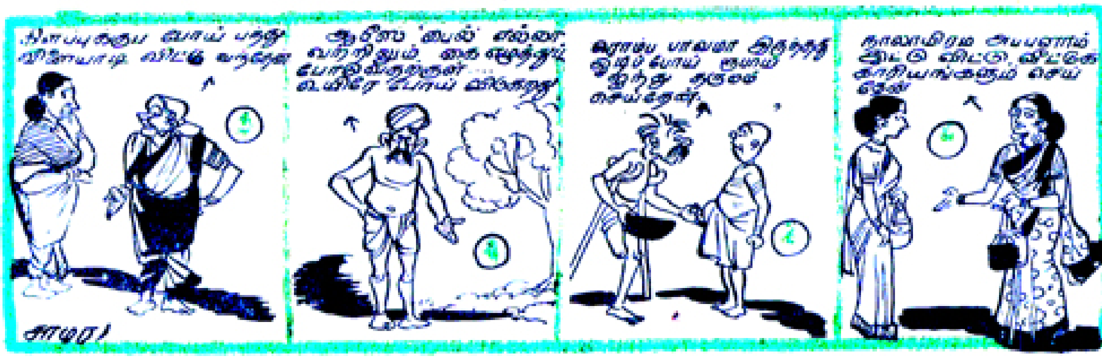
அறையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த உமா திடீரென்று எழுந்தாள். பிரபாகரனைப் பார்த்தாள். சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த கடிகாரத்தையும் கவனித்தாள். "அண்ணா, மணி ஐந்துக்கு மேல் ஆகி விட்டது. வில் போட்டி நடக்கப் போவது சரியாக ஏழு மணிக்கு என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நீ புறப்படுவதற்குத் தயார் செய்து கொள். நான் ஒரு முறை மறுபடியும் இந்த அரண்மனை நந்தவனத்தைச் சுற்றிவிட்டு வருகிறேன். நீ இந்த வில் போட்டியில் தோற்றாலும், தோற்கா விட்டாலும் நாம் இவ்வரண்மனையை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போவது நிச்சயம். ஆதலால் நான் சந்தோஷமாகச் சற்று நேரம் வழக்கம் போல நந்தவனத்தில் இருந்துவிட்டு வருகிறேன்" என்றாள்.

"சரி. சீக்கிரம் வந்து விடு. உன் விருப்பத்தைத் தடை செய்ய எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஜாக்கிரதையாகச் சென்று சீக்கிரம் திரும்பி வா. நானும் மாடியிலிருந்து நீ ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறாயா என்று அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். ரொம்ப நாரம் போகாமல் சீக்கிரம் வந்து விடு. பிறகு வில் போட்டிக்குப் போகும் நேரம் தவறி விடப் போகிறது!"

"இல்லை, அண்ணா! நான் உடனேயே வந்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி நந்தவனத்துக்குச் சென்றாள் உமா.

நந்தவனத்திலே பல செடி கொடிகள் இருந்தன. பல வர்ண நிறமுள்ள பூக்கள் நிறையப் பூத்திருந்தன. உமா ஒவ்வொரு செடியையும், அதன் மீதுள்ள பூக்களையும் பார்த்து சந்தோஷ மடைந்தபடி நந்தவனத்தைச் சுற்றி வந்தாள். அப்படி வரும் பொழுது உமாவின் எதிரிலே ஒரு வாலிபப் பருவ மங்கை தோன்றினாள். ஆச்சரியத்துடன் அவளைப் பார்த்தவண்ணம் உமா தயங்கி நின்றாள். (தொடரும்)

நம்புவீர்களா ?

"ஆஹா! என் எதிர்கால வாழ்க்கையே வாழ்க்கை... இவ்வைந்து வருடங்கள் எனக்கு எவ்வளவு நன்மைகளை அளிக்கப்போகின்றன! அதோ - ஆற்றின் நடுவே எஃகாலும் கான்க்ரீட்டாலும் ஓர் பிரம்மாண்டமான சுவர் எழுப்பப்படுகிறது.... ஆம், அவர்கள் அணை கட்டுகிறார்கள். இனி பரந்து கிடக்கும் எங்கள் வயல்களுக்கெல்லாம் நீர்ப் பாய்ச்சுவதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும். இனி நாம் வானத்தை நோக்கிக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை!"

இவ்வெளிய உழவனின் ஆசை வார்த்தைகள் நம் மக்களின் உயரிய எண்ணத்தை உறுதிப் படுத்துகின்றன. விவசாயத்தின் நிலையை உயர்த்தி, வறுமை மிஞ்சிய இந் நாட்டை வளம்பெறச் செய்ய ஐந்து வருடத்திட்டத்தில் 795 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரிய தேசிய திட்டத்தில், நம் விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு இன்றியமையாதது. உண்மையில், இவர்கள் கையில்தான் நம் நாட்டின் எதிர்கால சுபிக்ஷம் இருக்கிறது.

செழுமை மிக்க அறுவடை

இவ்வைந்து வருட திட்டத்தின் பல்வேறு சாதனங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான டன் எஃகு உபயோகிக்கப்படும். ஆதலால் நம் நாட்டு மக்களின் வருங்கால வாழ்க்கையை செழிப்புறச் செய்வதில் எஃகானது எண்ணற்ற விதங்களில் ஈடுபடும்.

தி டாடா அயரன் அண்ட்
ஸ்டீல் கம்பெனி லிமிடெட்

TN 3932

40. இருதயமும் பதக்கமும்

விஜயலக்ஷ்மிக்கு அந்தப் பேச்சை அதோடு நிறுத்திக் கொள்ள இஷ்டமில்லை. கோகிலாவைக் கேலி செய்து கஷ்டப்படுத்த வேண்டும் என்று தோன்றியது. அதனால், "இன்று நான் என்ன செய்தேன், தெரியுமா? உன் கணவரை என் காரில் அப்படியே தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு சிட்டாகப் பறந்து விட்டேன்! எங்கே என்று தானே கேட்கிறாய்? ஆற்றங்கரைக்கு. அப்புறம் அவரோடு வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு இப்பொழுதுதான் வருகிறேன்!" என்றாள். அவள் உள்ளத்தையும் உடலையும் ஆட்கொண்டிருந்த புளகம் குரலிலும் எக்களித்துத் தொனித்தது.

"அவர் எங்கே?"

"அவரை அங்கேயே விட்டு விட்டு வந்திருக்கிறேன்!"

"நிஜமாகவா? ஏன் விஜயா! அவர் எப்பொழுது வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவார்?" என்று ஆதுரத்துடன் கேட்டாள் கோகிலா.

"நான் எதற்காக உன்னிடம் பொய் சொல்லப் போகிறேன்? அதுவும் இந்த நேரத்தில் வந்து!" என்று சொன்ன விஜயலக்ஷ்மி, "அவர் எப்பொழுது திரும்பி வருவாரோ, எனக்குத் தெரியாது. என்னால் நிர்மானமாகக் கூறவும் முடியாது. ஏனென்றால் கொஞ்ச காலம் அவர் கண் மறைவாக இருந்தாக வேண்டும். — ஆமாம், உனக்கு விஷயம் முழுவதும் தெரியுமோ, இல்லையோ?" என்று கேட்டாள்.

"அது சரி, அவர் அந்தக் கொஞ்ச காலத்துக்கு எங்கே இருக்க வேண்டும் என்பதை நீ இதுவரை சொல்லவில்லையே!" என்றாள் கோகிலா. யாருடைய வீட்டிலாவது அவர் தலைமறைவாக இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கும் என்றே அவள் எண்ணினாள்.

"அது தெரிந்தால் அப்பொழுதே சொல்லியிருக்க மாட்டேனா? அவருக்கே கூட மேலே என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரியாது. நான் காரில் உலாவப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். வழியில் அவரைப் பார்த்தேன். காரில் ஏற்றிக் கொண்டு அவரை ஆற்றங்கரைப் பக்கம் கொண்டு போய் விட்டு வந்திருக்கிறேன் அவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும். இன்னொரு விஷயம் தெரியுமா, உனக்கு? உன் கணவர் உண்மையில் திருடவில்லையாம். அதனால் அவரைத் தப்புவிப்பதற்கு அதிகச் சிரமப்பட வேண்டியிராது என்று எண்ணுகிறேன்!" என்றாள் விஜயலக்ஷ்மி.

கோகிலா அதற்கு ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு மட்டுமே விட்டாள். விஜயலக்ஷ்மி கண் கொட்டாமல் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஜகதீஷின் இருதய சாம்ராஜ்யத்தையே கொள்ளை கொண்டு தனதாக்கிக் கொண்டு விட்ட கோகிலா கவர்ச்சி மிக்கவளாக அவள் கண்களுக்குத் தோற்றமளித்தாள். பாக்கியம் என்று ஒன்று செய்திருந்தால் கோகிலாவைப் போல் செய்திருக்க வேண்டும் என்று அவள் மனம் பொறுமியது.

"நீ எதற்கும் கவலைப்படாதே! உனக்கு ஒருவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படாத வண்ணம் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்!" என்று விஜயலக்ஷ்மி அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னாள்.

கோகிலாவுக்கு அவளது அந்தப் பேச்சில் புதுமை மிளிர்வதாகத் தோன்றியது.

சிறிது நேரத்துக்கு முன்னால்தானே லால்ஜி ஸேட் வீட்டைக் காலி செய்து விட்டு மறு காரியம் பார்க்குமாறு கண்டிப்பாக உத்தரவிட்டு விட்டுப் போயிருந்தார்? அப்படியிருக்கும் பொழுது அவர் மனைவி இப்பொழுது வந்து ஒரு விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாத வண்ணம் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லுகிறாளே! ஒருவேளை இது லால்ஜி ஸேட் செய்யும் சூழ்ச்சியாக இருக்குமோ? அவரேதான் இப்படி ஏதாவது பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து இவளை இங்கே அனுப்பியிருப்பாரோ?

இத்தகைய எண்ணம் எழவே, கோகிலா பெருத்த யோசனையில் ஆழ்ந்தாள். அதனால் "நான்தான் இவ்விடத்தை விட்டே நாளைக்குக் காலையில் புறப்பட்டுப் போகப் போகிறேனே!" என்றாள்.

"எங்கே?"

"ராதாவின் கணவர் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுதலை பெற்று வந்திருக்கிறார். ராதாவும் அவரும் கிராமத்துக்குப் போகிறார்கள். என்னையும் தங்களுடன் வந்து விடுமாறு அவர்கள் மிகவும் வற்புறுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய கிராமத்துக்குப் போவதாயிருக்கிறேன்!"

"என்ன கோகிலா இது? பைத்தியம் மாதிரிப் பேசுகிறாயே! அவர்கள் வீட்டுக்

தாடிக்காரர் :— ஜாக்கிரதையாகப் பேசுங்கள். நம் உதடு அசைவதிலிருந்தே நாம் என்ன பேசுகிறோம் என்று அவர்கள் கண்டு பிடித்து விடுவார்கள்!

கெல்லாம் நீ போவதா? அவர்களுக்கே இருக்கச் சரியான இடம் இல்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது நீ வேறு அவர்களுக்குப் பாரமாகப் போகலாமா? வீணில் சிரமத்தை எதற்காக வருந்தி யழைத்துக் கொள்கிறாய்? நான் சொல்வதைக் கேள். நீ போகக் கூடாது என்றால் போகக் கூடாதுதான்!'' என்று விஜயலக்ஷ்மி அடித்துச் சொன்னாள்.

''சரி! நீ சொல்கிறபடி கேட்கிறேன் என்றே வைத்துக் கொள். நான் எங்கே இருக்கிறது?'' என்று கேட்டாள் கோகிலா.

''ஏன்? இங்கேயே இரேன்! நம் வீட்டில் இருப்பதில் உனக்கு என்ன சிரமம்? உன் கணவர் ஜகதீஷ் உன்னை விட்டுவிட்டு எங்கும் ஓடிப் போய் விடவில்லை. இரண்டொரு நாட்களில் தாமாகவே திரும்பி வந்து விடுவார். நான் நாளைக்கே ஆலையில் திருட்டுப் போன பதினையாயிரம் ரூபாயையும் கட்டி விடுகிறேன். நீதி மன்றத்துக்கும் யாரையாவது ஜாமீன் கொடுக்கச் சொல்கிறேன். அப்புறம் ஜகதீஷ் தலை மறைவாய் இப்படி ஒளிந்து திரிய வேண்டிய அவசியம் நேராதல்லவா?'' என்றாள் விஜயலக்ஷ்மி.

அடுத்த வீட்டுக்காரர்களை ஆபத்திலிருந்து தப்புவிப்பதற்காக அத்தனை பெரும் தொகையைக் கொடுத்து உதவி செய்ய ஒருவர் முன் வருவதென்றால் அதை என்னவென்று சொல்வது? அத்தனை பெரும் ஆபத்திலும் அவர்கள் பெரும் பாக்கியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும்?

விஜய லக்ஷ்மியின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட கோகிலாவுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்றே புரியவில்லை. நாம் இருப்பது சொர்க்கமா, நரகமா என்ற பிரமையே கூட அவளுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. ''விஜயா! வீணில் நீ எங்களுக்காக இத்தனை சிரமம் ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? உனக்கும் எனக்கும் அப்படி அசைக்க முடியாத உறவு முறைதான் என்ன இருக்கிறது? அத்துடன் உன் கணவர் லால்ஜி சேட் வேறு நாளைக் காலைக்குள் வீட்டைக் காலி செய்து விட வேண்டும் என்று எனக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்!'' என்றாள். நிகழ்ந்ததைக் கூற அவளுக்கு வெட்கமா யிருந்தது. அதனால் தான் அவள் உண்மையை ஒளித்து அப்படிக் கூறினாள். அன்று நிகழ்ந்த உண்மை நிகழ்ச்சியை அப்படியே அப்பட்டமாகக் கூறுவதென்றால் யாருக்குத்தான் மனம் வரும்?

''என்ன?'' — விஜயலக்ஷ்மிக்குத் துணுக்கென்றது. ''அப்படியும் இருக்குமா? இராது; ஒரு நாளும் இராது!'' என்றாள். அதைச் சொல்லும் பொழுது அவள் குரலில் அழுத்தமும் அசைக்க முடியாத உறுதியும் தொனித்தன.

''இராது என்று நீ சொன்னால் ஆயிற்றா? அவர் அப்படித்தான் சொன்னார். நான் உன்னிடம் பொய் சொல்லவில்லை. உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். நாளைக் காலைக்குள் நான் இந்த வீட்டைக் கட்டாயம் காலி செய்துவிட வேண்டுமாம்!''

''அப்படியா சொன்னார் அவர்? இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது அவருக்கு வெட்கமாயில்லை? அவர் அப்படியே சொல்லியிருந்தாலும் நான் சொல்கிறேன். நீ இந்த வீட்டை விட்டுப் போகக் கூடாது; எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் போகக் கூடாது. எனக்கு ஆயிற்று; அவருக்கு ஆயிற்று. நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.—அதிருக்கட்டும்; அவர் இந்த விஷயத்தை யார் மூலம் சொல்லியனுப்பினார்?'' என்று கேட்டாள் விஜயலக்ஷ்மி. அப்பொழுது அவள் முகத்தில் கோபம் குமுறியது.

''அதையெல்லாம் விடு, விஜயா! ஏதோ நடந்தது நடந்து விட்டது. நான் சொல்வதைக் கேள். என் பொருட்டு நீ வீணில் எதற்காகச் சிரமப்பட வேண்டும்? வேண்டாம், கேள். அவர் திருடவில்லை என்று நீயே சொல்கிறாய். அவரை இந்தக் குற்றத்திலிருந்து காப்பாற்ற உன்னாலான உதவியைச் செய். எனக்கு அதுவே போதும். அதையும் மீறிக் கடைசியில் அவர்தான் திருடினார் என்று குற்றம் ருசுவாகி விட்டால் அதற்கு நீதான் என்ன செய்ய முடியும்? நான்தான் என்ன செய்ய முடியும்? அப்புறம் கடவுள் விட்ட வழி விடட்டும்!'' என்றாள் கோகிலா.

''அது சரி, கோகிலா! நீ தப்பாக எடுத்துக் கொள்ள வில்லை என்று சொன்னால் உன்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கலாம் என்றிருக்கிறேன்!'' என்று கோகிலாவின் வார்த்தைகளைச் சரியாகக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலேயே விஜயலக்ஷ்மி ஆரம்பித்தாள்.

''பூர்வபீடிகை பிரமாதமாகப் போடுவது அப்புறம் ஆகட்டும். முதலில் நீ என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்? அதைச் சொல்லு!'' என்றாள் கோகிலா.

''உன் நகைகளை அடகு வைத்து வயிறு வளர்த்த காலத்திலும் நீ ஜகதீஷை உயிருக்கு

உயிராகக் காதலித்தாய் என்பதை நான் அறிவேன். இப்பொழுது உன் அன்புக்கு அன்பான அந்த ஜகதீஷ்மீது திருட்டுக் குற்றம் சுமத்தப் பட்டிருக்கிறதே! இந்தச் செய்தியைக் கேட்டபின்னும் நீ பழைய மாதிரியே தான் நேசிக்கிறாயா? இல்லை, உன் மனம் கொஞ்சம் மாறி விட்டதா?''

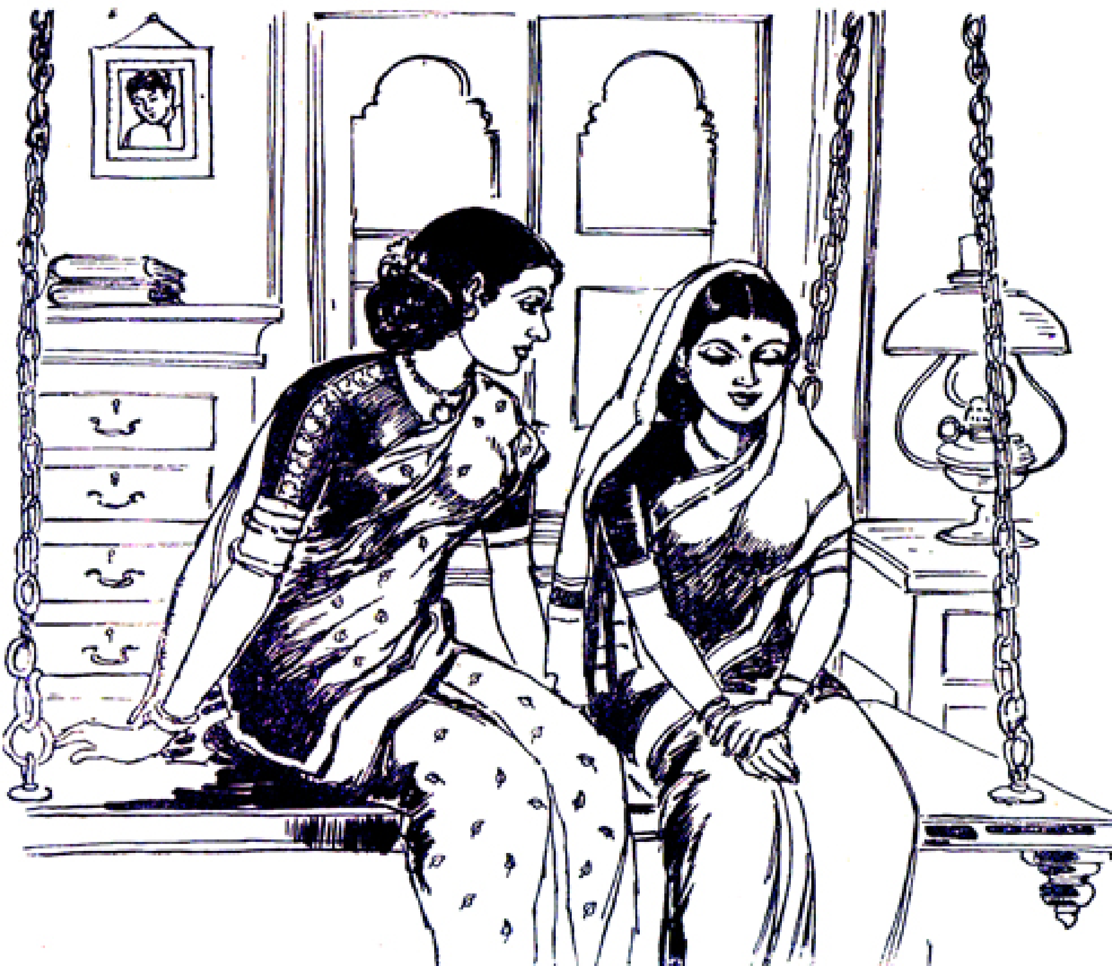
விஜயலக்ஷ்மியின் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதும் கோகிலாவின் ரத்தம் ஒரேயடியாகக் கொதிக்கத் தொடங்கி விட்டது. புருவங்கள் ஏகமாக நெரிந்தன. அதுவரை கோபம் என்றால் என்ன என்பதையே கண்டறியாத கோகிலாவின் முகத்தில் கோபத்தின் சாயை படர்ந்தது. ஆனால் சொற்களை உச்சரிக்கும் முறையில் எவ்விதமான மாறுதலும் தோன்றவில்லை. குரலும் பழைய மாதிரியே இனித்து ஒலித்தது. அந்த இனிமையோடு ஒரு தெளிவும் அழுத்தமும் வேறு தனித்து இயங்கின. ''பழைய மாதிரியா? இல்லை. அதைக் காட்டிலும் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாக நேசிக்கிறேன்!'' என்றாள்.

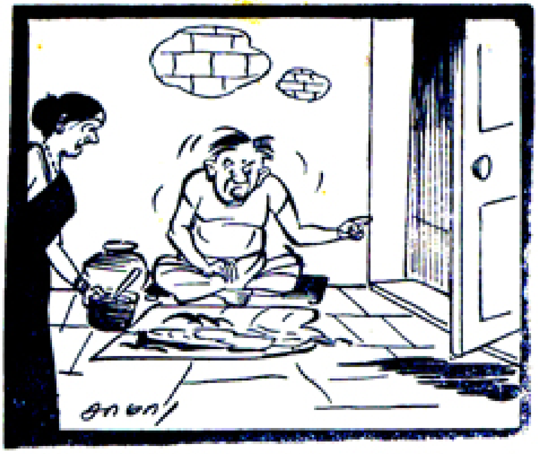
விஜயலக்ஷ்மிக்கு வியப்பாக இருந்தது. ''காரணம் என்ன?'' என்று கேட்டாள்.

''காரணம் என்னவென்று என்னிடம் கேட்காதே. காரணம் தேடியும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. காரணம், காரணத்துக்குக் காரணம் என்று காரணம் தேடிக் கொண்டிருக்க எனக்கு அவகாசமும் இல்லை. அன்பு செலுத்துவதற்கே அவகாசம் போதாமல் இருக்கும் பொழுது...''

கோகிலா வாக்கியத்தை முடிக்கவில்லை. அதற்குள்ளாக விஜயலக்ஷ்மி, ''நீ ஒரு பைத்தியக்காரி. இல்லா விட்டால் இப்படியெல்லாம் பேசுவாயா? உள் ஒன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் கபடமே உருவான மனிதன்கூட மனைவியிடம் இப்படி நடந்து கொள்ள மாட்டானே! உன் ஜகதீஷ் உனக்கு என்ன செய்து விட்டார்? எதற்காக இப்படி அவரை உயிருக்குயிராக நேசிக்கிறாய்? எனக்குப் புரியவில்லையே! மனைவியிடமே மூடு மந்திரமா?'' என்றாள்.

கோகிலாவுக்கு அதற்குமேல் அவள் வார்த்தைகளைக் கேட்கச் சகிக்கவில்லை. ''ஆமாம், நான் பைத்தியக்காரிதான். அவர் பைத்தியம் எனக்கு நன்றாகப் பிடித்திருக்கிறது. உன்னிடம் ஒளிவு மறைவு எதற்கு? அவருக்காக இந்த உலகத்தில் நான் பைத்தியமாகவே உயிர் வாழவும் தயாராயிருக்கிறேன்! விஜயா, உலகம் அவரைப் பற்றி என்ன வேண்டுமானாலும் எண்ணிக் கொள்ளட்டும், எந்தக் கண் கொண்டு வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்; எனக்கு அக்கறையில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரை என் ஜகதீஷுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இடை

''குழம்பு இந்த ஓட்டம் ஓடுகிறதே......கதவைச் சாத்து. சீக்கிரம் சாத்து.''

யாது; ஆமாம், இடையிலே இடையாது. அவர் என் உடைமை; நான் அவர் உடைமை. அவர் எனக்குச் சொந்தம்; நான் அவருக்குச் சொந்தம். அவர் களவாடி யிருந்தாலும் சரி, கொள்ளை யடித்திருந்தாலும் சரி, கொலைக் குற்றமே புரிந்திருந்தாலும் சரி, நான் அவரை என் உயிருக்கு உயிராகவே தான் மதிக்கிறேன்; மதிப்பேன். என்னைத் தடுக்க யாராலும் ஆகாது; ஆகாது!'' என்று கூறிய கோகிலா உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டாள்.

விஜயலக்ஷ்மி அதைக் கேட்டுக் 'கலகல'வென்று நகைத்தவாறே கோகிலாவின் கழுத்தில் தன் கையைச் சுற்றி இறுக ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள். பிறகு அவள் தலையைத் தன் மற்றொரு கையினால் வருடியவாறே, ''கோகிலா! போதுமடி அம்மா, போதும்! அவர் பெயரை எத்தனை தடவைதான் சொல்வாய்? அவர் புகழைப் பாடுவதென்றால் உனக்கு அலுப்பே ஏற்படுவதில்லையா? இன்னொருவர் எதிரில் இப்படி யெல்லாம் பேசுகிறோமே என்ற எண்ணத்தையே காணோமே! அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு ஆகியவற்றைக் கொஞ்சமாவது பாக்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா?'' என்றாள்.

கோகிலா அவள் சொல்லைக் கேட்டதும் உண்மையாக வெட்கித் தலை குனிந்தாள். விஜயலக்ஷ்மியைப் பார்க்கவே அவளுக்கு வெட்கமா யிருந்தது. அதனால் இரு கைகளாலும் தன் இரு கண்களையும் பொத்திக் கொண்டாள். விஜயலக்ஷ்மி வைத்த கண் வாங்காமல் அவளையும் அவள் மேனியழகையும் வியப்புடன் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். கோகிலா தன் கணவனிடம் கொண்டிருந்த அன்பில் சிறிதளவுகூடக் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதாக விஜயலக்ஷ்மிக்குத் தோன்றவில்லை. அவள் கொண்டிருந்த அன்பு முகத்தின் ஒவ்வொரு அணுவிலும் பரவிச் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது. விஜயலக்ஷ்மியைப்

போல் கோகிலாவும் ஒரு பெண்தான்! இரு
தாலும் காரிகையைக் காரிகையே காமுறு
வண்ணம் கோகிலாவின் மேனியழகு அ
பொழுது பொலிவுற்றுப் பிரமாதமாக
பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

அதைக் கண்டதும் விஜயலக்ஷ்மியின் மன
திலே அவளை அப்படியே அணைத்து முத்
மிட்டு மகிழ்ந்தால் என்ன என்று ஒரு பை
தியக்கார எண்ணம் தோன்றியது. விஜ
லக்ஷ்மிக்கே அப்படி யிருந்த தென்று
ஜகதீஷ் தன் உள்ளத்தில் கோகிலாவை
தவிர வேறு ஒரு பெண்ணுக்கு எப்படி இட
கொடுத்திருப்பான்? யோசித்துப் பார்த்
பொழுது ஜகதீஷ் சொன்னது விஜ
லக்ஷ்மிக்கு முற்றிலும் சரியென்றே பட்டது

கோகிலாவின் முகம் மட்டும் அழக
யில்லை. அவளுடைய அங்க அவயவங்கள்
மட்டும் எழிலுற்று விளங்கவில்லை
யோசித்து யோசித்துக் கணக்கிட்டுக் கண
கிட்டுக் கன சௌந்தர்யத்துடன் சிருஷ்டி
கப்பட்ட முகமாக மட்டும் அவள் முக
விளங்கவில்லை. அப்படியானால் அவள் முக
அவ்வளவு அழகாயிருந்தது என்று அர்த்தமா
இல்லை, அதுதான் இல்லை. பின்னே...
அழகைப் பரிசோதனை செய்யும் ஆற்ற
படைத்தவர்கள், குறை காணும் குண
கொண்டவர்கள் அதில் எங்கேயாவது குறை
கண்டு பிடித்தாலும் கண்டு பிடித்து வி
வார்கள். கை தேர்ந்த கலைஞன் ஒருவன்
அவள் முகத்தைக் காட்டிலும் அழகான
முகத்தைத் தன் கற்பனைத் திறத்தின
வடித்துக் காட்டினாலும் காட்டி விடுவான்
அப்படி யிருக்கும்பொழுது அவள் அழகை
அவ்வளவு பிரமாதப் படுத்திக் கூறுவதற்
என்ன இருக்கிறது என்று கேட்கத் தோன்
கிறதல்லவா? அப்படிக் கூறுவதற்குக் கா
ணம் இல்லாமல் இல்லை. அவள் முகத்தி
அழகுக்கு அழகு செய்து அதைப் பரிமளி
கச் செய்யக் கூடிய ஒரு விதமான இணை
யற்ற தேஜஸ் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்து
கொண்டிருந்தது.

விஜயலக்ஷ்மி அந்தத் தேஜஸைப் பார்
தாள்; புரிந்து கொள்ளவும் செய்தாள்
அதில் ஆடம்பரம் தாண்டவ மாடவில்லை
அசுத்தம் தோய்ந்திருக்க வில்லை; இன்ப
நுகர்ச்சிக்கு தேறுதலான வாசனை வீசவில்லை
புடம் போட்டெடுத்த பொன்னைப் போன்
பளபளப்புத் தோய்ந் திருந்தது; தாய்மை
யின் நிறைவு தாண்டவமாடிக் கொண் டிரு
தது; அணுவையும் ஆட்கொள்ளும் அபா
மான காந்தி பார்ப்போர் மனத்தைப்
பறித்தவாறு சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்து
கொண்டிருந்தது. அம் முகத்தின் தேஜஸைப்
பார்க்கப் பார்க்க விஜயலக்ஷ்மிக்குத் தெவிட்ட
வில்லை. எனவேதான் வைத்த கண் வாங்கத்
தெரியாமல் கோகிலாவின் முகத்தையே
பார்த்துக் கொண் டிருந்தாள்.

கோகிலாவின் கன்னங்கள் அவளுக்கு முழு
மதியை நினைவுறுத்தின. கண்களை மறைத்

இருந்த கை விரல்கள் மலர்த் திரையாகத் தோற்றமளித்தன. விழிகளை மறைத்திருந்த விரல்களை அகற்றிப் பார்த்த பொழுது அநேகம் சூரிய சந்திரர்கள் ஏககாலத்தில் பிரகாசிக்கும் வான வீதியின் நினைவு எழுந்தது. நேருக்கு நேர் நின்று பார்க்கவொட்டாமல் பிரகாசம் கண்களைப் பறித்தது; கூசியது. ஆகா! பதி பக்திக்கு இத்தகைய பிரகாசமா? கற்புக்கு இத்தகைய கூசும் ஒளியா?

"இது அன்பா அல்லது அழகா?"

விஜயலக்ஷ்மியின் இருதயத்திலே இந்தக் கேள்வி இடம் பெற்றது.

ஒரு வேளை இரண்டுமாகவுமே இருக்கலாமோ? அன்பும் அழகும் ஒன்றையொன்று இணைபிரியாமல் இணைந்து வாழ்ந்தால் இப்படித்தான் ஜகஜ்ஜோதியாக ஜொலித்துப் பிரகாசிக்குமோ?

விஜயலக்ஷ்மியினால் இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான விடை காண முடியவில்லை. அவள் கோகிலாவைக் கட்டி அணைத்திருந்த தன் கைகளை அகற்றாமலேயே பால்வடியும் அவள் அழகைப் பருகிக் கொண்டிருந்தாள். அதை அறிந்த கோகிலா, "ஏன் விஜயா! என்னை விழுங்கி விடுவாய் போலிருக்கிறதே! எதற்காக இப்படிக் கண் கொட்டாமல் என்னையே பார்க்கிறாய்?" என்று கேட்டாள்.

"ஏன்? பார்க்கக் கூடாதா? நான் பார்த்தால் நீ என்ன தேய்ந்து விடுவாயா?" என்று கேட்டாள் விஜயலக்ஷ்மி.

"இல்லை, அதற்காகச் சொல்லவில்லை. நீ பார்க்கும் பார்வையைப் பார்த்தால் எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது! அதனால்தான்......"

"சரியாகச் சொன்னாய்! என்னைப் பார்த்தால் உனக்குப் பயமாகத்தான் இருக்கும்! ஏனென்றால் என் உருவம் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரப் பேயுருவமாகத்தானே இருக்கிறது!" என்றாள் விஜயலக்ஷ்மி.

"அடாடா! அதற்குள் கோபித்துக் கொண்டு விட்டாயே! நான் வேடிக்கைக்குச் சொன்னால் இப்படியா விபரீதமாக எடுத்துக் கொள்கிறது? நீ எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறாய், தெரியுமா? உன் அழகைப் பார்த்து நான் பல தடவைகள் பொறாமையே கூடப் பட்டிருக்கிறேன்! அழகு என்றால் உன்னைப்போல் அல்லவா இருக்க வேண்டும்!" என்றாள் கோகிலா.

சில கணங்கள் வரை விஜயலக்ஷ்மி ஒன்றுமே பேசவில்லை. பிறகு கோகிலாவின் தளிர்க் கரங்களைத் தன் கைகளில் ஏந்தித் தடவிக் கொடுத்தவாறே, "நீ இப்படிச் சொல்கிறாய். ஆனால் எனக்கு எப்படியிருக்கிறது, தெரியுமா? உன்னைப் பார்த்தால் தான் பொறாமையாக இருக்கிறது!" என்றாள்.

"எல்லாம் இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்கிற கதைதான்!" என்று சொன்ன கோகிலாவின் பார்வை விஜயலக்ஷ்மியின் கழுத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தங்கச் சங்கிலியின் மீது விழுந்தது. அதில் அழகிய பதக்கம் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. "ஆகா! உன்னுடைய இந்தச் சங்கிலி எத்தனை அழகாயிருக்கிறது! என்னிடம் அணிந்து கொள்ள என்ன இருக்கிறது? உன் சங்கிலியில் கோத்திருக்கிற பதக்கமும் பிரமாதம்!" என்றாள்.

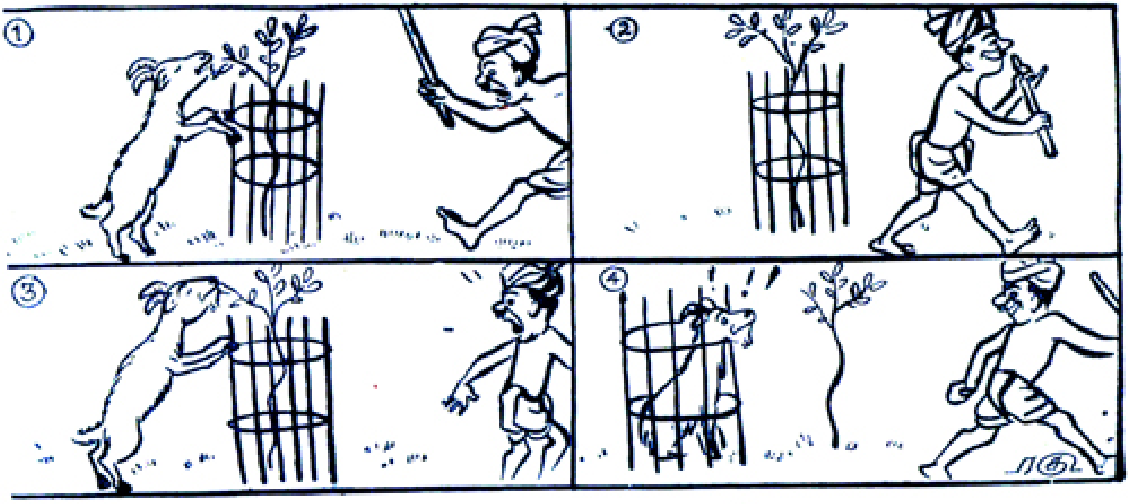
"இதில் என் இருதயம் இருக்கிறது. திறந்து காட்டட்டுமா?"—முகத்தை மிகவும் கம்பீரமாக வைத்துக் கொண்டு கோகிலாவைப் பார்த்துக் கேட்டாள் விஜயலக்ஷ்மி.

"எங்கே? காட்டு, பார்ப்போம்!" என்று ஆவலுடன் சொன்னாள் கோகிலா.

விஜயலக்ஷ்மி சங்கிலியில் கோத்திருந்த பதக்கத்தைத் திறந்தாள். அதைப் பார்த்த கோகிலா திடுக்கிட்டாள். பதக்கத்தின் உட்புறம் காலியாக இருந்தது.

"ஏன் காலியாக வைத்திருக்கிறாய்? இதற்குள் புகைப் படம் ஒன்றையும் காணோமே!" என்றாள் கோகிலா.

"என் பதக்கம் எப்படியோ, அப்படியேதான் என் இருதயமும் இருக்கிறது. இரண்டுமே காலியானவை. பதக்கத்துள் யாருடைய புகைப்படத்தை வைப்பது? நீயே சொல்லேன்!" என்றாள் விஜயலக்ஷ்மி. (தொடரும்)

ஆரோக்கிய வாழ்வு

சீதாலக்ஷ்மி குமாரசாமி

7. வைடமின் 'டி'

இந்த வைடமின் 'டி' என்னும் ஜீவ சத்து சூரிய ஒளியினால் பெறப்படுகிறது. நமக்கு இந்தச் சத்து வேண்டுமானால் ஒரு நிமிஷம் வெய்யிலில் உடல் முழுதும் படும்படி இருந்தால் போதும். நம் நாடு உஷ்ணப் பிரதேசம். அதனால் இந்தக் குறை அவ்வளவாய் உண்டாவதற்கில்லை. ஆனால் நம்முடைய பழக்க வழக்கங்களினால் அதைச் சரிவரப் பெறாமல் அவஸ்தைப் படுகிறோம். வீடுகளிலேயே அடைந்து கிடப்பது, உடலில் வெய்யில் படாமல் இருப்பது, அப்படியும் வெளியில் சென்றால் உடலை நன்கு சட்டைகளால் மூடி இந்த சூரிய வெளிச்சத்தை உள் நுழையாதபடிக்குச் செய்து விடுகிறோம். சிலர் வெய்யில் பட்டால் கறுத்து விடுவோமென்று பயந்து வெய்யிலில் போக மாட்டார்கள். இம்மாதிரி பழக்கத்தினால் 'டி' வைடமின் சரிவரக் கிடைக்காமல் போகிறது.

இந்தச் சத்து முக்கியமாய் அல்ட்ரா வயலெட் எனும் சூரிய கிரணத்தின் மூலமாய்க் கிடைக்கிறது. இது சரிவரக் கிடைக்காமல் போனால், எலும்புருக்கி நோய் வரும். கணை முதலியன உண்டாகும். இந்த வியாதிகள் நம்மில் சகஜமாய் இருக்கின்றன. நமது நாட்டில் வருடம் முழுதும் வெய்யில் இருந்தும் இவ்வாறு கஷ்டப்படுவது என்றால் அறியாமை தவிர வேறு என்ன! முக்கியமாய் இந் நோய் குழந்தைகளுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் தான் அநேகமாய் உண்டாகிறது. குழந்தைகளுக்குச் சட்டை முதலியன அதிகம் போடக் கூடாது. ஆங்கிலக் குழந்தைகளைப் போல் தலை முதல் கால்வரை உடுப்புகள் போடுவதால்தான் நமக்கு இம்மாதிரி சங்கடங்களெல்லாம் உண்டாகின்றன. சில அறிவுள்ள தாய்மார்கள் சிறு பச்சிளங் குழந்தைகளைக் காலை வெய்யிலில் பாய் போட்டுச் சில நிமிஷ நேரம் வாசலில் கிடத்துவார்கள். அக் குழந்தை நன்றாய்க் கால் கைகளை வீசி விளையாட விட வேண்டும். இவ்வாறு செய்து வந்தால் அக் குழந்தை நன்கு வளருவதுடன், கணை, மாந்தம் முதலியவைகள் ஏற்படாமல் வளரும். சற்று ஓடி ஆடித் திரியும் வயதானால் குழந்தைகள் காலை மாலை வெய்யிலில் நன்றாய் ஓடி ஆடித் திரிய விட்டு விட வேண்டும். அப்பொழுது இந்த வைடமின் சத்து தானாகக் கிடைத்து விடும்.

பெண்கள் வீடுகளிலேயே அடைபட்டிருப்பதனால்தான் அவர்களுக்கும் இந்த நோய் வருகிறது. முக்கியமாய் பர்தா வழக்கம் அனுசரிக்கும் பெண்களுக்கு இந் நோய் சகஜம். வெளியில் சென்று நன்கு நடமாடி வேலை செய்பவர்களுக்கு எலும்புருக்கி நோயே வராது. வயல்வெளிகளில் வேலை செய்யும் பெண்கள் எவ்வளவு ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார்கள்!

சூரிய கதிரின் வேகமில்லாத மேற்கத்திய நாடுகளில் மக்கள் எங்கு வெய்யில் காய்கின்றதோ அங்கு தேடிச் சென்று வெய்யில் 'ஸ்நானம்' செய்வார்கள். சில சௌகரியமான குடும்பங்களில் அல்ட்ரா வயலெட் கிரணத்தை அளிக்கும் மின்சார விளக்கைக் கொண்டு உடலில் படும்படியாகச் செய்து நல்ல மேன்மையான சருமத்தையும் அழகையும் ஆரோக்கியத்தையும் பெறுகிறார்கள்.

இந்த வெய்யில் உடலில் படும்போது சருமத்துக்குள் ஊடுருவிச் சென்று அங்கிருக்கும் கொழுப்பை வைடமின் 'டி'யாக மாற்றுகிறது. இந்த வைடமின் 'டி'யை மருந்தின் மூலமாகப் பெறுவதென்றால் காசு செலவுதானே!

சில குழந்தைகள் வளராது. எலும்பு பலமாக இருக்காது. அதற்கு அக் குழந்தைகளுக்கு காட் லிவர் ஆயில், ஷார்க்லிவர் ஆயில் போன்ற மீன் எண்ணெய்களைக் கொடுக்கச் சொல்லுவார்கள். இவ்வகை மீன் கல்லீரல் எண்ணெய்களில் வைடமின் 'டி' சத்து இருப்பதே இதற்குக் காரணம். காட்லிவர் ஆயிலைவிட இந்தியக் கடலோரங்களில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களாகிய ஷார்க்லிவர் ஆயில் ரம்ப மீன் லிவர் ஆயில் இவைகளில்தான் வைடமின் 'டி' சத்து அதிகமாய் இருக்கிறது.

வைடமின் 'டி' சத்து போதுமான அளவு நமது உடலில் இருந்தால்தான் எலும்பை உருவாக்கும் கால்ஷியம் பாஸ்பரஸ் போன்ற கனியங்கள் அதன் அளவுப்படி உடலில் தங்கித் தன் வேலைகளைச் செய்யும். இந்தச் சத்து குறைந்தால் கால்ஷியம், பாஸ்பரஸ் ஆகியவைகளின் வேலைகள் சரிவர நடவாது. எலும்பிலிருந்தே இவைகள் வெளியில் வரும். எலும்புகள் மெலியவும், பள்ளங்கள், குழிகள் விழவும், வளையவும், ஒடியவும் செய்யும். இதற்கு நாம் எவ்வளவு கால்ஷியம் பாஸ்பரஸ் உட்கொண்டாலும் இந்த எலும்பு நோய் விலகாது. அத்துடன் இந்த வைடமின் 'டி'யும் சேர்ந்தால்தான் குணமாகும்.

கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு இந்த வைடமின் மிக மிக முக்கியமானது. அவர்கள் வயிற்றிலிருக்கும் சிசு தனக்கு வேண்டிய கால்ஷியம், பாஸ்பரஸ், வைடமின் 'டி' இவைகளைத் தாயினிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும். மற்றும் தனக்கு வேண்டிய எல்லாச் சத்துக்களையும் தாயினிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும். அப்பொழுது சத்துள்ள ஆகாரங்களாகத் தாய் நிறைய உட்கொள்ள வேண்டும். சில கர்ப்ப ஸ்திரீகள் உடல் முழுதும் வலிக்கிறதென்றும், எலும்புகளெல்லாம் வலிக்கிறதென்றும் சொல்லுவார்கள். வயிற்றில் இருக்கும் சிசு தனக்கு வேண்டிய சத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதால், உடலிலுள்ள சத்துக்கள் குறைந்து உடல் வலியும், எலும்புகளிலுள்ள சத்துக்கள் குறைந்து எலும்பு வலியும் உண்டாகின்றன. போதிய வைடமின் சத்து இல்லாத குறைதான் இம்மாதிரி ஏற்படுவதற்குக் காரணம்.

குழந்தைகளுக்கு வைடமின் சத்து 400 முதல் 800 மில்லி கிராம் வரைக்கும், பெரியவர்களுக்கு அதைவிட இன்னமும் அதிகமாய் வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் முக்கியமாய் வைடமின் 'டி'யை அறிந்து கணக்கெடுப்பதென்பது சாத்தியமாய் இல்லை. ஏதோ ஓர் அளவாய்த்தான் சொல்ல முடியும். அதிலும் சூரியனிடம் கிடைக்கும் இந்த சக்தியை அளப்பதென்பது கஷ்டம்.

இந்தச் சத்தை உணவின் மூலமாகவும் பெறலாம். இந்தச் சத்து முட்டையில் இருக்கிறது. சூரிய வெளிச்சம் பட்டு நன்கு வளர்ந்த பச்சைப் புல் வகைகளைச் சாப்பிட்டு வளரும் பிராணிக

னிடமும் அதன் பாலிலும் இந்தச் சக்தி உண்டு. வெண்ணெயிலும் இருக்கிறது.

நமது நாட்டில் இந்த வைடமின் 'டி'யைப் பெறும் வழிகளை நமது பெரியோர்கள் பல விதங்களில் நம்மிடையே புகுத்தி யிருக்கின்றனர். அதிகாலை எழுந்து ஆறு, குளங்களுக்கு நடந்து சென்று ஸ்நானம் செய்பவர்களின் ஆரோக்கியமே ஆரோக்கியம். சட்டை, பனியன் போடுவது எல்லாம் சமீபத்தில் ஏற்பட்டதே. முன்பெல்லாம் திறந்த உடலுடன்தான் இருப்பார்கள். அவர்கள் உடலில் சூரிய கிரணம் நன்கு பட ஏதுவாகின்றது. உடலும் வைரம் போல அழகாய் இருக்கும்.

மற்றும் சூரிய நமஸ்காரம், இளம் சூரியன் முன்பு செய்யும் போது அற்புதமான ஆரோக்கியம் கிடைக்கிறது. நமது குழந்தைகள் இந்த சூரிய நமஸ்காரம் 10, 15 நிமிஷம் செய்தாலே போதும். இந்த மீன் எண்ணெய்களைக் குடிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. குழந்தைகள் இவற்றை விரும்பியா சாப்பிடுகின்றன! பெற்றோர்கள் பலவந்தப்படுத்தி யல்லவா கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது!

காலை மாலை சந்திய மென்று பெரியோர்கள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு அருமையான ஏற்பாடு. திறந்த மார்புடன் இளஞ் சூரியன் முன் உட்கார்ந்து பிராணாயாமம் செய்தால் அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்துக்குக் கேட்பானேன்!

உதிக்கும் சூரியனையும், உலவும் காற்றையும் அடைய உலகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொரு உயிருக்கும் உரிமை உண்டு. அதனைக் கட்டுப்படுத்தி வித்தியாசம் கற்பிப்பது பாவம். இந்த சந்தியா பழக்கம் எப்படியோ நம்மிடமிருந்து மறைந்து வருகிறது. ஏன், அநேகமாய் மறைந்தே விட்டது என்று சொல்லலாம். இதில் போதிய கவனம் செலுத்தி எல்லோரும் செய்யும்படி செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய பெற்றோர்களெல்லாம் இந்த மீன் ஈரல் இல்லாமல் வாழ வில்லையா! இயற்கையுடன் ஒன்றி இயற்கையாய் உண்டு இயற்கையாய் வாழ்ந்தார்கள். அப்போது பிறந்த காவியங்கள், கற்பனைகள், சாஸ்திரங்களையும் போல இப்பொழுது காணோமே! மனித சமுதாயம் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்கிறோம். விஞ்ஞானம் முன்னேறி யிருக்கிறது என்கிறோம். அவைகளை அடையவும் அனுபவிக்கவும் செய்கிறோமே தவிர, பிற்கால சந்ததிகள் போற்றும்படியாக நம்மில் ஒரு கம்பரோ, ஒரு திருவள்ளுவரோ, ஒரு இளங்கோவோ, ஒரு புகழேந்தியோ, ஒரு நக்கீரரோ, ஒரு ஔவையோ, ஒரு கோதையோ இருக்கக் காணோம். வேதங்கள், உபநிஷதங்கள், யோக சாஸ்திரங்கள், பகவத் கீதை முதலியன எழுந்த காலத்தை அநாகரிகக் காலமெனச் சொல்லத் துணிவோமா!

எவ்வளவோ பண்பட்டுள்ளோம் என்கிறோம். ஆனால் அழியா இலக்கியங்களை நம்மால் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். கற்கும் கல்வி வயிற்றுப்பாட்டுக்கேயன்றி, ஒரு உன்னத லட்சியத்தை எழுப்பக் கூடியதாய் இல்லை. காட்டில் இயற்கையோடு இசைந்து வளர்ந்த விஞ்ஞானம்- இலக்கியம் இந்த உலகம் உள்ளளவும் போற்றக் கூடியதாய் இருக்கிறது. நகரங்களில் வளர்ந்த விஞ்ஞானம் பிரமிக்கத் தக்க விதமாய் ஒரு பக்கம் முன்னேறினாலும் தன்னையே குழி தோண்டிப் புதைத்துக் கொள்ளவும் வழிதேடுகிறது. இவைகளெல்லாம் மீன் எண்ணெய் விஞ்ஞானமாகும்! இயற்கை விஞ்ஞானம் நமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய யோக சாதனங்களில் அடங்கி யிருக்கிறது. (தொடரும்)

நீங்கள் இன்று

உங்கள் பற்களை

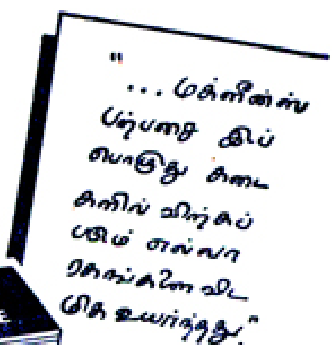
மக்ளீன்

செய்தீர்களா?

ஆம்! நான் இன்று என் பற்களை மக்ளீன்ஸ் பற்பசையைக் கொண்டு சுத்தம் செய்தேன்.

வசீகரம் வாய்ந்த புன்னகைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் அத்தியாவசியம். ஆகையால் தான் நான் பிரதி தினமும் இரு முறை எனது பற்களை மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்பசையைக்கொண்டு சுத்தம் செய்கிறேன். மக்ளீன்ஸிலுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட பொருள் பற்களின் மேல் படிந்துள்ள ஊத்தையை நீக்கி பற்களுக்கு இயற்கையாக இருக்கும் வெண்மையையும், ஒளியையும் தருகிறது. அதிக வெண்மையான பற்கள் கெட்டியான ஈறு மற்றும் நறுமணமுள்ள சுவாசத்திற்கு மக்ளீன்ஸ் பற்பசையையே உபயோகியுங்கள்.

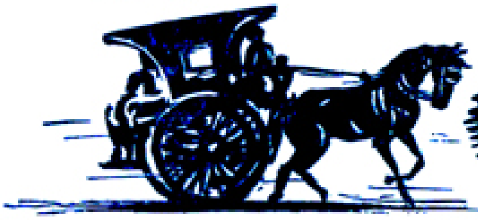

க்ளோரோபில் சேர்ந்தும் கிடைக்கும்

MTY-39-TAM

குலமும் குற்றமும்

எம். எஸ். மணி

மைசூரிலிருந்து பிருந்தாவனம் செல்லும் ராஜபாட்டையில் நான் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த டோங்கா வண்டி சென்று கொண்டிருந்தது. போக வரச் சுமார் இருபது மைல் தூரத்தைக் கடக்க நான் டோங்காவையே அமர்த்தியிருந்ததால், குதிரை மெதுவாகப் போவதைக் கண்ட எனக்குக் கவலை ஏற்பட்டது.

"என்னப்பா! குதிரை இதே அன்ன நடையில் போனால் நாம் நாளைக் காலைதான் பிருந்தாவனம் போய்ச் சேருவோம் போலிருக்கிறதே!" என்றேன்.

"சாமி ஊருக்குப் புதிது! அதனால் 'அன்னக் கிளி'யைப் பற்றித் தெரியாது போலிருக்கிறது!" என்றான் வண்டிக்காரன் சாவதானமாக.

"'அன்னக் கிளி' கிடக்கட்டும். இப்போது உன் குதிரையைப் பற்றி என்ன சொல்கிறாய்!" என்று கேட்டேன்.

"அதுதானுங்க! நம்ம குதிரை பேருதான் 'அன்னக் கிளி'ங்க!" என்று கூறிவிட்டு, "அடி, என் அன்னக் கிளி! சாமிக்கு உன் வித்தையை யெல்லாம் காட்டிக் கொஞ்சம் வேகமாக ஓடு, பார்க்கலாம்!" என்று சொல்லிக் கைவிரலால் லகானை ஒரு சொடுக்குச் சொடுக்கினான் வண்டியோட்டி.

என்ன ஆச்சரியம்! இதுவரையில் அன்ன நடையில் சென்று கொண்டிருந்த 'அன்னக் கிளி' பரத நாட்டியத்தில் அலாரிப்பு என்ற உத்தியில் தானம் போடுவதைப் போலக் குளம்புச் சத்தம் ஒலிக்க ராஜபாட்டையில் விரைந்து சென்றது.

வண்டியோட்டி என்னைப் பெருமையுடன் பார்த்தான். இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உண்மையாக நடந்தது என்று அன்னக் கிளியைப் பற்றி அவன் எனக்கு ஒரு கதையே சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டான்.

வண்டியோட்டியின் கொச்சைப் பேச்சை என் இச்சை நடைக்கு மாற்றி யிருக்கிறேன்.

"என் பெயர் தேவப்பா. என் குதிரையின் பெயர் அன்னக் கிளி. என் தொழில் இப்போது டோங்கா ஓட்டுவதா யிருந்தாலும் என் பாட்டனுக்குப் பாட்டன், அவனுக்கு அப்பன், அந்த அப்பனுக்கு மாமனான கங்கப்பா ஹைதர் காலத்துக்கு முன் அரசாண்ட மைசூர் சிங்கம் பிரம்மப்பரிடம் முக்கிய குதிரைச் சிப்பாயாக இருந்தவர். அவர் குதிரைகளின் லக்ஷணங்களைப் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர். அதனால் பிரம்மப்பருக்குக் கங்கப்பாவிடம் தனி மதிப்பு. ஒரு சமயம் அரசருக்கு இரண்டு அரபுக் குதிரைகள் வெகுமதியாக வந்து சேர்ந்தன. அவற்றில் ஒன்று ஆண்; மற்றொன்று பெண். ராஜலக்ஷணம் பொருந்தியவை.

சாதாரணமாக அரபுக் குதிரைகளின் மீது யாரும் ஏறிவிட முடியாது. அதிலும் ராஜ லக்ஷணமுள்ள குதிரைகள் ஒரு அரச குமாரன் அல்லது சம யோக்கியதை உள்ளவனைத் தவிர வேறு யாரையும் சுமக்க மறுக்கும் என்று அசுவ சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அவற்றைப் பழக்கும் பொறுப்பைக் கங்கப்பாவிடம் ஒப்படைத்த அரசர், இரண்டு விசித்திர நிபந்தனைகளையும் விதித்தார்.

முதல் நிபந்தனை: இந்த ராஜக் குதிரைகளில் ஒன்று அவருக்கும் இன்னொன்று இளவரசர் தவனப்பருக்குமாக இருப்பதனால், இவை இரண்டுடனும் வேறு எந்த மட்ட வகுப்புக் குதிரைகளையும் பழகவிடக் கூடாது.

இரண்டாவது நிபந்தனை: இரண்டு ராஜ குதிரைகளின் மீது அவரையும் இளவரசர் தவனப்பரையும் தவிர வேறு யாரும் ஏறக்கூடாது. அவருடைய சிம்மாசனத்தைப் போல அவற்றை எண்ண வேண்டும். அப்படி அவர் நிபந்தனைகளை மீறி ஏதாவது நடந்ததாகத் தெரிந்தால் கங்கப்பாவின் தலையோடு குதிரையின் தலையும் போய்விடும்!

அதைச் சொல்லி முடித்த அரசர், "நீ குதிரையைப் பழக்கத் தவனப்பரை எப்போது வேண்டுமானாலும் கூப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் எனக்குக் குதிரையிடம் நேரத்தைக் கழிக்கப்

பொழுதில்லை. அதனால் எனக்காகக் குதிரையை நானில்லாமலேயே பழக்கி இன்னும் ஆறு பௌர்ணமிக்குள் சவாரி செய்வதற்குத் தகுதியானதாகச் செய்து விட வேண்டும்!" என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பிப் பாராமலே போய் விட்டார் பிரம்மப்பர்.

அரசனின் நிபந்தனைகளைக் கேட்டதும் கங்கப்பாவுக்கு ஒரே திகிலாகப் போய்விட்டது. இரண்டாவது நிபந்தனையை எண்ணிப் பார்த்த போது தான் அவர் உள்ளம் கலங்கியது. அரபுக் குதிரைகள், அதிலும் ராஜ குதிரைகள் பழகிய பின் ஒருவரிடம் தான் கட்டுப்பட்டு நிற்கும் சுபாவமுள்ளவை. இளவரசருக்குக் குதிரையைப் பழக்கி விடலாம். ஆனால் பிரம்மப்பருக்கு! அரசர் வராமலேயே ஆறு மாதங்களில் அவரே சவாரி செய்யும்படியான நிலைக்கு எப்படிக் கொண்டு வருவது!

முகவாட்டத்தோடு வீட்டுக்கு வந்த கங்கப்பாவுக்கு அவரது ஒரே மகளான மல்லம்மா சொன்ன யோசனை பலே பேஷாய்ப் பட்டது. ஒரு துள்ளுத் துள்ளி மகிழ்ந்தார்.

குதிரை லாயங்கள் நகருக்கு வெளியே இருந்தன. அதற்கு அருகிலேயே ஒரு ஒதுப்புறமாக இரு பெரிய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ராஜ குதிரைகளின் நடமாட்டத்துக்காகச் செப்பனிடச் செய்தார் கங்கப்பா. பிறகு இளவரசரின் உபயோகத்துக்காக ஆண் குதிரையையும் அரசரின் உபயோகத்துக்காகப் பெண் குதிரையையும் தேர்ந்தெடுத்தார்.

அரசரின் குதிரையைப் பழக்கத் தாம் செய்யப் போகும் தந்திரம் இளவரசருக்குத் தெரியக் கூடாதென்ற பயத்தினால் ஒரு பொய்க் காரணம் காட்டித் தவனப்பரின் குதிரை லாய மைதானத்துக்கும் பிரம்மப்பரின் குதிரை லாய மைதானத்துக்கும் இடையே ஒரு உயரமான மதில் சுவரை எழுப்பினார் கங்கப்பா. இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் சம தூரத்தில் உள்ள ஒரு இடத்தில் தமக்காக ஒரு வீட்டையும் கட்டிக் கொண்டார்.

'அற்புதக்கிளி' என்று பெயர் வைக்கப்பட்ட பெண் குதிரையைப் பழக்கக் கங்கப்பா செய்த, அதாவது மல்லம்மா சொன்ன தந்திரம் இது தான் :—கிட்டத்தட்ட பிரம்மப்பரைப் போலத் தோற்றமுடைய கங்கப்பா பிரம்மப்பரின் பகட்டான குதிரையேற்ற உடையுடுத்தி 'அற்புதக் கிளி'யை அணுக வேண்டியது. சிறுகச் சிறுக அதனிடம் பழகி அதன் மேல் சவாரி செய்ய வேண்டியது. அற்புதக் கிளியினிடம் போக நேரும் போதெல்லாம் அரச வேடத்தைத் தவிர வேறு உடையில் போகக் கூடாது. 'அற்புதக் கிளி'யைப் பழக்குவதற்கு அதன் முதுகின்மேல் அவர் ஏறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லாததால் அரசர் ஆணையை மீறி நடந்தே ஆகவேண்டியிருந்தது. அதனால் அந்த வேலையை அந்தி நேரத்திலும் அதிகாலை நேரத்திலும் யாருக்கும் தெரியாமல் ரகசியமாகச் செய்ய வேண்டியது. அப்படித் தப்பித் தவறி அந்தப் பாதி இருட்டு நேரங்களில் யாராவது தூரத்திலிருந்து பார்க்க நேரிட்டாலும் அவர்கள் அரசர்தான் குதிரை யேற்றம் புரிகிறார் என்றெண்ணி ஒதுங்கி விடுவார்கள்......

அன்று அதிகாலையில், வீட்டிலேயே மல்லம்மாவால் ரகசியமாகக் குதிரையேற்றத்துக் கென்று தயாரிக்கப்பட்டிருந்த உடையைப் போட்டுக் கொண்டு தமது சொந்தக் குதிரையான 'மகாமேரு'வின் மீதேறி நேராக 'அற்புதக் கிளி'யின் முன்னால் போய் மிடுக்காக இறங்கினார் கங்கப்பா. பிறகு 'மகாமேரு'வை ஒரு பக்கமாகக் கட்டி விட்டு 'அற்புதக் கிளி'யின் அருகே சென்றார்.

'அற்புதக் கிளி' ஒரு கணம் கங்கப்பாவை மேலும் கீழுமாகப் பார்த்தது. அதோடு கொஞ்சம் திரும்பி 'மகா மேரு'வைக் கடைக் கண்ணால் ஆவலுடன் கடாக்ஷித்ததைக் கங்கப்பா கவனிக்கவில்லை. அடுத்த கணம் 'அற்புதக் கிளி' தன் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு இன்பமாக ஒரு கனைப்புக் கனைத்ததே பார்க்கலாம்! கங்கப்பாவுக்கு சந்தோஷம் பிடிபடவில்லை.

மேற்கொண்டு ஒரு வினாடி கூடத் தாமதிக்காமல் கட்டியிருந்த 'அற்புதக் கிளி'யை அவிழ்த்து விட்டார். தயாராயிருந்த கடிவாளத்தையும் அக் குதிரையின்மீது பூட்டி லாகவமாய்த் தாவி ஏறி உட்கார்ந்தார்.

கங்கப்பாவைத் தன் முதுகின்மீது தடையில்லாமல் உட்கார்ந்து கொள்ள அனுமதித்த 'அற்புதக் கிளி' அப்போது ஒரு அற்புதச் செயலைப் புரிந்தது. அதாவது, கொஞ்ச நேரம் அலாரிப்பு நடையில் தாளம் போடுவது போலக் கால் அடிகளை முன்னும் பின்னுமாக எடுத்து வைத்தது. சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு ஜதிஸ்வர தாளத்தில் கால் குளம்புகள் ஒலிக்க வட்டமாகச் சுற்றி நடக்க ஆரம்பித்தது. பிறகு திடீரென்று மின்னல் வேகத்தில் அந்த மைதானத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓட ஆரம்பித்தது.

தன்னைத் தூக்கி யெறிந்துவிடுமோ என்று முதலில் பதறிய கங்கப்பா கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பயம் தெளிந்து லகானைப் பிடித்துக் குறைத்துக் கொண்டே கடைசியில் 'மகாமேரு'வின் பக்கத்தில் அடக்கமாக வந்து நின்று அதன் கழுத்தோடு தன் கழுத்தைப் பதித்தாற் போல வைத்துக் கொண்டு நின்றது.

'அற்புதக் கிளி'யின் அதி மதி நுட்பத்தை வியந்த கங்கப்பா, "சபாஷ்! நான் 'மகாமேரு'வின் மேலேறித் தான் வீடு திரும்ப வேண்டுமென்பதை அறிந்துதான் 'மகாமேரு'வின் பக்கத்தில் நிற்கிறது!" என்று கூவினார் தம்மை மறந்து.

பிறகு 'அற்புதக் கிளி'யின் சேணத்தையும் கடிவாளத்தையும் கழற்றி அதை அதன் லாயத்தில் கொண்டு விட்டு 'மகாமேரு'வின் மேலேறிக் கொண்டு அதனிடம் விடைபெற்றார். அப்போது அது பார்த்த பார்வை! அப்பப்பா!......

பல வாரங்கள் சென்றன. அதிகாலையிலும் அந்தி நேரங்களிலும் 'அற்புதக் கிளி'யினிடம் தம் நேரத்தைக் கழித்தார் கங்கப்பா. பகல் நேரத்தை 'தக்ஷிண ராஜா' என்னும் ஆண் குதிரையைத் தவனப்பருக்குப் பழக்குவதில் கழித்தார். 'அற்புதக் கிளி'யினிடம் அவர் இருக்கும் நேரங்களில் தவனப்பர் திடீரென்று வந்தால் அவரைத் தந்திரமாக நிறுத்தி வைக்கும் பணியை மல்லம்மா ஏற்றுக் கொண்டாள். அம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் ஒன்றின் போதுதான் தவனப்பர் மல்லம்மாவைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஒரு நாள் மாலை கங்கப்பாவை அவசரமாகத் தேட வந்த தவனப்பர் அற்புத சௌந்தர்யமுள்ள மல்லம்மாவைக் காண நேர்ந்தது. அவர் அவள் அழகில் மயங்கி வந்த காரியத்தை மறந்து திரும்பி விட்டார். திரும்பிச் சென்றவர் மல்லம்மாவின் உள்ளத்தையும் கூடவே கொண்டு சென்றார். அதற்குப் பிறகு மாலை நேரங்களில் கங்கப்பா வீட்டிலில்லாதபோது காதலர்களுக்குச் சந்திக்க வசதியாகி விட்டது.

* * *

குறிப்பிட்ட ஆறு மாதங்கள் முடிந்தன. பிரம்மப்பர் தமக்காகப் பழக்கப்பட்ட 'அற்புதக் கிளி

யையும் தவனப்பரின் குதிரையான 'தக்ஷிண ராஜா' வையும் மறுநாள் அரண்மனைக்குக் கொண்டு வரும்படி உத்தரவிட்டார். தாமும் இளவரசரும் அரபுராஜ குதிரைகளின்மேல் ஆரோகணம் செய்வதை ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடத் திட்டமிட்டார்.

அன்று மாலை கடைசித் தடவையாக 'அற்புதக் கிளி' யைக் கண்டு வருவதற்காகப் போனார் கங்கப்பா. வழக்கம்போல சேணத்தையும் கடிவாளத்தையும் பூட்டிக் குதிரையின்மேல் ஏறினார். ஆனால் வழக்கம் போல் குதிரை நகர்ந்து கொடுக்காததைக் கண்டதும் கங்கப்பாவுக்கு 'பகீர்' என்றது.

மெதுவாக அற்புதக்கிளியைத் தட்டிக் கொடுத்தார். ஊஹூம்! அசைவில்லை. பதட்டத்துடன் கீழே இறங்கினார் கங்கப்பா. அற்புதக்கிளியை ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வந்து ஒரு கண்ணோட்டம் விட்டார். பட்டுப் போன்ற அதன் உடலை மெதுவாகத் தடவிக் கொடுத்தார். தடவிக் கொடுத்தவர் திடீரென்று மின்சாரத்தால் தாக்கப்பட்டவர் போலப் பதறிப் போனார்.

அவர் உள்ளம் குழன்றது; ஆவி சோர்ந்தது! "அற்புதக் கிளி! என்னை மோசம் செய்து விட்டாயே! உன்னைப் பற்றி நான் எவ்வளவு மேலான எண்ணம் கொண்டிருந்தேன். என் உயிருக்கே உலை வைத்து விட்டாயே!" என்று ஏங்கிய கங்கப்பா தலையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்டார்.

குமார் ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம் நினைவுக்கு வந்தது.

ஒரு நாள் அதிகாலை கங்கப்பா 'மகாமேரு'வின் லாயத்துக்குள் நுழைந்த போது, அதற்குள் 'அற்புதக் கிளி'யும் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு வியப்புற்றார். மெதுவாக 'அற்புதக் கிளி'யை அழைத்துக் கொண்டு அதனுடைய லாயத்துக்கருகே சென்றபோது அதனுடைய லாயத்தின் சட்டங்கள் உடைந்திருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார். முரட்டுக் குதிரைக்கு இனிமேல் இரும்பினால் செய்த தடுப்புச் சட்டங்கள்தான் போடவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அதன்படியே செய்து திருப்தியும் அடைந்தார்.

தலையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டே வீட்டினுள் நுழைந்த தந்தையைக் கண்டதும் துணுக்குற்றாள் மல்லம்மா. தன்னைப் பற்றிய விவகாரம் அவருக்கு விபரீதமான முறையில் எட்டி விட்டதோ என்று பதட்டமடைந்தாள். தங்களுடைய காதல் கனிந்து மல்லம்மாவும் தவனப்பரும் காந்தர்வ முறைப்படி மணந்து கொண்டு இரண்டு மாதங்களாய் விட்டன. தவனப்பரிடம் தான் மாற்றிக் கொண்ட கணையாழியைத் தன் தந்தைக்குத் தெரியாமல் இதயத்துக்குள் வைத்துப் பூஜித்தாள்.

இரு காதலர்களும் தக்க தருணத்தை எதிர் பார்த்துத் தங்கள் பெற்றோர்களிடம் சொல்லி அவர்கள் சம்மதத்தைப் பெற்று உலகமறியத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். தன் தகப்பனாரின் அனுமதியைப் பெறுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை மல்லம்மா. ஆனால் அரசர் பிரம்மப்பர் குலப் பெருமையை உத்தேசித்துத் தங்கள் திருமண வாழ்க்கைக்கு ஒத்துக் கொள்வாரா என்று மல்லம்மாவுக்குப் பயமாகவே இருந்தது. ஆனால் தவனப்பர் கொடுத்த வாக்குறுதியும் தைரியமும்தான் துணையாக நின்றன.

"'அற்புதக் கிளி' என்னை மோசம் செய்து விட்டதே!' என்று கதறியவராய்த் திண்டின் மீது

சாய்ந்தார் கங்கப்பா. விஷயத்தைக் கவலையுடன் விசாரித்த மல்லம்மாவுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையிலிருந்தார் கங்கப்பா. ஆகையால் 'அற்புதக் கிளி'க்கு என்ன ஆபத்து நேரிட்டதென்பதை நேரேயே பார்க்க எண்ணியவளாய் லாயத்தை நோக்கி அவசரமாக ஓடினாள் மல்லம்மா. கொஞ்ச தூரம் ஓடினவள் சட்டென்று நின்றாள். தான் முன்போல வேகமாக ஓட முடியவில்லை என்பதை ஒரு விநாடியில் உணர்ந்தாள். உணர்ந்தவுடனே தன் உடலில் ஒரு அபூர்வ மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டதைப் புரிந்து கொண்டாள்.

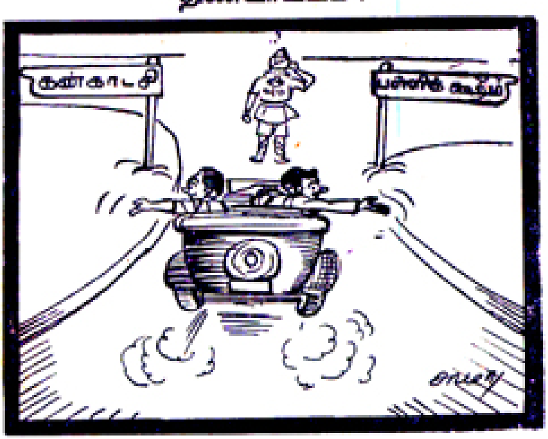
ஒரு அசாத்திய தைரியம் ஏற்பட்டு விட்டது மல்லம்மாவுக்கு. திடம் கொண்ட மனத்தினளாய் மெதுவாக நடந்து சற்று தூரம் சென்றதும் லாயத்தின் வெளியே 'மகாமேரு'வையும் அதன் காலடியில் அரவணைத்தாற் போல நிற்கும் 'அற்புதக் கிளி'யையும் கண்ணுற்றாள். பெண்ணான மல்லம்மாவுக்கு விஷயம் விளங்க அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை.

மல்லம்மா சொன்ன தைரியத்தினால் விஷயத்தை உடனே பிரம்மப்பரிடம் தெரிவித்து விடுவதென்று கிளம்பினார் கங்கப்பா. மறுநாள் பகிரங்கமாக அவமானப்பட்டுத் தண்டனை யடைவதை விடத் தனியாக அரசனிடம் மன்றாடி உயிர்ப் பிச்சை கேட்கலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே சென்றார். மல்லம்மாவின் விருப்பப்படி அவளையும் தம்மோடு அழைத்துச் சென்றார்.

விஷயத்தைக் கேட்ட பிரம்மப்பரின் உதடுகள் துடித்தன. கண்கள் சிவந்தன. "அடே, முட்டாள் கங்கப்பா! பாலில் விஷத்தைக் கலந்து விட்டாயே! இப்போது உன் தலையோடு 'அற்புதக் கிளி'யின் தலையும் போய்விடும் என்றுதானே நீ எதிர்பார்க்கிறாய்! அது தவறு. பொழுது விடிவதற்குள் உன் தலையும் உன் பாழாய்ப்போன 'மகாமேரு'வின் தலையும் உருளப் போகின்றன!" என்றார்.

"என் 'அற்புதக் கிளி'யை இழக்க நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். அதற்காக அது சில மாதங்களுக்குப் பிறகு போடப் போகும் குட்டியை நான் என் லாயத்தில் அனுமதித்து மாசுபடுத்திக் கொள்ளவும் சம்மதிக்க மாட்டேன். அதை வெளியே ஓட்டினாலும் ராஜகுல குதிரைகளுக்கே அவமானம். அதனால் அந்தக் குட்டியையும் பிறந்தவுடனேயே யம லோகம் அனுப்பப் போகிறேன்! குலத்தைக் கெடுத்த குற்றத்தை நான் சகிக்கவே முடியாது!" என்று பயங்கரமாகக் கூவிச் சிரித்தார் பிரம்மப்பர்.

திண்டாட்டம்!

வெள்ளம் தலைக்கு மீறிப் போவதை உணர்ந்த மல்லம்மா மறைவிலிருந்து திடீரென்று வெளி வந்து அரசர் முன் மண்டியிட்டதைக் கண்டதும் பிரம்மப்பர் ஒரு கணம் திகைப்புற்றார். அநேக மாதங்களுக்குப் பிறகு, தாம் பார்த்ததை விட இப்போது மல்லம்மா அதிரூப சௌந்தர்யவதியாக இருப்பதைக் கண்டதும் அரசர் வியப்புற்றார்.

"அரசே! மனிதனுக்கு ஒரு நியாயம், மிருகத்துக்கு ஒரு நியாயமா! அரசருக்கு ஒரு நியாயம், ஆண்டிக்கு ஒரு நியாயமா! ஆண் குலத்துக்கு ஒரு நியாயம், பெண் குலத்துக்கு ஒரு நியாயமா!" என்று கேட்டாள் மல்லம்மா.

"பெண்ணே! கிடையாது! நியாயத்துக்கு மனிதன், மிருகம், அரசன், ஆண்டி, ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசமே கிடையாது! உனக்கு ஏன் இதில் சந்தேகம்!" என்றார் பிரம்மப்பர்.

"அப்படியானால் 'மகாமேரு' 'அற்புதக் கிளி'யிடம் அன்பு காட்டியது என் தகப்பனார் குற்றமென்றால், இளவரசர் என் மீது அன்பு கொண்டது தங்கள் குற்றமல்லவா!"

இதைக் கேட்டதும் கங்கப்பாவும் அரசரும் துணுக்குற்றார்கள். மல்லம்மா தொடர்ந்தாள்.

"'அற்புதக் கிளி' மதியை இழந்த குற்றத்துக்கு என் தகப்பனார் பொறுப்பாளி என்றால், நான் மதியிழந்த குற்றத்துக்குத் தாங்கள் பொறுப்பாளி!"

பிரம்மப்பர் பிரமித்துப் போனார்.

"தான் செய்யாத குற்றத்துக்கு 'அற்புதக் கிளி'யின் குட்டி கொல்லப்படப் போவதைப் போல, தான் புரியாத குற்றத்துக்காக..." என்று சொன்ன மல்லம்மா சட்டென்று நிறுத்தினாள்.

பிரம்மப்பர், கங்கப்பா, இன்னும் அங்கிருந்த முக்கிய பிரதானிகள் எல்லாரும் திக்பிரமையால் வாயடைத்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, அங்கே தற்செயலாக வந்த தவனப்பரைக் கண்ட மல்லம்மா, அவரை நோக்கி ஓடி, "தான் புரியாத குற்றத்துக்காகத் தங்கள் குழந்தை கொல்லப்படப் போவதை, என் அன்பே! நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறீர்களா!" என்று கதறியவாறே காலடியில் விழப் போனாள். அவளை அவர் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டே, "மாட்டேன், மல்லம்மா, மாட்டேன்! இது சத்தியம்" என்றார்.

பார்த்தார் அரசர்! பார்த்தார் தங்கக் கிளி போன்ற பெண்ணையும்! எல்லாம் தம்மால் வந்த விளைவு என்று எல்லாக் குற்றத்தையும் தம் தலை மேல் போட்டுக் கொண்டு மறுநாள் நடக்கப் போகும் குதிரை யேற்ற விழாவை இளவரசர் திருமண விழாவுக்கு ஆரம்ப தின விழாவாக மாற்றும்படி அமைச்சருக்கு உத்தரவிட்டார்.

* * *

"போதும், தேவப்பா! போதும்! 'அற்புதக் கிளி'க்கு என்ன பிறந்ததென்று மட்டும் சொல்லிவிடு!" என்றேன்.

"'அற்புதக் கிளி' 'மகா மேரு'வை உரித்து வைத்தாற்போல ஒரு ஆண் குட்டியை ஈன்றது. அந்தக் குட்டி ராஜக் குதிரையின்மேல் சவாரி செய்வதற்காகக் குட்டி ராஜகுமாரர் ராஜப்பர் நல்ல சுபயோக சுபவேளையில் பிறந்தார்!" என்று தேவப்பா கதையை முடித்தான்.

"அப்பனே! அப்படியானால் நீயும் உன் குதிரையும் ராஜ குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களா!" என்று அவனைக் கேட்டேன்.

"என்ன சாமி! எல்லாம் தெரிந்த உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்றது!" என்று மழுப்பினான் தேவப்பா.

கண்ணாடியில் உங்கள் உருவம்

உங்கள் சருமமும் மேனியும் ரக்ஷித்து போஷிக்கப் படவேண்டியது அவசியம். இதற்கு 'ஹாஸலீன்' 'Hazeline' வகை அழகு சாதனங்களே சிறந்தவை என்று புத்திசாலியான பெண்கள் அறிவார்கள். இவை சருமத்தை சுத்தம் செய்வதுமின்றி மேனியழகையும் நாளுக்கு நாள் தூய்மைப் படுத்துகின்றன.

☆ உங்கள் யௌவன மேனியழகிற்கு "'ஹாஸலீன்' ஸ்னோ" டிரேட் மார்க் "'Hazeline' Snow" Trade Mark உபயோகியுங்கள். இது சருமத்தில் இயல்பாகப்பொருந்தி, சருமத்திற்கு மழமழப்பு, வெண்மை, பிரகாசமான தேஜஸ் இவைகளைத் தருகின்றது.

☆ 'ஹாஸலீன்' பிராண்ட் க்ரீம் 'Hazeline' Brand Cream உபயோகித்து உங்கள் சருமத்தை மழமழப்பாயும் மிருதுவாயும் லளிதமாயும் விளங்கச் செய்யுங்கள். இது பலவகைகளில் சருமத்திற்கு ரக்ஷிப்பு அளிக்கிறது.

பர்ரோஸ் வெல்கம் அண்ட் கம்பெனி (இந்தியா) லிட். பம்பாய்

பதினைந்து நிமிஷம்

டி.சி.உபாத்யாயா

ஆங்கிலக் கதை: மொழி பெயர்ப்பு: ஜெயமணி

அன்றிரவு குளிர் தாங்க முடியவில்லை. உலகம் முழுவதும் பனியால் மூடப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றியது.

நான் என் கெடியாரத்தைப் பார்த்தேன். அது பன்னிரண்டரை மணி காட்டியது. அதாவது நான் ஏற வேண்டிய ரயில் வண்டி வருவதற்கு இன்னும் நாலு மணி நேரம் இருந்தது.

அங்குமிங்கும் இரண்டொருவர் இருந்தனர். மற்றப்படி பிளாட்பாரத்தில் எவ்விதச் சந்தடியும் இல்லை. உலகத்தை ஆழ்ந்த அந்தகாரம் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த இந்த நிலையில் பிளாட்பாரத்தில் வெகுதூரம் வரிசையாக எரிந்து கொண்டிருந்த மின்சார விளக்குகள் மனத்திற்கு ஓரளவு ஆறுதலைக் கொடுத்தன.

அந்தச் சூழ்நிலையில் என்ன செய்வதென்றே எனக்குத் தோன்றவில்லை. பிளாட்பாரத்தில் ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேலாக நான் அங்கு மிங்கும் உலாவிக் கொண் டிருந்தேன். எனக்கு மிகவும் களைப்பாக இருந்தது. குளிராகவும் இருந்ததால், நான் 'வெயிட்டிங் ரூம்'க்குச் செல்லத் தீர்மானித்தேன். அந்த ஸ்டேஷனில் ஒரே ஒரு 'வெயிட்டிங் ரூம்' தான் இருந்தது. நான் உள்ளே சென்று ஒரு நாற்காலியில் சுகமாகச் சாய்ந்து கொண்டேன். அடுத்த சினிமாப் படத்துக்காக நான் தயாரித்துக் கொண் டிருந்த கதையின் எழுத்துப் பிரதியைக் கைப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன். சில நிமிஷ நேரத்துக்குள் அந்தக் கதையில் நான் அப்படியே லயித்து விட்டேன்.

திடீரென்று யாரோ வெகு வேகமாகக் கதவைத் திறந்த சப்தத்தைக் கேட்டுத் தலையை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். வாசற்படியில் கொடிபோல் ஒரு பெண் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் அச்சமயம் அங்கு திடீரென்று தோன்றியது, அந்தகாரத்தைப் பிளந்து கொண்டு தோன்றும் மின்னொளிபோல் இருந்தது.

அவள் தயக்கத்துடன் வாசற்படியிலேயே சிறிது நேரம் சிலையைப் போல் அசைவற்று நின்றாள். அச்சமயத்தில் வேறு எங்கே போவது ! பிறகு, வேறு வழி எதுவும் இல்லாததால் வேண்டா வெறுப்புடன் உள்ளே வருகிறாள் என்பதை நான் அவள் முகத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். குளிரால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவளுக்கு உள்ளே வந்தபின் தான் சிறிது நடுக்கம் குறைந்தது.

அவள் உள்ளே வந்ததும் அவளது கண்கள் அந்த அறையைச் சுற்றி ஒரு தடவை வட்டமிட்டன. பிறகு அவள் அறையின் ஓர் ஓரத்தில் இருந்த நாற்காலியில் போய் உட்காரப் போனாள். "அதில் ஏன் உட்காரப் போகிறீர்கள் ! இதோ இந்த நாற்காலியில் சுகமாக உட்காரலாமே !" என்று கூறி எனக்கு அருகில் இருந்த ஒரு நல்ல நாற்காலியைக் காட்டினேன்.

"மிக்க வந்தனம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே அவள் நான் காட்டிய நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்தாள். அந்த நாற்காலி எனக்கு

அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டிக்காக "ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்" பத்திரிகைக்கு அனுப்பப் பட்ட கதைகளில் இது ஆறாவது பரிசாக நானூறு ரூபாய் பெற்ற ஆங்கிலக் கதையாகும். இதை எழுதிய இருபத்தைந்து வயதான ஸ்ரீ டி. ஸி. உபாத்யாயா எம். ஏ., உத்தரப் பிரதேச சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்ட இலாகாவில் ஓர் அதிகாரியாக இருக்கிறார்.

வெகு சமீபத்தில் இருந்தும், அதை அவள் அப்பால் நகர்த்திக் கொள்ளாமலேயே அதில் 'ஜம்' என்று உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

* * *

அப்போதுதான் அவளை நன்றாகக் கவனிக்க எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அந்தப் பெண்ணுக்குச் சுமார் இருபது இருபத்திரண்டு வயதிருக்கும். எனினும் அந்த இளம் வயதுக்குள்ள நளினமான, மிருதுவான தன்மை அவளது முகத்தில் காணப்படவில்லை. அவள் மிகவும் பழைய பட்டுப் புடவை ஒன்றைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அது புதிதில் மிகவும் விலையுயர்ந்த புடவையாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவள் போட்டுக் கொண்டிருந்த ரவிக்கையும் அப்படியே உயர்ந்ததாக இருந்தது.

அவளது தேகத்தில் ஒரு நகைகூட இல்லை. எனினும் அவளது அழகுக்கு நகை தேவையே இல்லை. நகைகள் இராதது அவளுடைய அழகுக்கு அழகு செய்வதாக இருந்தது!

அவளது வசீகரமான கண்களில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. அவளது சாத்துவீக சுபாவத்தை அவளது முகம் கண்ணாடிபோல் காட்டியது.

நான் அவளை அப்போதைக்கப்போது அசைப்பிலே பார்த்தேன். எனினும் நான் அவளைப் பார்த்தபோதெல்லாம் என்னைப் பார்க்க விரும்பாதவள் போல் அவள் முகத்தை அப்பால் திருப்பிக் கொண்டாள். அவளது முகத்தில் ஒருவித பீதி தென்பட்டது. யாரோ தன்னைத் தொடர்ந்து வருவதுபோல் அவள் அடிக்கடி வாசற்படியைப் பார்த்தாள். சில நிமிஷ நேரம் சென்றபின்தான் அவள் முகத்தில் அமைதி ஏற்பட்டது.

அவளது மௌனம் திடீரென்று கலைந்தது.

"இங்கிருந்து அடுத்த ரயில் வண்டி எப்போது புறப்படுகிறது?" என்று கேட்டாள் அவள்.

"எந்த இடத்துக்கு?"

"ஹூம்...எந்த இடத்துக்கு? உலகில் எந்த இடத்துக்குச் சென்றாலும் சரி."

இவ்வாறு அவள் சலிப்புடன் கூறிய வார்த்தை ;ளிலிருந்து உலகை அவள் அறவே வெறுப்பது போல் தோன்றியது.

"நீங்கள் எங்கே செல்லவேண்டும்?" ன்று கேட்டேன் ்றுபடியும்.

"எங்கே செல்ல வண்டும் என்பது னக்கே தெரிய ில்லை...என் ஊர், ன் வீடு, என் ுடும்பம் என்று சொல்லக் கூடிய டம் இந்த உல ில் எதுவுமே இல்லை. ஆமாம், துவுமே இல்லை."

அவளுடைய ார்த்தைகளில் ுக்கம் ததும்பி து. எனவே, அவ ிடம் எனக்கு ிருந்தஅனுதாபம் ண்டாயிற்று.

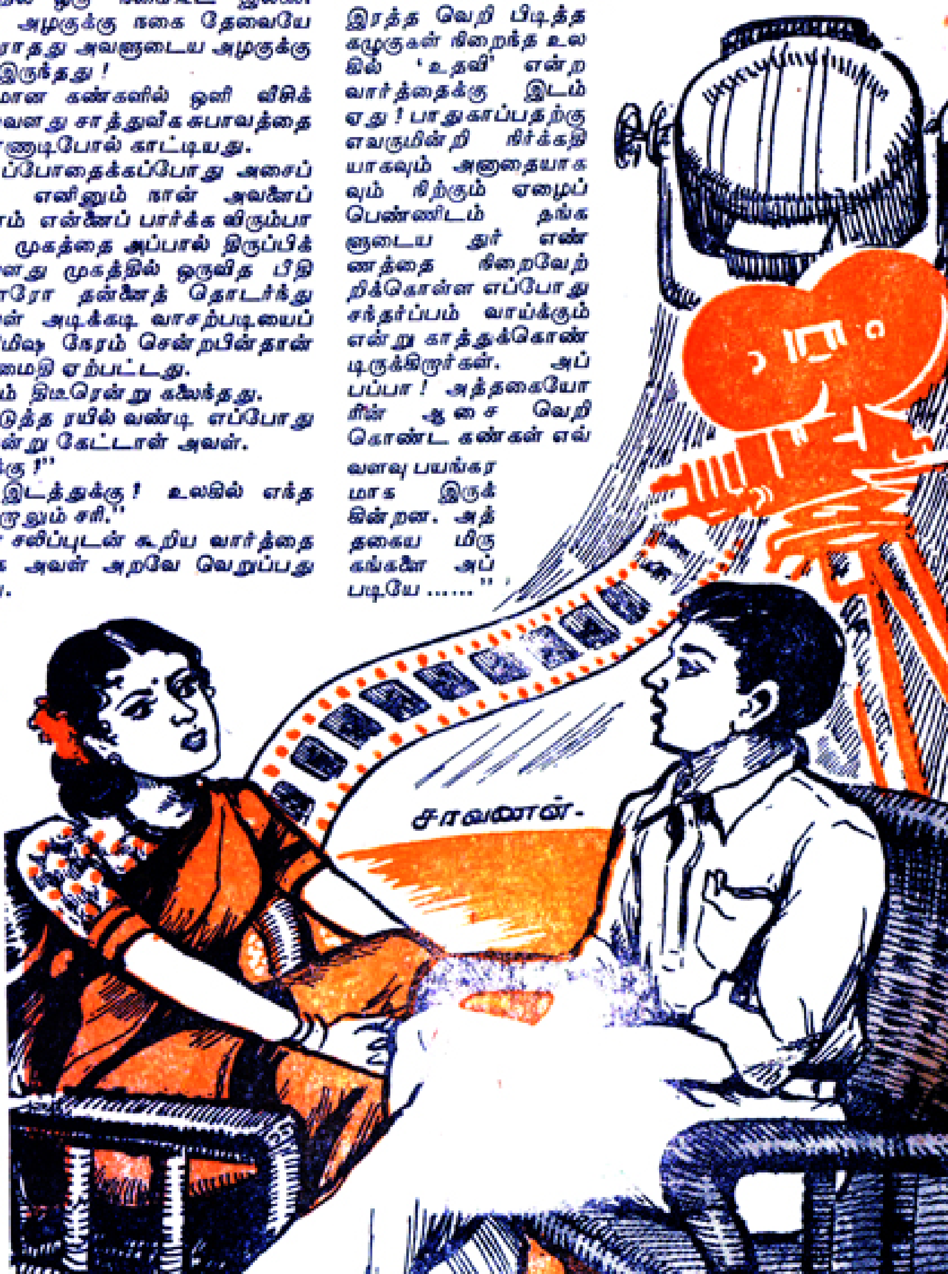
"உங்களுக்கு தோ கஷ்டம் ேர்ந்திருப்பது போல் தோன்றுகிறது. என்ன கஷ்டம் என்பது தெரிந்தால், என்னால் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியலாம்" என்றேன்.

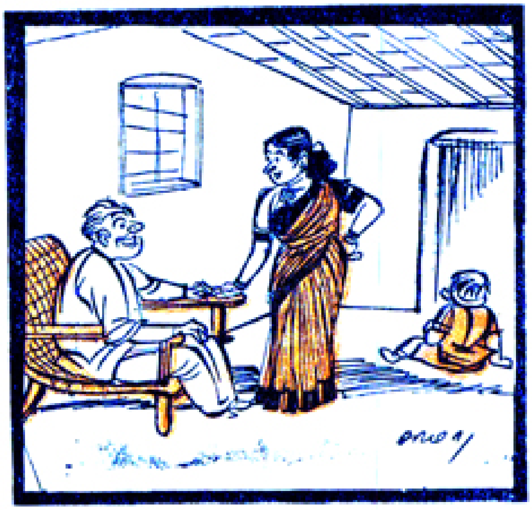
அவள் முகத்தில் புன்முறுவல் தவழ்ந்தது. ஆனால், அந்தப் புன்முறுவல் சந்தோஷத்தினால் ஏற்பட்டதல்ல; வெறுப்பினால், வேதனையினால், சோகத்தினால் ஏற்பட்டதாகும்.

"உதவியா? ஹூம்...உதவி! அந்த வார்த்தைக்கு ஏதாவது அர்த்தம் உண்டா?"

இவ்விதம் கேட்டு விட்டு, அவள் என்னிடமிருந்து அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலை எதிர்பார்ப்பவள் போல் சில விநாடி நேரம் மௌனமாக இருந்தாள். பிறகு வேதனையும் வெறுப்பும் கலந்த குரலில் அவள் ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினாள்:

"சுயநல மயமாக இருக்கும் இந்த உலகிலே நீங்கள் 'உதவி'யைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள்! இரத்த வெறி பிடித்த கழுகுகள் நிறைந்த உலகில் 'உதவி' என்ற வார்த்தைக்கு இடம் ஏது! பாதுகாப்பதற்கு எவருமின்றி நிர்க்கதியாகவும் அனாதையாகவும் நிற்கும் ஏழைப் பெண்ணிடம் தங்களுடைய துர் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள எப்போது சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பப்பா! அத்தகையோரின் ஆசை வெறி கொண்ட கண்கள் எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கின்றன. அத்தகைய மிருகங்களை அப்படியே......"

''கண்காட்சியில் நாம் வாங்கும்படியாக என்ன இருக்கிறது?''

''டிக்கட்தான் இருக்கிறது; நான்கு அணாத் தான்.''

இதற்கு மேல் அவளால் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. அவள் மனத்தில் எழுந்த ஆத்திரமும் உணர்ச்சியும் அவளை அறவே பேச முடியாமற் செய்து விட்டன.

அந்நிலையில் எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. பரிதாபகரமாக அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவள் சில நிமிஷ நேரத்தில் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு மீண்டும் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

''சோகம் தோய்ந்த என் கதையை இதற்கு முன் எத்தனையோ பேரிடம் அலுக்காமல் கூறியிருக்கிறேன். அந்தக் கதையைக் கேட்டவர்களின் நீண்ட ஜாபிதாவில் உங்களுக்கும்தான் இடம் இருக்கட்டுமே!''

இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே அவள் எனக்கு வெகு சமீபத்தில் நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டு, அமைதியான குரலில் அவளுடைய வரலாற்றைக் கூறத் தொடங்கினாள்:

''என்னுடைய தந்தை பணக்காரர். அவர் தம்முடைய வியாபார ஸ்தாபனத்தை மிகத் திறம்பட வகித்து வந்தார். எனினும் நான் குழந்தையாக இருந்தபோதே அவர் காலமாகி விட்டதால், அவரைப் பற்றி எனக்கு எதுவுமே ஞாபகமில்லை. நானும் என் தாயாரும் கஷ்டமில்லாமல் ஜீவனம் செய்வதற்குப் போதிய சொத்துக்களை என் தந்தை வைத்து விட்டுப் போயிருந்தார். என் தாய் என்னை மிக மிக அருமையாகவும் செல்வமாகவும் வளர்த்து வந்தாள்; எனக்குப் போதிய கல்வி அளித்தாள். நான் சர்வகலாசாலை சென்று பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற ஆசையும் என் தாயாருக்கு இருந்தது.

''இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் ஓர் இளைஞன் என் வாழ்க்கையில் வந்து குறுக்கிட்டான். அவன் எங்கள் வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டில் வசித்து வந்தான். அவனது வசீகரமான தோற்றமும் இனிய சுபாவமும் என்னை ஆகர்ஷித்தன. எனவே, அவன் மீது நான் காதல் கொண்டேன்.''

தன் காதல் கதையை அவள் கூற ஆரம்பித்த போது, அவளது முகத்தில் ஒருவித பரபரப்பும் பிரகாசமும் தோன்றின. ஆனால், சில வினாடி நேரத்தில் அந்தப் பிரகாசம் மறைந்து, அவள் முகத்தில் மீண்டும் சோகம் படர்ந்தது.

அவள் மேலும் தன் கதையைத் தொடர்ந்தாள்:

''எங்களிடையே எழுந்த காதலை என் தாயார் தெரிந்து கொண்டாள். அவள் அதை ஆட்சே பிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, அவசரப்படாமல் அமைதியாகவும் நிதானமாகவும் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரும்படி எனக்குப் புத்திமதி கூறினாள்.

''என் வாழ்க்கை ஆனந்தமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதுபோல் தோன்றிய சமயத்தில், விதி என் விஷயத்தில் கொடுமை செய்து விட்டது. டைபாய்டு ஜுரத்தில் என் தாயார் காலமானாள். எனவே, இந்த உலகில் நான் தன்னந்தனியளானேன். என் தாயார் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த போது, அந்த இளைஞர் மிகவும் உதவியாக இருந்தார். அவர் எனக்குப் பரிவுடன் ஆறுதல் கூற முற்பட்டார். அச்சமயம் எனக்கு ஆதரவாக இந்த உலகில் யாருமே இல்லை. எனவே, இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின் நாங்கள் கல்யாணம் செய்து கொண்டோம். சிறிது காலம் சென்றதும் எனக்கு அந்தப் புதிய வாழ்க்கை, இல்லற வாழ்க்கை பழக்கமாகி விட்டது.''

இந்த இடத்தில் அவள் சிறிது நிறுத்தினாள் பிறகு ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு விட்டு மேலே தொடர்ந்தாள்:

''ஒரு நாள் என் கணவர் காரியாலயத்திலிருந்து நேரம் கழித்து வந்தார். அவரது முகத்தில் ஒரு வித பீதி தோன்றியது. அவர் மிகவும் கலவரப் அடைந்திருப்பதும் தெரிந்தது. அவர் என்னிடம் எதுவும் சொல்ல மறுத்து விட்டார். உடனே நான் அந்த ஊரை அடியோடு விட்டுவிட்டுப் புறப் படுவதாயின் என் மனம் எப்படியிருக்கும் என்று கேட்டார். அவருக்கு அதுதான் விருப்பமாயின் ஊரை விட்டுக் கிளம்ப எனக்கு யாதொரு ஆட் சேபணையுமில்லை என்று பதில் கூறினேன். எனவே விற்கக் கூடிய எல்லா சாமான்களையும் விற்று விட்டு, பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு நாங்கள் பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டோம்.

''அவர் என்னைப் பெண்கள் வண்டியில் உட் காரச் சொல்லிவிட்டு, அவர் வேறு வண்டிக்குச் சென்றார். ஆமதாபாத் வரையில் அவர் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் இறங்கி என்னைப் பார்க்க வந்தார் ஆனால், ஆமதாபாத்து ஸ்டேஷனில் அவரை நான் பார்த்ததுதான் கடைசி முறையாகும். ஒரு வேளை அவர் அடுத்த ஸ்டேஷன்களில் தூங்கிவிட்டாரோ என்று நினைத்தேன். அதன் பின் என் மனச் சஞ்சலத்துக்கு உள்ளாகியது.

''பம்பாயில் அவர் நிச்சயமாக இறங்கி வருவா ரென்று வண்டியிலேயே காத்துக் கொண்டிருந் தேன். விரைவில் வண்டியிலிருந்தவர் யாவரும் இறங்கிச் சென்று வண்டி காலியாகி விட்டது அப்படியும் அவரைக் காணவில்லை. நான் அவரை எங்கும் சுற்றிப் பார்த்தேன். ஓரிடத்திலும் காண வில்லை. அப்போதுதான் என்னுடைய பரிதாப மான, நிர்க்கதியான நிலைமையை உணரலானேன்.

''எனக்கு உலகமே இருண்டது. நான் யார் மீது மகத்தான நம்பிக்கை வைத்திருந்தேனோ யாரிடம் என்னையே அர்ப்பணம் செய்திருந்தேனோ அவர் என்னைத் துரோகம் செய்து விட்டு எங் கேயோ போய் விட்டார்.''

அவளது கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தது. அவள் விம்மி விம்மி அழுதாள். இருந்தாலும் உடனே தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு விட் டாள். இந்த உலகில் அவள் பட்ட கஷ்டங்கள் அவளது மனத்தைக் கல்லாகச் செய்திருந்தன.

"பல வருஷங்களாக நான் இரத்த அழுத்தத் தலைவலியால் (*Migraine*) அவதி யுற்றேன். ஒரே தடவை மூன்று நான்கு நாட்கள் கடும் தலைவலியால் அவதிப்படுவது எனக்கு வெகு சகஜம். சுமார் மூன்று மாதங்களுக்கு முன், நிவர்த்தி எதிர்பாராவிடினும், மனமுடைந்து போனதினால், தினந்தோறும் தவறாமல் கொஞ்சம் க்ருஷன் உட்கொண்டு வந்தேன். முதல் வார முடிவில் தலைவலி ஏகதேசமாகக் குறைந்து விட்டது; மூன்றாவது வாரத்தில் அறவே மறைந்தொழிந்தது."—*C. W. C.*

கடுமையானதும் நீராதருமான தலைவலி உட்புற அவயவங்கள் அபாயத்துக்குள்ளாயிருக்கின்றன என்பதற்கறிகுறி. விஷத்தன்மை வாய்ந்த கழிவுப் பொருள்கள் ஒழுங்காக வெளியேற்றப் படாமல் உட்புறமே சேமிக்கப் படுகின்றன. இவ் விஷங்களை ஒழித்து அவை மறுபடியும் உண்டாகாமல் தடுங்கள் — தலைவலிகள் தாமே போய்விடும் நிரந்தரமாக. "க்ருஷன்" இப்பணியைச் செய்வதால் துரிதமான நிவாரணத்தையும் புத்துணர்ச்சியையும் அளிக்கிறது.

"க்ருஷன்" உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் உதவுகிறது

EMPIRE'S *FORWARD LEAP*

NEW BUSINESS

1954 (Exceeds)	...	Rs.	3,82,00,000
1953 ...	...	Rs.	3,22,00,000

This substantial increase is symbolic of the growing confidence of the insuring public in the strong financial position and satisfactory service of the Company.

Applications For Agency invited

The
EMPIRE OF INDIA
LIFE ASSURANCE CO., LTD.

(ESTD. 1897)

Head Office: EMPIRE HOUSE

D. NAOROJI ROAD, BOMBAY-1

BRANCHES ALL OVER INDIA

சூப்பர்
இந்தியா
டயர்களையே
கேட்டு
வாங்குங்கள்
"டயர்களில் மிகச் சிறந்தவை"

அவள் தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். தன் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு மேலும் கூறினாள்.

"மேற் கொண்டு என்ன செய்வதென்றே எனக்குத் தோன்றவில்லை. எனினும் நான் உயிருடன் வாழ வேண்டுமாயின், ஏதாவது செய்து தீர வேண்டும் அல்லவா! என் ஜீவனத்தை நடத்துவதற்குப் போதிய அளவு ஏதாவது கொஞ்சம் சம்பாதிக்க முயன்றேன். என்னை ஒரு வேலைக்காரியாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூட யாரும் தயாராக இல்லை. எனக்குக் கடவுள் அழகைக் கொடுத்தது என் துரதிர்ஷ்டம்தான். என் அழகே எனக்குச் சாபக்கேடாக அமைந்திருக்கிறது. ஜனங்கள் என்னை உற்று உற்றுப் பார்க்கிறார்கள்; விசித்திரமாகப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய கண்களில் ஆசை வெறி தாண்டவமாடுகிறது. அவர்கள் கெட்ட சமிக்ஞை செய்கிறார்கள்; ஆபாசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து தப்புவதே எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

"ஒவ்வொருவரும் என்னை விலைக்கு வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னைக் கௌரவமாக வாழவிட எவரும் விரும்பவில்லை. நான் இறந்து தொலைந்து போயிருக்கக் கூடாதா! பம்பாயிலிருந்து இப்போது இங்கு வந்து இறங்கியிருக்கிறேன். ஆனால், எங்கு சென்றாலும் நிலைமை ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. என்னிடமிருந்த நகைகள், புடவைகள் முதலிய சகல சாமான்களையும் விற்று விட்டேன். என்னிடமிருந்த கடைசி காலணாவையும் சிறிது நேரத்துக்கு முன் செலவழித்து விட்டேன்."

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த அவளது முகத்தில் திடீரென்று ஒரு மாறுதல் உண்டாயிற்று. அவள் மனத்தில் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டது. வெறுப்பும் கண்டிப்பும் கலந்த குரலில் அவள் உரக்கக் கத்தினாள்:

"இதுதான் என் கதை. நீங்கள் தயவு செய்து என்னிடம் அனுதாபப் படுவதாக எதுவும் சொல்லாதீர்கள். யாருடைய அனுதாபமும் எனக்கு வேண்டாம். யாருடைய உதவியையும் நான் நாடவில்லை. யாரும் எனக்கு எதுவும் செய்ய வேண்டாம். நானே போராடி நிலைமையைச் சமாளித்துக் கொள்கிறேன். இச் சமூதாயத்துக்கு நான் அடிபணிந்து நிற்க மாட்டேன்."

* * *

அவள் மனத்தில் அப்போது அடித்த பெரும் புயலை நான் உணர முடிந்தது. அவளிடம் கொடுமையாகவும் அநீதியாகவும் நடந்து கொண்ட சமூதாயத்தை அவள் வெறுப்பதில் தவறு என்ன!

நான் வாயடைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தேன். என் கண்களை மூடிக் கொண்ட போது, அவளது சோகக் கதை என்னுடைய கற்பனைத் திரையில் படச் சுருள் போல் காட்சியளித்தது. அப்படியே திக்பிரமை பிடித்தவனைப் போல் செயலற்று உட்கார்ந்திருந்தேன். அவ்விதம் எவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்திருந்தேனோ எனக்குத் தெரியாது.

பிளாட்பாரத்துக்குள் ரயில் வண்டி பெருஞ் சப்தத்துடன் வந்த போதுதான், நான் கண்களைத் திறந்தேன். நான் நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, அவள் மெதுவாக வாசற்படியருகில் சென்று கொண்டிருந்தாள்.

என்னையறியாமல் நான் 'அம்மா' என்றேன்.

அவள் திடுக்கிட்டு அப்படியே நின்றாள். மெதுவாக என் பக்கம் திரும்பி, "என்னையா கூப்பிட்டீர்கள்!" என்று கேட்டாள்.

அவள் அப்படி கூறியபோது ஏதோ பீதியினால் அவள் உடல் ஆடி கிடுகிடு வென்று நடுங்குவதைப் போல எனக்குத் தோன்றியது.

"ஆமாம், நீங்கள் கஷ்டப்படுவதாகக் கூறினீர்களே. சினிமாவில் நடிக்க விரும்புகிறீர்களா! சினிமாவில் நீங்கள் நடிகராகச் சேருவதற்கு நான் உதவி செய்கிறேன்" என்றேன்.

இதைக் கேட்டவுடன் அவளுக்கு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் தாங்க முடியவில்லை.

"உண்மையாகச் சொல்லுகிறீர்களா! நான் ஒரு நல்ல நடிகையாக வர முடியுமா!" என்று ஆவலுடனும் ஆச்சரியத்துடனும் கேட்டாள்.

இவ்வாறு மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கேட்ட அவளது முகம் திடீரென்று மாறியது. அவளது கண்களில் திகில் தாண்டவமாடியது.

"ஐயோ! நான் என்ன காரியம் செய்து விட்டேன்! இதைத் தாங்கள் ஒரு மணிக்கு முந்தியே சொல்லியிருக்கக் கூடாதா! அரை மணிக்கு முன்பாவது சொல்லி யிருக்கக் கூடாதா! ஏன், பதினைந்து நிமிஷத்துக்கு முன்பு கூறியிருந்தால் கூடப் போதுமே" என்று சொன்னாள்.

அச்சமயம் அவள் முகத்தில் தோன்றிய வேதனை வர்ணிக்க இயலாது. அதே வினாடியில் பிளாட்பாரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த ரயில் வண்டி நகரவே அவள், "இனி எதுவும் செய்வதற் கில்லை" என்று விம்மிக் கொண்டே நகரும் வண்டியில் அவசரம் அவசரமாக ஏறி மறைந்தாள்.

நான் எழுந்து சென்று பார்த்தபோது, அவள் ஏறிய வண்டி நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் வேகமாகச் செல்லத் தொடங்கியது. அவளுக்கும் எனக்கும் உள்ள தூரம் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அதிகமாகி வந்தது. கனவில் ஏதோ ஒரு தேவதை இருளி லிருந்து வந்து என் எதிரில் தோன்றி, பிறகு இரு ளிலேயே மறைந்து விட்டது போல் என் மனத் தில் ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது.

ரயில் வண்டி சென்ற சிறிது நேரத்தில் பிளாட் பாரத்தில் மறுபடியும் அமைதி நிலவியது. மிகவும் வேகமாகச் செல்லும் அந்த ரயில் வண்டியில் அவள் ஒரு ஓரத்தில் எங்கேயோ உட்கார்ந்திருப் பது போல் கற்பனை செய்து கொண்டேன். இனிமேல் அவளை நான் இந்த ஜன்மத்தில் சந்திக்க முடியப் போவதில்லை.

இருளைப் பார்த்துக் கொண்டே நான் பிளாட் பாரத்தில் நின்றபோது, அவள் கூறிய வார்த்தை கள் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. என் ஆயுள் முழுதும் நான் சினிமாக் கதை எழுதி, ஜனங்களின் உணர்ச்சிகளுடன் விளையாடியிருக் கிறேன். ஆனால், அவள் குறிப்பிட்ட ஒரு மணி யில், அரை மணியில், பதினைந்து நிமிஷத்தில் என்ன நேர்ந்திருக்கக் கூடும் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து கொள்ளவே முடியவில்லை.

"இனி எதுவும் செய்வதற்கில்லை" என்று அவள் ஏன் சொல்ல வேண்டும்! அவளுக்கு என்ன நேர்ந்திருக்க முடியும்!

நான் திரும்பவும் நாற்காலியில் வந்து உட் கார்ந்தேன். என் மனத்தில் விவரிக்க முடியாத பலவித சிந்தனைகள் எழுந்தன.

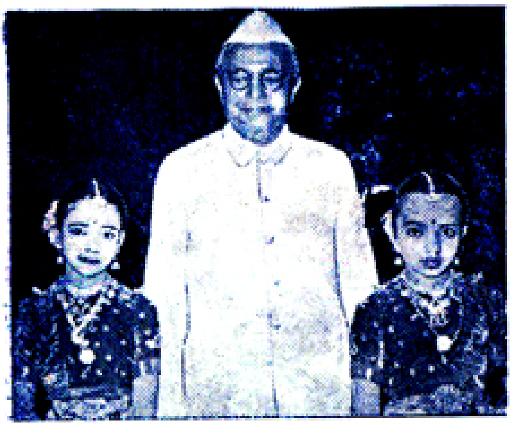
'சிகரெட்' பெட்டியை எடுப்பதற்காக நான் என்னையறியாமல் என் சட்டைப் பைக்குள் கையை விட்டேன். அவ்வளவுதான்! மின்சாரம் என் தேகம் முழுதும் பாய்ந்தது போலிருந்தது. சட் டென்று கையை வெளியே எடுத்தேன். அவள் விஷயமாக இருள் சூழ்ந்திருந்த என் மனத்தில் திடீரென்று ஒளி வீசியது. உடனே மர்மம் தெளி வாகி விட்டது. மற்ற சட்டைப் பைகளையும் நான் தேடினேன். என் பர்ஸைக் காணவில்லை.

என் தொண்டையை யாரோ அழுத்திப் பிடித் ததுபோல் இருந்தது. நான் குற்றவாளிதான். அவள் இத்தகைய குற்றம் செய்வதற்கு என்னைப் போன்ற எண்ணிக்கையற்ற நபர்கள் தான் பொறுப்பாளிகள் ஆவர். இன்னும் அவள் இது போல் எத்தனை குற்றங்கள் செய்யப் போகி றாளோ, கடவுள்தான் அறிவார்.

'நீ சினிமாவில் சேருவதற்கு நான் உதவி செய் கிறேன்' என்று நான் அவள் புறப்படுவதற்கு ஒரு மணிக்கு முன்பாவது அரை மணிக்கு முன் பாவது சொல்லியிருக்கக் கூடாதா! பதினைந்து நிமிஷங்களுக்கு முந்தியாவது சொல்லியிருக்கக் கூடாதா! அவ்விதம் சொல்லி யிருந்தால், அவள் இந்தக் குற்றம் செய்திருக்க மாட்டாள் அல்லவா!

மதுங்காவில் கல்விப் பணி!

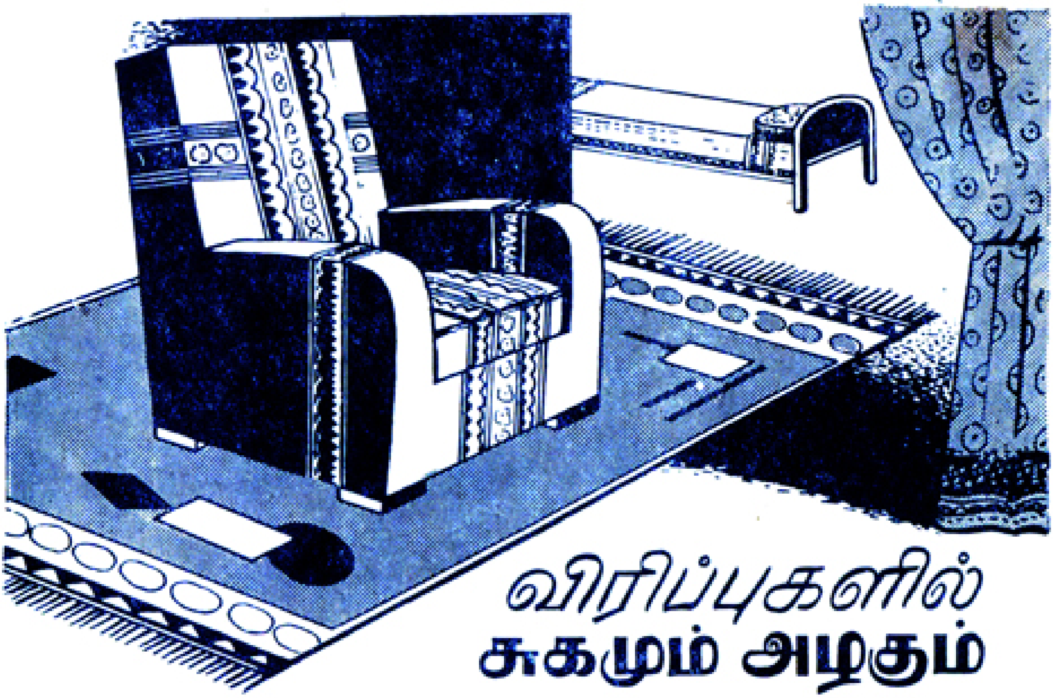
பம்பாய் மதுங்காவில் சென்ற இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சௌத் இந்தியா வெல்பேர் சொஸைட்டியார் மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டும் தேசப் பணியை மிக வெற்றி கரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். 1934-ல் நான்கு மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பள்ளிக்கூடம் இன்று நன்கு விரிவடைந்து 1900 மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டி வருகிறது. இக் கழகத்தின் ஆதரவில் இப்போது ஒரு உயர்தரப் பள்ளியும் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியும் நடந்து வருகின்றன. இப் பள்ளிகளில் பெண்களும் பிள்ளைகளும் படிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு வருஷமும் எஸ். எஸ். எல். ஸி. பரீட்சையில் தேறும் மாணவர்களின் தொகை அதிகமாகி வருகிறது. 1950 ஆண்டு நூற்றுக்கு 69 பேர் தேறினார்கள். 1954-ல் நூற்றுக்கு 95-பேர் தேறி யிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்தே இப் பள்ளியில் போதனை முறையின் தரம் ஒருவாறு ஊகிக்கலாம்.

பம்பாய் கவர்னரும் நடன குமாரிகளும்

இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த பள்ளிக் கூடம் தக்க சொந்தக் கட்டடமின்மை யால் காலை ஏழு மணி முதல் மாலை ஐந்து மணி வரை ஷிப்டு முறைகளில் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க சொஸைட்டியார் கட்டட நிதி திரட்டி வருகிறார்கள்.

இந்தச் சொஸைட்டியார் தலைவர் டாக்டர் எஸ். ஆர். ராமச்சந்திரனின் குமாரிகள் சாவித்திரி, ராதா தங்கள் பரத நாட்டியக் கச்சேரி மூலம் 61,000 ரூபாய் வசூலித்து வழங்கி யிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் பம்பாயில் ஜனவரி 29, பிப்ரவரி 5 ஆகிய இரு தேதிகளில், முதல் நாள் பம்பாய் கவர்னர் ஸ்ரீபக்வாஸா தலைமையிலும் அடுத்த நாள் பம்பாய் சட்டசபைத் தலைவர் ஸ்ரீ டி. கே. குண்டே அவர்கள் தலைமையிலும் வெகு வெற்றி கரமாக நடந்தேறின. இரண்டு தலைவர் களும் குமாரிகளின் பரத நாட்டியத் திற மையை வெகுவாகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். இவ்விதம் சொஸைட்டியின் தலைவரே நல்ல தொகை வசூலித்துத் தாம் புரிந்து வரும் கல்வி புகட்டும் நற்பணிக்கு வழிகாட்டி யிருக்கிறார்.

விரிப்புகளில் சுகமும் அழகும்

கைத்தறியில் நெய்த நூல் ஜமுக்காளங்களும் தரிகளும் எடுப்பான கலர்களில் கெட்டிச்சாயம் தோய்க்கப்பெற்ற பருத்தி நூல்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப் பெற்று, ஒவ்வொருவகை உபயோகத்திற்கும் தகுந்தமாதிரி அளவுகளிலும் மோஸ்தர்களிலும் கிடைக்கின்றன. உஷ்ணப் பிரதேசத்திய வீடுகளில் கம்பளித்தரை விரிப்புகள் அனாவசியமாகக் கருதப்படும் நிலையில் குளுமையும் சுகமும் தருவதற்கென்றே ஏற்பட்டவை.

பாரதநாட்டின் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கலைச்சிறப்புடன் நெய்வதில் அவர்களுக்குரிய பரம்பரைத்திறமைக்கும், விதவிதமான புதுப்புது அழகு மோஸ்தர்களை சிருஷ்டிக்கும் சாமர்த்தியத்திற்கும் பெயர் பெற்றவர்கள். பாரதநாட்டின் கைத்தறி ஜவுளிகள், நெசவுநேர்த்தி, பூர்த்தியழகு, மோஸ்தர், உழைப்புத்திறன், சகல அம்சங்களிலும் எப்பொழுதும் இணையற்று விளங்குகின்றன.

நீடித்துழைப்பவை ● அலங்காரமானவை ● தனிச்சிறப்புடையவை

கைத்தறி ஜவுளிகளை

வாங்குக

ஒவ்வொரு கெஜம் வாங்கும்போதும்—பொருளாதார முன்னேற்றம் ஒரு படி உயரும்.

அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு, மத்திய விற்பனை ஸ்தாபனம், 1/155, மவுண்டு ரோடு சென்னை

AC 660TM

பிரபல்ய நோவு
நிவாரணி
நோ-பெய்னின்
புகழ் அதன்
இணையில்லா
சக்தியினல்
மேலும் பரவுகிறது
பெரிய, சிறிய ட்யூப்
களில் கிடைக்கிறது
கல்கத்தா
கெமிகல்
கல்கத்தா 29
நோ-பெய்ன்
எல்லா வலிகளுக்கும் ஒரு ஔடதம்
தென் இந்தியா ஆபீஸ்: 5/149, பிராட்வே, சென்னை-1

பெரு வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம்

பாரத நாட்டு மக்கள் மகத்தான இரண்டு முக்கிய இலட்சியங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே தங்களுடைய சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்தி வந்தார்கள்.

1. அன்னியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து அறவே விடுதலை பெற்றுப் பூரண சுதந்திரத்துடன் திகழ வேண்டும். 2. பெற்ற சுதந்திரத்தின் பலனை மக்கள் அடையவேண்டும். அதாவது தங்களுடைய உழைப்பின் பலனைப் பிற நாட்டினர் அனுபவிக்கும் விபரீதம் ஒழிந்து, தாங்கள் சுபிட்ச வாழ்வு பெற வேண்டும்.

இதுதான், 1930ம் ஆண்டு ஜனவரி 26க் தேதி பாரத நாட்டு மக்கள் எடுத்துக் கொண்ட சுதந்திரப் பிரதிக்ஞையின் சாரம் ஆகும்.

வெகு காலம் சாத்துவீகமாகப் போராடிய பிறகு பாரத மக்களின் சுதந்திர இலட்சியம் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன் நிறைவேறியது. இரண்டாவது இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்கான போராட்டம் ஆரம்பமாகி ஏழு வருஷங்கள் கடந்துவிட்டன.

இந்தியாவாகிற கற்பக விருட்சம் தளிர்த்து வளர்ந்தோங்குவதற்குத் தடையாக இருந்து வரும் புல்லுருவிகளான வறுமை, பிணி, வேலையில்லாக் கஷ்டம், உடல் உழைப்பை இழிவாகக் கருதும் மனப்பான்மை முதலியவை நாட்டை விட்டு ஒழிய வேண்டும்.

பாரத மக்களின் அரசியல் நல் வாழ்வுக்குப் புல்லுருவிகளாக இருந்து வந்த அன்னியர்களை விரட்டுவதற்கு, மகாத்மா காந்தி தலைமையில் வகுக்கப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேச மக்கள் ஒற்றுமையுடனும், தியாக உணர்ச்சியுடனும், ஆவேசத்துடனும் முன் வந்தனர்.

அதுபோலவே இந்திய மகாஜனங்கள் சுபிட்ச வாழ்வுபெறுவதற்கு நேருஜியின் தலைமையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள முதலாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் அநேகமாகப் பூர்த்தியாகி விட்டது; இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் விரைவில் ஆரம்பமாகப் போகிறது.

*　　　*　　　*

ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அகில இந்தியாவும், அதாவது மக்கள், பல்வேறு ராஜ்ய சர்க்கார்கள் எல்லோரும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகச் சென்ற வாரம் கோயம்புத்தூரில் நடந்த தென்பிராந்திய விவாத அரங்கை, தேச க்ஷேமத்தில் கருத்துக் கொண்ட சகலரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீ அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களின் முயற்சியினால் கூடிய அந்த அரங்கு திட்டக் கமிஷன் உபதலைவர் ஸ்ரீ வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஆரம்பித்து வைக்க, இந்திய சர்க்கார் திட்ட இலாகா மந்திரி ஸ்ரீ குல்ஜாரிலால் நந்தா தலைமை வகிக்க, வெற்றிகரமாக நடந்தேறியது.

"சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு நமது அந்தஸ்தும் பொறுப்பும் மிகவும் அதிகமாகி யிருக்கின்றன. சுயராஜ்யம் என்பது மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான சாதனமே தவிர, இறுதி இலட்சியமல்ல. அதனால் நமது நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே முதன் முதலாக இப்போது சகல தொழில் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வேலையற்றோர் வேலை பெற்று ஜீவனம் செய்வதற்கு வழி வகுப்பதும், பெரிய யந்திரத் தொழில்கள், மத்திய தரமான தொழில்கள், வீட்டுத் தொழில்கள் முதலியவற்றைப் பெருக்குவதுமே இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம்."

விவாத அரங்குக்கு விஜயம் செய்தவர்களை ஸ்ரீ அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் வரவேற்றுப் பேசுகையில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

ஆக்கத் திட்டத்தின் நோக்கங்களை எல்லோரும் நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கு அத்தகைய விவாத அரங்குகள் இன்றியமையாதவை என்று, அதை ஆரம்பித்து வைத்த திட்டக் கமிஷன் உப தலைவர் ஸ்ரீ வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் கூறினர்.

கோவையில் நடந்த இந்த விவாத அரங்கிலே, மொத்தம் இரண்டரை லட்சம் சதுர மைல் பரப்புள்ள சென்னை, ஆந்திரா, திருவாங்கூர்–கொச்சி, மைசூர், ஹைதராபாத் முதலிய ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டிருந்து அதன் முக்கியத்தைச் சகலரும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு ராஜ்யங்களும் இந்தியாவின் உடலில் உள்ள பல்வேறு உறுப்புகள் போன்றவை. எனவே, எல்லா உறுப்புகளும் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான் இந்தியா முழுவதும் ஆரோக்கியமாக இருக்க முடியும் என்பதையும் ஸ்ரீ நந்தா தெளிவுபடுத்தினர்.

எனவே கோவை விவாத அரங்கு, இந்தியாவின் பல்வேறு பொருளாதாரப் பிரச்னைகள் தீருவதற்கும் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

○●○

மஞ்சள் நீர் வைபவம்

விழுப்புரம் செ. இ. ராஜமாணிக்க பக்தர் தௌஹித்திரியும். சி. இரத்தின சபாபதி பக்தர் குமாரத்தியுமான சௌ. உமையாள் பார்வதிக்குச் சென்ற ஜனவரி மாதம் 27-ந் தேதி வியாழக் கிழமையன்று நடந்த மஞ்சள் நீராட்டு வைபவத்தில் நகரப் பிரமுகர்களும் உறவினர்களும் வந்து குழந்தையை ஆசீர்வதித்தனர்.

○●○

அண்ணாமலை நகரிலே ஆனந்த விழா

எஸ்.வி.எஸ்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினர், தாங்கள் இருபத்தைந்தாண்டு தமிழகத்துக்கு அரும் சேவை புரிந்ததைப் பற்றி மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் கொள்ளும் வகையில் சென்ற 9-ம் தேதி புதன்கிழமை அண்ணாமலை நகரிலே வெள்ளி விழா பெரியதோர் ஆனந்த விழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். அதில் தமிழகமே பங்கு பற்றியது என்று சொல்லும் வகையில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து கல்வித் துறையிலும், கலைத் துறையிலும் ஆர்வம் மிக்கவர்கள் அந்த அழகிய பந்தலில் ஏராளமாகக் குழுமி யிருந்தார்கள்.

விழாத் தலைவரையும், மற்றவர்களையும் வரவேற்ற பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் சர் ஸி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யரவர்கள் பல்கலைக் கழகம் பல துறைகளில் செய்து வரும் பணிகளைப் பற்றியும், புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள நாடகம், சித்திரம் முதலிய கலைப் பகுதிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். எதிர்காலத்தில் தாங்கள் செய்யவிருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றியும் பெருத்த உற்சாகமாகக் குறிப்பிட்டார்.

இந்த வெள்ளி விழா சமயத்தில், பல ஏடுகளை ஒப்பு நோக்கிப் பல பாட பேதங்களுடன் கூடிய கம்ப ராமாயண சுந்தர

1. செனட் அங்கத்தினர்களும், விழாத் தலைவர்களும். 2. இசையரசு வாழ்த்துப் பாடுகிறார். 3. விழாப் பந்தலுக்குத் தலைவர்கள் வருகிறார்கள். 4. இணை வேந்தரும், துணை வேந்தரும் சிரித்துக் களிக்கிறார்கள். 5. பேராசிரியர் ஏ. ராமநாதன் பிள்ளை அவர்கள் விழா ஞாபகார்த்த மலரை மைசூர் ராஜப் பிரமுகருக்கு வழங்குகிறார். 6. தமிழ்ப் பேராசிரியர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களுக்கு கவர்னர் ஸ்ரீ ஸ்ரீபிரகாசா டாக்டர் பட்டம் வழங்குகிறார். 7. சென்னை முதல் மந்திரியும், நிதி மந்திரியும். 8. வெள்ளி விழாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்த பிரமுகர் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதி.

காண்டப் பகுதியை அடையாறு கலா க்ஷேத்திரத்தின் ஒத்துழைப்புடன் வெளியிட்டிருப்பதாக வைஸ் சான்ஸலர் சர் ஸி. பி. அறிவித்தார்.

ஜனாதிபதி, உதவி ஜனாதிபதி, பிரதமர் நேரு முதலியவர்களிட மிருந்து விழாவுக்கு வந்திருந்த வாழ்த்துச் செய்திகளை ஸ்ரீமான் ராமானுஜாச்சாரியார் வாசித்தார்.

வெள்ளி விழாத் தலைவர் மைசூர் ராஜப்பிரமுக் ஜெய சாமராஜ உடையார், விஷயச் செறிவுள்ள பிரசங்கம் புரிந்தார். "'அறிவுக்காகவே அறிவு என்று யாரும் சொல்லக் கேட்கிறோம். ஆனால் இன்றைய நிலையில் 'அறிவு' வெகு ஜாக்கிரதையாகவும், புத்திசாலித்தனத்துடனும் இயங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய யுகத்தில் அறிவு, முன்பு எப்பொழுதும் அடையாத அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அந்த அளவுக்கு, மக்களின் நன்மைக்கு அவ்வறிவைப் பயன்படுத்தும் புத்திசாலித்தனம்—விவேகம்—வளர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நம்மை நாமே சந்தேகத்துடன் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது" என்று கூறினார்.

பின்னர் மைசூர் மகாராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களின் உருவச்சிலையைப் பலத்த கரகோஷ ஆரவாரத்திடையே திறந்து வைத்தார்.

பிறகு பேசிய கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா பல்கலைக் கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்கள், ஒரே ஒரு துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்று மற்ற உலக விஷயங்கள் சம்பந்தமாக ஒன்றும் அறியாதவர்களாக இருக்கும் நிலையையும், உடலைப் பேணாத நிலையையும் கண்டித்துப் பேசினார்.

இவ்விழாவுக்காக யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் பாடிய பாடலை இசையரசு தண்டபாணி தேசிகர் பெருத்த கரகோஷத்தி னிடையே பாடினார். சென்னை முதன் மந்திரி திரு காமராஜ் அவர்கள் ரத்தினச் சுருக்கமான தமிழ் மொழிகளில் 'ராணி சீதை ஆச்சி ஹால்' கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

வெள்ளி விழாவில் பிரசங்கம் புரிந்த டாக்டர் ஸர் ஏ. லக்ஷ்மண ஸ்வாமி முதலியார், பல்கலைக் கழகங்கள் தனித்து இயங்க வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி வலியுறுத்திப் பேசினார்.

கல்லூரியின் போட்டிகளிலே வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுகளும் பாராட்டுப் பத்திரங்களும் மைசூர் ராஜ பிரமுக் வழங்கினார்.

பல்கலைக் கழகத்தின் இணை வேந்தர் ராஜா முத்தைய செட்டியார் நன்றியுரை கூறினார். வாழிய செந்தமிழ், ஜனகணமன இரண்டும் பாட அன்றையக் காலை நிகழ்ச்சி இனிது முடிந்தது.

அன்று பிற்பகல் மூன்றேகால் மணிக்குச் சென்னை கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா, 'டாக்டர் ஸி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் நூல் நிலைய'த்துக்கு அஸ்திவாரக் கல் பதித்தார்.

அடுத்த வைபவம் விசேஷப் பட்டமளிப்பு நிகழ்ச்சி. கனம் சீனிவாச சாஸ்திரி ஹாலுக்குள் செனட் அங்கத்தினர்களும், ஸ்ரீ பிரகாசாவும் மற்றும் பட்டம் பெற இருந்த பெரியோர்களும் அணிவகுத்து அழகாகப் பிரவேசித்தனர். அன்று ஸ்ரீ பிரகாசா, மைசூர் ராஜப்பிரமுக் ஸ்ரீ ஜெய சாமராஜ உடையார், ராஜா ஸர் முத்தைய செட்டியார், டாக்டர் ஸி. பி. ராமசாமி அய்யர், ஸர் சாமுவேல் ரங்கநாதன், டாக்டர் ஸர் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார், தமிழ்ப் பேராசிரியர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகியவர்களுக்குக் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனுக்கும் டாக்டர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அன்று அவர் நேரில் வந்து பெற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை.

அன்றிரவு லலிதா, பத்மினி, ராகினி ஆகியவர்களின் நடனத்துடன் வெள்ளி விழா முடிந்தது.

* * *

இந்த வெள்ளி விழாவை யொட்டி, ரசாயனம், பௌதிகம், ஆகிய பல துறைகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இலவசக் கண்காட்சி ஏற்படுத்தி யிருந்தார்கள். ரசாயனப் பகுதியில் டி. பி. நோய்க்கும், குஷ்டரோகத்துக்கும் பரிகாரம் காணும் வகையில் கந்தகத்திலிருந்து ஓர் மருந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தேன். அமெரிக்காவிலுள்ள பிரபல டாக்டர்களின் பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிந்து மகிழ்ச்சி யடைந்தேன்.

விவசாயக் கண்காட்சியும் மிக நன்றாக இருந்தது. மாணவர்கள், மிக்க உற்சாகத்துடன், அப்பகுதியில் நுழைந்தவர்களுக்கெல்லாம் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள புதுப்புது முறைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இத்தகைய தேசபக்தியும் நல் விஷயங்களில் உணர்ச்சியும் மிக்க மாணவர்களைப் பெற்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், எதிர் காலத்தில் இன்னும் உன்னத நிலையை யடையும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

'இந்தியன் பாங்கியில் 1918-ம் வருடம் சேர்ந்த ஸ்ரீ என். கோபாலய்யர் தமது இடைவிடா உழைப்பாலும். தொழில் துறை அநுபவத்தாலும் இன்று அந்த பாங்கியின் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றி வருகிறார். இவருக்குச் சென்ற 4-ம் தேதி சென்னையில் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆயிரக் கணக்கான பிரமுகர்களும் நண்பர்களும் விஜயம் செய்து சிறப்பித்தனர். நீடூழி வாழ்க கோபாலய்யர் தம்பதிகள்'

வாட்டர்புரூப், தானுக சாவி கொடுப்பது, டயலில் தேதி காட்டுவது

ஒரு கடிகாரத்தில் நல்ல தோற்றம், நேர்மையான ஓட்டம் இவைகளைத் தவிர மேலும் ஏதாவது நீங்கள் விரும்பினால், டியூடர் பிரின்ஸ் ஆயிஸ்டர்டேட் அல்லது அதன் இணை பிரின்ஸஸ் ஆயிஸ்டர்டேட்டை பாருங்கள். இவற்றின் யந்திரங்கள் ஈரம், தூசி, அழுக்கு, எண்ணெய் புகாமல் சீர்தரப் பாதுகாப்புடையவை. ரோலெக்ஸ் பேடெண்டட், 'ரோடார்' யந்திர விசையின்மூலம் தானாக சாவி கொடுத்துக் கொண்டு, நேர்மையாக ஓடும். இருகடிகாரங்களும் டயலில் அன்றாடம் தேதி தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இரவு பாதியே பிரதிதினமும் கண்ணிமையில் தேதி மாறிவிடும்.

R-736

அவை ரோலெக்ஸ் தயாரிப்புகள்

அதிநுட்பமான நேரங்காட்டும் கடிகாரத் தயாரிப்பில் ரோலெக்ஸ் அடைந்துள்ள அரை நூற்றாண்டு அனுபவத்தைப் பிரதிபலிப்பவை இந்த டியூடர் கடிகாரங்கள். எமது டியூடர் கடிகாரங்களின் எல்லா இனுசுகளையும் வந்து பாருங்கள். நேரில் வர இயலாதவர்களுக்கு படப் புத்தகம் அனுப்புவோம்.

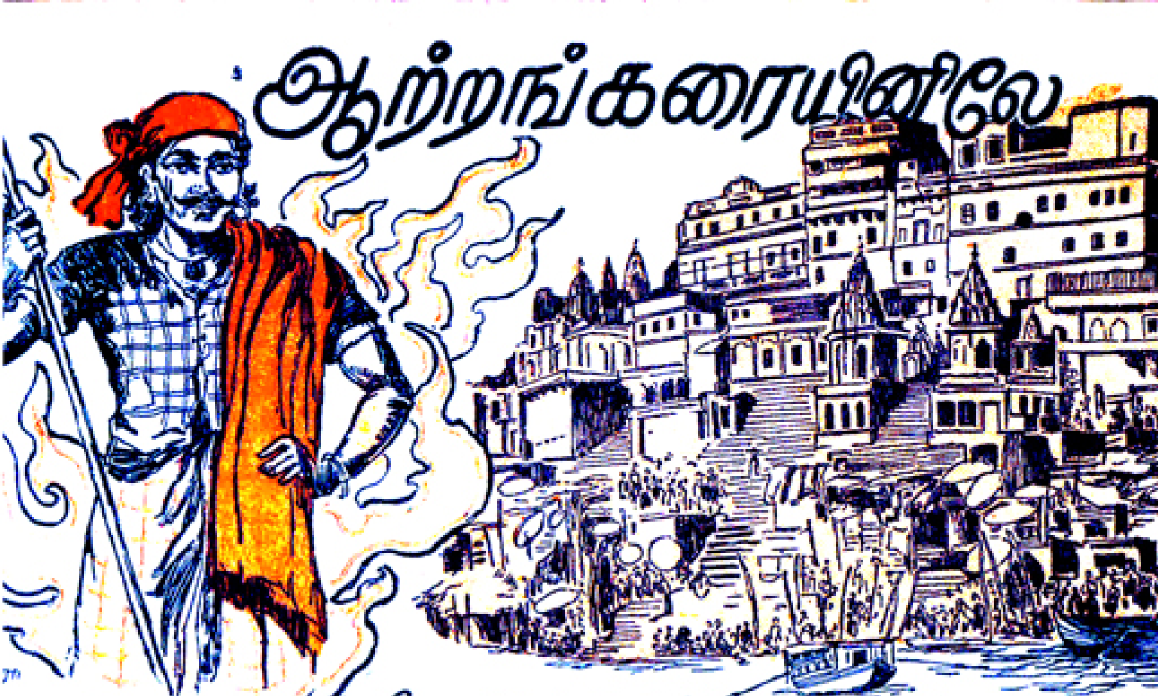
டியூடர்

கடிகாரங்கள்
ஜெனிவா (ஸ்விட்ஸர் லாந்து) தயாரிப்பு

தென்இந்தியாவில் ஏக விக்ரேயகஸ்தர்கள்:

மெஸர்ஸ் பி. ஆர் & ஸன்ஸ் லிட்.,

மவுண்ட் ரோட், மதராஸ்

ஆற்றங்கரையினிலே

பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை.

6. காசிமா நகரம்

கங்கைக்கு நிகரான நதியும் இல்லை; காசிக்கு நிகரான பதியும் இல்லை என்பது இந்துக்கள் கொள்கை. தொன்று தொட்டு, பாரத நாட்டு மன்னரும் அறிஞரும் கங்கை யாத்திரையும் காசிமா நகரையும் வணங்கிப் போற்றி வாசி பெற்றுள்ளார்கள்.

மூந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய முனிவர் ஒருவர் காசியம் பதியைக் காண ஆசைப் பட்டார்; காடும் மலையும் கடந்து அப்பதியை அடைந்தார். கங்கைக் கரையிலே நின்று பொங்கிப் பரந்து சென்ற பெரு வெள்ளத்தை நோக்கினார்; உள்ளத்தில் ஆனந்த வெள்ளம் பொங்கிற்று.

"எங்கும் புகழ்பெற்ற கங்கைமா நதியே! காசி நகரில் உன்னைக் கண்டு வணங்கும் ஆசையால் எத்தனையோ காத வழி நடந்தேன்; கடுந்துயர் உழந்தேன். ஆயினும் இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் நான் பட்ட பாடெல்லாம் பறந்தோடி மறைந்தது; தாய் முகம் கண்ட சேய் போல் மனம் தழைத்தேன்.

கருணை வடிவாய திருநதியே! பாரதநாடு செய்த தவத்தின் பயனாக இமய மலையிலே பிறந்தாய்! விண்ணுக் கடங்காமல் இமய வெற்புக்கு அடங்காமல் எழுந்த உன் வெள்ளத்தைப் பேணி அணைத்துத் தன் வேணியில் அமைத்தான் என்னை யாளுடைய ஈசன்.

"வெறுப்பனவே செய்யுமென்
சிறுமையை நின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே! அராப்பூண்பவனே!
பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே! நின்திருவருளால்
என்பிறவியை வேர்
அறுப்பவனே! உடையாய்
அடியேன்உன் அடைக்கலமே"

என்று உன் வேகம் கெடுத்தாண்ட விமலனைப் போற்றினார் மாணிக்கவாசகர்.

புனிதர் போற்றும் பெரு நதியே!

உன் புண்ணியத் துறைகளில் அமர்ந்து அருந்தவம் முயன்று இன்பப் பேறு பெற்றவர் எண்ணிறந்தவர். மாதவத்தின் ஆற்றலால் விதியையும் வென்று உயர்ந்த மார்க்கண்டனுக்கு அருள் புரிந்த மணி கர்ணிகைத் துறையைக் கண் களிப்பக் கண்டேன்; மனம் குளிர்ந்து வணங்கினேன்.

"கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும், நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட வர்க்கு"

என்ற அருமைத் திருக்குறளில் மாதவ முனிவனாகிய மார்க்கண்டனை அன்றோ மனத்திற் கொண்டு பாடினார் திருவள்ளுவர்? பாரத நாடு முழுவதும் தலை வணங்கித் தொழுகின்ற மணிகர்ணிகைத் துறையில் நின்று எளியேனும் ஒரு தமிழ்ப் பாட்டு இசைத்தேன்.

"காணும் காணும் நதிகள் எல்லாம் புனல்
கங்கையே, அங்குள தெய்வம் யாவையும்
தாணு எங்கள் அகிலேசரே, மற்றைத்
தலங்கள் யாவும் தடமதிற் காசியே
பூணும் ஆசைமற் றென்றே உடல்விடும்
போது நன்மணி கர்ணிகைப் பூந்துறை
பேணு மாறு பெறவேண்டும் அப்புறம்
பேயோ டாடினும் ஆடப் பெறுதுமே"

என்ற பாட்டிலுள்ள குற்றங் குறைகளை நற்றவப் பெரியோர் பொறுத்தருள்வாராக.

வித்தகர் போற்றும் விழுமிய நதியே!

மன்னன் அரிச்சந்திரன் காவல் புரிந்த மயானத்தைக் கண்டேன்; மனம் உருகி

னேன். வாய்மை தவறாத அம் மன்னவன் கடுமையான சோதனையைத் தன் சாதனையால் வென்ற வரலாற்றை அறியாதார் பாரத நாட்டில் உளரோ? "பதி இழந்தேன், பாலனை இழந்தேன், நிதி இழந்தேன். இன்னும் எதை இழந்தாலும் சொன்ன சொல்லை இழக்க மாட்டேன்" என்று அச் சத்திய சந்தன் கூறிய கட்டுரையைக் கேளாத செவி என்ன செவியே!

மாசகற்றும் காசிமா நகரே!

உன் பெயர்வாசியை அறிந்து போற்றுகின்ற நாடுகளுள் தலைசிறந்தது எங்கள் தமிழ்நாடு. தென்காசி என்ற ஊரும், சிவகாசி என்ற ஊரும் தமிழ் நாட்டிலே உண்டு. விசாலாட்சியின் அருள் இங்கு விளங்குதல் போலவே மீனாட்சியின் அருள் தென்னாட்டில் உள்ள மதுரையில் மிளிர்கின்றது. வாரணாசி என்று உன்னை அழைப்பதன் காரணத்தை இங்கு வந்த பின்னரே அறிந்தேன். கங்கையில் வந்து சேரும் வாரணை என்ற ஆற்றுக்கும் அசி என்ற ஆற்றுக்கும் இடையே முன்னாளில் அமைந்த காசி, வாரணாசி என்று பெயர் பெற்றது என்று அறிந்தோர் சொல்லக் கேட்டேன். வாரணாசி என்னும் பெயரே திரிந்து 'பானாரஸ்' ஆயிற்று என்று அன்னார் சொல்லியபொழுது சிறிது திகைத்தேன். வடநாட்டார் நாவில் வகரம் திட்ட வட்டமாக வழங்குவதில்லை என்பதை வழி நடந்து வரும்போது ஒருவாறு உணர்ந்தேன். கன்னட நாட்டில் வசவன் பசவன் ஆகின்றான். வங்க நாட்டில் வங்காளம் பெங்கால் ஆகின்றது. அந்த முறையில் வாரணாசி என்ற சொல் பாரணாசியாக மருவி பனாரஸ் எனச் சிதைந்தது என்பதை அறிந்து கொண்டேன். எனினும், பழந்தமிழ்க் கவிதையில் வாரணாசி என்ற பெயர் அழகாக வழங்குவதறிந்து அகமகிழ்கிறேன்.

பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெரு நகரே!

தென்னாட்டு அறவோரும் அறிஞரும் உன்னை நாடி வருகின்றார்கள். பல நாள் இங்கு தங்கிப் புண்ணியத் துறைகளில் நீராடி அகிலேசரை வணங்க ஆசைப் படுகின்றார்கள். ஆயினும் கடும் பனியால் நலிந்து கடு வெயிலால் உலர்ந்து அன்னார் வாடி வருந்துகின்றனரே! அவர்கள் தங்குவதற்கு இடமும் இல்லை; மடமும் இல்லை. வடநாடு முழுவதும் ஒரு குடைக்கீழ் ஆளுகின்ற மகமதிய மன்னர்க்கு இவர்கள் படும்பாடு தெரியுமோ? தெரியாதோ?

"குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்—அறவோர்க்கு
அடிகளே தெய்வம், அனைவோர்க்கும் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூண் இறை"

என்று கருதும் தமிழ் நாட்டாரின் சார்பாக மகமதிய மன்னனிடம் சென்று அவரிடம் இக் குறையை முறையிடக் கருதியுள்ளேன். தமியேன் வாசி பெறுதற்கு நீ வரம் தரல் வேண்டும்" என்று கை கூப்பித் தொழுது விடை பெற்றார்.

"எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவர் —எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்"

என்ற திருக்குறள் முனிவர்க்கு ஊக்கம் அளித்தது. மெய் வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது மன்னர் மொழியை மாசறக் கற்றார். அம் மொழியைச் செம்மையாக ஆளும் நாவன்மை பெறுமாறு சகல கலா வல்லியாகிய கலைமகளின் அருளை நாடினார்.

"மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண் டளவில் பணியச்செய்
வாய், படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பில் உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலா வல்லியே"

என்று பாமாலை அணிந்து போற்றினார்.

நாமகளின் அருளைத் துணை கொண்டு நாடாளும் மன்னனிடம் சென்றார். செவ்வி பார்த்து அவன் முன்னே போந்து செம்மையான சொற்களால் தென்னாட்டார் படும் தொல்லைகளை எடுத்துரைத்தார். முனிவர் பேசிய தெள்ளிய சொல் நடை மன்னன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. அவர் விரும்பியவாறே காசிமா நகரில் உள்ள கேதார கட்டத்தில் மடம் கட்டிக் கொள்ள இடம் அளித்தான் மன்னன். முனிவர் முயற்சியால் எழுந்த மடம் குமாரசாமி மடம் என்று பெயர் பெற்றது.

அத் திரு மடத்தில் தமிழ் மணம் கமழ்ந்தது; தெய்வ நலம் திகழ்ந்தது. வடநாட்டு மொழியின் வாயிலாகத் தென்னாட்டுப் பண்பாட்டையும் பக்திப் பாடல்களின் சுவையையும் விரித்துரைத்தார் முனிவர். இவர் "சில சமயங்களில் கம்ப ராமாயணப் பிரசங்கமும் செய்ததுண்டு. சிறந்த இராம பக்தராகிய துளசிதாசர் அந்தப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டு உவந்தனர் என்றும், கம்ப ராமாயணத்தில் உள்ள கருத்துக்களைத் தாம் இந்துஸ்தானியில் இயற்றிய இராமாயணத்தில் அமைத்துக் கொண்டனர் என்றும் கூறுவர்."*

குமரகுருபர முனிவர் என்று தமிழ்நாடு போற்றும் இப் பெரியார் நிறுவிய திருமடம் இன்றும் காசியம்பதியில் காட்சி அளிக்கின்றது. அங்கிருந்து அவர் தொடுத்த காசிக் கலம்பகம் என்னும் பாமாலையில் தெய்வ மணம் கமழ்கின்றது.

"பாவலரும் நாவலரும் பண்மலரக் கண் மலரும்
காவலரும் ஏடவிழ்க்கும் காசியே"

என்று முனிவருடன் சேர்ந்து நாமும் திசை நோக்கித் தொழுவோம்!

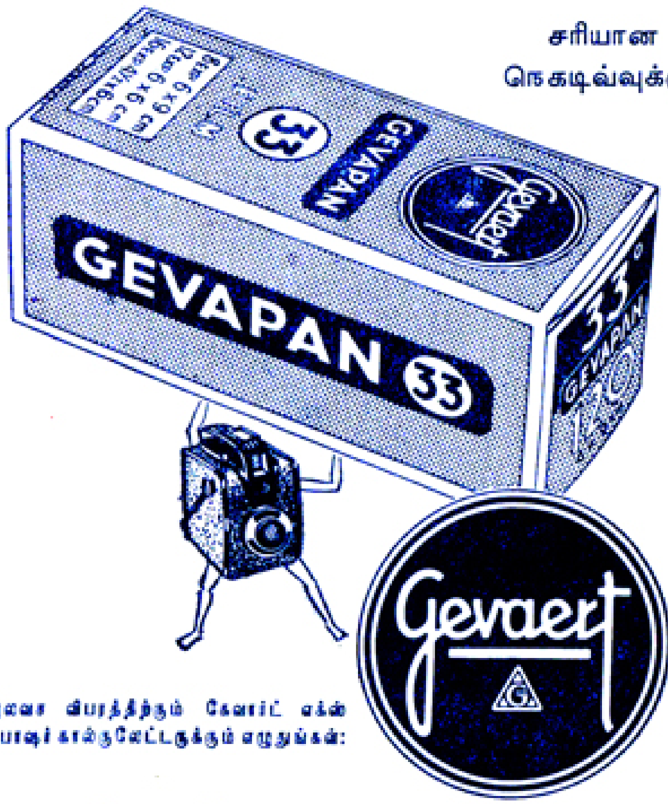
* குமரகுருபர சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர். பக்கம் 29.

வீட்டிலும் திறந்த வெளியிலும் போட்டோக்கள் எடுக்க

GEVAPAN 33°

கேவாபான் 33°

சரியான
நெகடிவ்வுக்கு

இலவச விபரத்திற்கும் கேவார்ட் எக்ஸ்
போஷர் கால்குலேட்டருக்கும் எழுதுங்கள்:

Allied Photographics Limited

அல்லீட் போட்டோகிராபிக்ஸ் லிமிடெட்

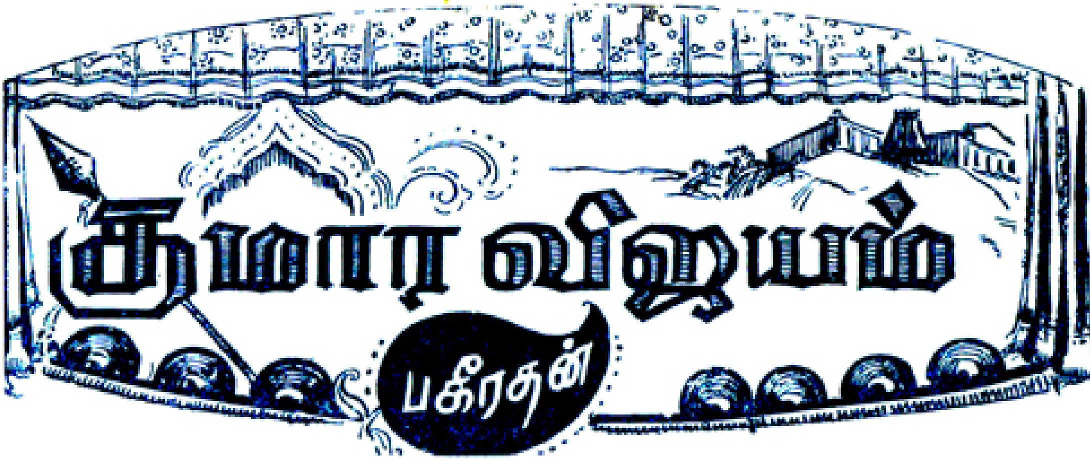
(மெயிலிங் டிபார்ட்மெண்ட்), கஸ்தூரி பில்டிங்ஸ், ஜாம்ஷெட்ஜீ டாடா ரோடு, பம்பாய்-1

பிரதி வெள்ளிக்கிழமை இரவு 8 மணிக்கு ரேடியோ சிலோனில் (31.49 மீட்டரில்) "போட்டோ-பேன்டஸி" (PHOTO-FANTASY) என்ற நிகழ்ச்சியை கேளுங்கள். அது ஏ.பி.எல் ஸ்தாபனத்தால் வெளியிடப்படுகிறது

Z-36

நீங்கள் இன்று
புரோடெக்ஸ்
உபயோகித்தீர்களா?
நீங்கள் நாள் முழுதும் புதுமையுடனும்
வாசனையுடனும் இருக்க, உயர்ந்த,
புதிய புரோடெக்ஸ் ஆல்-பர்பஸ் டாய்லட்
பவுடர். மென்மையும், நறுமணமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கும்
வெப்பத்தில் குளுமையும்
இனிமையும் தருகிறது.
புதிது!
PROTEX
All Purpose
TOILET POWDER
ஸ்நானத்துக்குப் பின்
வாசனைப் பூஷணம். ஈரத்தை
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.
குளுமை! குதூகலம்!
கோடையின் கொடுமையில்
நேர்த்தியும் மென்மை!
யும்-குழந்தைக்கு ஏற்றது.
மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.
PROTEX
All Purpose
TOILET POWDER
கால்கேட்டின் புதிய
சிறந்த தயாரிப்பு
புரோடெக்ஸ்
ஆல் பர்பஸ்
டாய்லட் பவுடர்

நமது புராண இதிகாசங்களைப் படித்து அவற்றில் உள்ள சுவையை அனுபவிக்காமல் கேலி செய்யும் அளவுக்கு இந்தக் காலத்து அறிவு நிலை மாறி விட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதீத சமயத்தில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடைந்துள்ள அமெரிக்கா ரஷ்யா போன்ற நாடுகள்கூட நமது புராண இதிகாசங்களைத் தங்கள் மொழியில் மொழிபெயர்த்து அவற்றில் புதைந்து கிடக்கும் உயர்ந்த உண்மையைக் கொண்டாடுகின்றன. "அவர்கள் இராவணனுக்குப் பத்துத் தலை இருந்தது உண்மையா!" என்று கேட்பதில்லை. "எமனுக்கு வாகனம் எருமைக் கடா என்பது மெய்யா!" என்று சந்தேகப்படுவதில்லை. "சூரபத்மனுக்கு யானை முகத்துடன் ஒரு தம்பியும், சிங்க முகத்துடன் ஒரு தம்பியும் இருந்தது உண்மையா? சுப்பிரமணியக் கடவுள் வேடியர் வேடம் தாங்கிக் குறவர் குலப் பெண்ணை மணந்தது உண்மைதானா!" என்றெல்லாம் கேட்பதில்லை. காரணம் இந்த உருவகங்களின் உண்மை அவர்களுக்குப் புரிகிறது.

பத்துத் தலை ராட்சதர்களையும், எருமைக் கடா வாகனத்தையும், சூரபத்மனையும், கஜ முகா சூரனையும், ஆறுமுகக் கடவுளையும், குறவர் குலத்து வள்ளியையும் நமது புராண இதிகாசங்களை எழுதிய பெரியோர்கள் சிருஷ்டி செய்த போது, அவர்கள் கூற வந்த கருத்துக்களை நன்றாக விளக்குவதற்காகவே சிருஷ்டி செய்திருக்கிறார்கள் என்று விஷயம் உணர்ந்த அவர்கள் கருதினார்கள். அதனால் வீண் விவாதங்களில் காலம் கடத்தாமல் அதில் உள்ள உண்மையைத் தெரிந்து ஆக்க வேலையில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

நமது புராண இதிகாசங்களைப் படித்து அதில் உள்ள கருத்துக்களைப் பற்றிச் சொந்தமாகச் சிந்தனை செய்து பார்க்க முடியாதவர்கள் சென்னை ஒற்றைவாடைத் தியேட்டரில் நவாப் ராஜமாணிக்கம் கம்பெனியார் நடத்தும் "குமார விஜயம்" என்னும் அருமையான நாடகத்தைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாடகத்தைப் பார்த்தால் நமது புராண இதிகாசங்கள் அப்படி ஒன்றும் அபத்தங்கள் அல்ல, இந்தக் காலத்துப் புதுமை ஆசிரியர்களின் கற்பனைச் சிருஷ்டிகளைவிட அவை அரிய பெரிய கருத்துக்களைக் கொண்ட கற்பனைச் சித்திரங்கள் என்பது தெரிய வரும். அவை அறிவுக்கு எதிரானவை அல்ல என்றும் பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்தி உணர வேண்டியவை என்றும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* * *

நவாப்ராஜமாணிக்கமும் அவருடைய நாடகக் கம்பெனியாரும் தமிழ் நாட்டின் நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கு எத்தனையோ சிறந்த தொண்டுகள் செய்து வருகிறார்கள். அந்தத் தொண்டுகளுக்கெல்லாம் சிகரம் போல் விளங்குகிறது அவர்களுடைய 'குமார விஜயம்' என்னும் நாடகம். நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் நாடகக் கம்பெனிக்காக ஸ்ரீ சுப்ரமணிய சுவாமிகளின் லீலைகளை நாடக உருவத்தில் அமைத்துக் கொடுத்தவர் பகுத்தறிவும் பக்தியும் நிறைந்த ஒரு பெரியார். திருப்புகழ் மணி ஸ்ரீ டி. எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள் மேற்படி உத்தமத் தொண்டைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாடகத்தின் ஆரம்பத்தில் சூரபத்மன் தர்பார் நடத்துகிறான். அவன் இரு பக்கங்களிலும் சிங்க முகன், கஜமுகன் என்ற இரு தம்பிமார்களும் வீற்றிருக்கிறார்கள். உலகத்துக்குப் பயன் உள்ள தொண்டு செய்யும் சூரியன், சந்திரன், அக்னி, வாயு முதலியவர்கள் சூரபத்மனுடைய அடக்கு முறைக்கு உட்பட்டுத் தர்பாருக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கேவலமான முறையில் சூரபதுமனால் தண்டனை அளிக்கப்படுகின்றன. கஜமுகனும் சிங்க முகனும் மதி மந்திரிகளாக அமர்ந்திருந்து சூரபதுமனின் அகங்காரத்துக்கு தூபம் போட்டு வருகிறார்கள்.

இந்தக் காட்சியும், காட்சியில் வரும் சம்பாஷணைகளும் "சூரபத்மன் புராண இதிகாச காலத்தைச் சேர்ந்து மறைந்து போனவன் அல்ல; இந்தக் காலத்தில் இருக்கிறான். இருந்து எத்தனையோ இடங்களில் கொடுங்கோல் தர்பாரை நடத்தி வருகிறான்!" என்று இனங்காட்டி விடுகின்றன. இந்த ஆரம்பக் காட்சியின் உண்மைப் பொருள் நன்றாக விளங்கிய பிறகு, நாடகத்தில் பின்னால் வரப் போகும் பல கட்டங்களின் உட்பொருள்களையும் உணர்ந்து அனுபவிப்பது மிகச் சுலபமாகப் போய் விடுகிறது.

"குமார விஜயம்" நாடகத்தின் காட்சிகளும், கற்பனைகளும், ஹாஸ்யக் கட்டங்களும் ஆட்ட பாட்டங்களும் நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் முத்திரை பெற்று ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்று சிறந்து விளங்குகின்றன; சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. சிவபிரானிடமிருந்து ஐந்து சுடர்களும், பிறகு ஒரு தனிச் சுடரும் வானத்தில் இருந்து சரவணப் பொய்கைக்கு இறங்கி வருவதும், ஆறு சுடர்களும் ஆறு குழந்தைகள் ஆவதும், அந்தக் குழந்தைகளை ஆறு கார்த்திகைப் பெண்கள் தாமரைத் தொட்டிலில் இட்டுத் தாலாட்டி வளர்த்தலும், பிறகு ஆறு குழந்தைகளும் ஆறுமுகங் கொண்ட ஒரே குழந்தையாவதும் இந்திரஜாலக் காட்சிகளைப் போல் பிரமிக்கத் தக்க முறையில்

அமைந்திருக்கின்றன. இதுபோல இன்னும் பல மகேந்திர ஜாலக் காட்சிகள் பின்னால் வருகின்றன.

நாரதர் தந்த மாதுளங் கனியைப் பெறுவதற்காக முருகனும் விநாயகரும் உலகைச் சுற்றிவரப் போகிறார்கள். முருகன் கோலமா மயில் ஏறி உலகைச் சுற்றிவரப் போகிறான். விநாயகர் இடுப்பில் இரு கைகளையும், தொந்தியில் இரு கைகளையும் வைத்துக் கொண்டு அடிமேல் அடி வைத்து நடந்து சிவபெருமானை ஒருதரம் சுற்றி வந்து மாதுளங் கனியைப் பெறுகிறார். உலகத்தைச் சுற்றி வந்த இந்தக் கதை உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்று. இந்தக் கதையை அற்புதமான நாடக உருவத்தில் நமக்களித்திருக்கிறார் நவாப் ராஜமாணிக்கம்.

வள்ளியிடம் முருகன் காதல் கொண்டு கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் கடைசிக் கட்டம் மிகச் சிறந்த முறையில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிது கூட விரஸம் இல்லாமல் உன்னதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாடகத்தில் வரும் குறவன் குறத்தி நடனம் பார்த்துப் பார்த்து அநுபவிக்க வேண்டிய அற்புத நடனம். இதைப் போல கவலையற்ற வாழ்க்கையையும் எக்களிப்பையும் சித்திரிக்கும் அற்புத நடனத்தை இன்னொரு இடத்தில் காண முடியாது. உலகத்தில் உள்ள எந்த தேசத்துக் கிராம நடனமும் இந்தக் குறவன்—குறத்தி நடனத்துக்கு முன்னால் கைகட்டி நிற்க வேண்டியதுதான்.

குமார விஜயத்தின் ஒவ்வொரு காட்சியையும் மிகத் திறமையாக அமைத்திருக்கிறார்கள். நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது பழமுதிர் சோலைக்குப் போகிறோம், திருச்செந்தூரில் இருக்கிறோம், பழனி மலையைப் பார்க்கிறோம், திருத்தணிக்கு வருகிறோம். இந்தப் படை வீட்டுக் காட்சிகள் உடனுக்குடன் மறைந்து போவதால்தான் நாம் நாடகம் பார்க்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

வள்ளியின் தினைப்புனக் காட்சி அபாரம். தினைக் கதிர்கள் முற்றித் தலை சாய்ந்து இருப்பதும், அதில் பறவைகள் கூட்டமாகப் பறந்து வருவதும், அவைகளைக் கவண் கற்களைக் கொண்டு வள்ளி ஆயலோட்டி விரட்டுதலும் கண் கொள்ளாக் காட்சி.

"குமாரவிஜய"த்தில் எல்லாப் பாத்திரங்களும் மிக நன்றாக நடிக்கின்றனர். இருந்தாலும் வள்ளியாக வந்த அந்தச் சிறு கன்னிகையின் நடிப்பை மறக்க முடியவில்லை. அரங்க மேடையில் வள்ளி முன்னும் பின்னும் துள்ளி ஓடுவது வான வெளியில் மின்னல் துள்ளுவது போலிருக்கிறது.

குமார விஜயம் நாடகம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக அமரர் கல்கிக்கு அஞ்சலி செய்கின்றனர். "கூத்தாடிகள் என்று ஒதுக்கித் தள்ளிய எங்களைக் கலைஞராக மாற்றியவர் 'கல்கி'" என்று கூறினார் ஸ்ரீ டி. கே. ஷண்முகம். நாடகக் கலைஞர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சிறந்த தொண்டைச் செய்த கல்கி ஆசிரியரின் மீது அற்புதமான கவிதையை இயற்றி அமரர் கல்கிக்கு அஞ்சலி செய்கிறார் நவாப் ஸ்ரீ ராஜமாணிக்கம். நவாப் ஸ்ரீ ராஜமாணிக்கத்தின் இந்த நன்றியுணர்ச்சியைப் பாராட்ட வேண்டும்.

குமார விஜயம் நாடகத்தைக் குடும்பத்துடன் சென்று பார்க்கலாம். சிறிதும் விரஸமில்லாத ஹாஸ்யமும் பக்தியும் துள்ளி விளையாடும் அற்புத நாடகம். நாடகம் பார்க்கும் மூன்று மணி நேரமும் எல்லாக் கவலைகளையும் மறந்து இன்புறலாம். பக்தி மயமான இதுபோன்ற நாடகத்தின் மூலம் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி வரும் நவாப் ராஜமாணிக்கம் அவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பெருமக்களின் சார்பாக நன்றியும் வணக்கமும் செலுத்துகிறேன்.

அச்சுத் தொழில் பொருட் காட்சி

"சென்னை நகரம் இப்பொழுது பொருட் காட்சி நகரமாகக் காட்சி தருகிறது" என்று வியக்கும்படி சென்னையில் பொருட்காட்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தேனாம்பேட்டையில் காங்கிரஸ் பொருட்காட்சி; ராயப்பேட்டையில் அச்சுத் தொழில் பொருட் காட்சி.

மூன்றாவது அகில இந்திய அச்சுத் தொழில் அதிபர்கள் மகாநாட்டை ஒட்டி ராயப்பேட்டை ஒய். எம். சி. ஏ. மைதானத்தில் அச்சுத் தொழில் பொருட் காட்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிப்ரவரி ஆறாம்தேதி கல்வி மந்திரி கனம் சி. சுப்பிரமணியம் திறந்து வைத்தார். விழாவுக்கு ஸ்ரீ சி. ஆர். சீனிவாசன் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார். சென்னை அச்சிடுவோர், லிதோகிராபர் சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ வி. எம். பிலிப் விழாவுக்கு வந்திருந்தவர்களை வரவேற்றார். தென்னாப்பிரிக்கப் பிரதிநிதி ஸ்ரீ எம். கே. பிள்ளை அச்சுத் தரத்தை உயர்த்துவதன் அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசி விழாவில் ஒரு கலகலப்பையே உண்டாக்கினார். ஸ்ரீ எஸ். விஸ்வநாதன் வந்தனோபசாரம் கூறினார்.

பொருட் காட்சிக்குள் சுமார் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட அச்சுத் தொழில் சம்பந்தமான அற்புதங்களை விளக்கும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் அச்சுத் தொழில் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. விதம் விதமான இயந்திரங்கள், பலப்பல வர்ண சித்திரங்களை ஒரே சமயத்தில் அச்சிட்டு அனுப்பும் அதிசய இயந்திரங்கள் பார்க்கப் பிரமிப்பை அளிக்கின்றன.

ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத், சர்தார் படேல், பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு ஆகியவர்களின் திருவுருவப் படங்களை 'மானோடைப்' எழுத்துக்களிலேயே வரைந்திருக்கின்றனர். அச்சுத் தொழிலில் சிரத்தை உள்ளவர்கள் பார்த்து அநுபவிக்க வேண்டிய ரஸமான காட்சி.

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கிழக்கு ஜெர்மனி, மேற்கு ஜெர்மனி முதலிய பிரதேசங்களின் அச்சுத் தொழில் இயந்திர உற்பத்தி ஸ்தாபனங்கள் இந்தப் பொருட்காட்சியில் கலந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக அச்சுத் தொழில் சம்பந்தமான அநுபவமே இல்லாதவர்கள் கூடப் பார்க்க வேண்டிய அற்புத இயந்திரங்கள்.

உழைப்பு ஒன்றாலேயே உயர்ந்த ஸ்ரீ வடமலையின் 'மலை கட்டிங் இயந்திரம்' இந்தக் காட்சியில் இருக்கிறது. ஸ்ரீ வடமலை எந்தப் பொறி இயற் கல்லூரியிலும் படித்துப் பட்டம் பெறாத தொழிலாளி. தம் சொந்த முயற்சியினாலேயே அவர் தயாரித்த "கட்டிங் இயந்திரம்" இதர மேல் நாட்டு இயந்திரங்களுக்கு இணையாக இருக்கிறது.

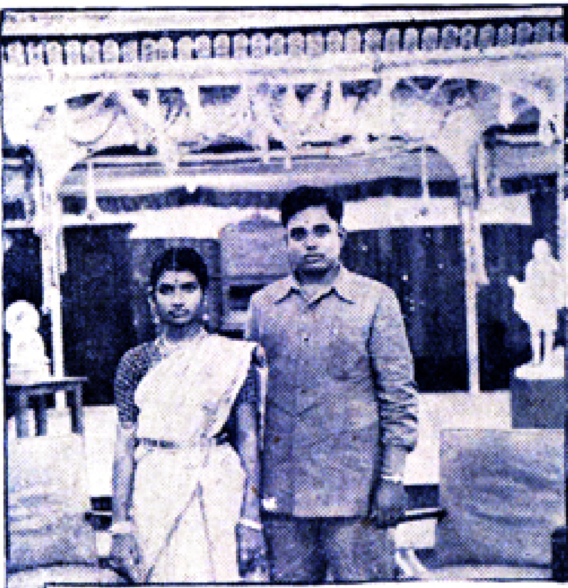
நவீன அச்சுத் தொழிலின் அபார அபிவிருத்தியை உள்ளங் கை ஆரஞ்சுக் கனிபோல எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அச்சுத் தொழில் பொருட் காட்சி.

இப் பொருட்காட்சியில் உள்ள சில இயந்திரங்களையும், பொருட் காட்சித் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சிகளையும் எதிர்ப் பக்கத்தில் காணலாம்.

1. நவீன முறையில் வந்திருக்கும் "ஒரிஜினல் ஹைடில் பர்க்" அச்சு இயந்திரம். 2. ஸிலிண்டர் இயந்திரத்தை ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வாசன் கூர்ந்து பார்க்கிறார். 3. பொருட்காட்சி திறப்புவிழாத் தலைவர் ஸ்ரீ சி. ஆர். சீனிவாசன் தலைமையுரை நிகழ்த்துகிறார். 4. ஸிலிண்டர் அச்சு இயந்திரத்தின் ஒரு தோற்றம். 5. சென்னையில் அச்சான விளம்பரச் சித்திரங்களை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் பார்க்கிறார். 6. மலை கட்டிங் இயந்திரம். நிதி மந்திரிக்கு அருகில் மீசையுடன் நிற்பவர்தான் ஸ்ரீ வடமலை.

அச்சுத் தொழில்
பொருட்காட்சி

விழுப்புரத்தில் பிரபல திருமணம்

விழுப்புரத்தில் பிரபல பாங்கரும் மில் அதிபருமான ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமண்ய பக்தரின் திருக்குமாரன் சிரஞ்சீவி நடராஜனுக்கும் செல்வி உண்ணாமலைக்கும் பிப்ரவரி 2-ந் தேதி வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது. திருமண வைபவத்தை யொட்டி இசையரசு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகரின் சங்கீதக் கச்சேரியும் நடந்தது. திருமணப் பந்தல் ஜோடிப்பு, அலங்கரித்த ஊர்வல ரதம் இதர திருமண விழாக் காட்சிகள் முதலியவற்றையும் ஸ்ரீ இரத்தின சபாபதி வாழ்த்துரை வழங்குவதையும் இந்தப் பக்கங்களில் உள்ள படங்களில் காணலாம். இத் திருமணத்துக்கு நேரில் வந்திருந்து சிறப்பித்தவர்களுக்கும், மணமக்களுக்கு வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பிக் கௌரவித்தவர்களுக்கும் ஸ்ரீ ஏ. பாலசுப்ரமண்யம் அவர்களும், ஸ்ரீமதி பி. கமலாம்பாள் அவர்களும் தங்கள் நன்றியையும் அன்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர். வாழ்க மணமக்கள்!

நம்பர் 888

கல்கி

இங்கு மூன்று சித்தாந்தங்களை ஸ்தாபிக்க உத்தேசித்திருக்கிறேன். அவையாவன : (1) ஆசை ஒருகாலும் வீண் போகாது. (2) சோதிடம் கட்டாயம் பலிக்கும். (3) கலியுகத்தில்—மற்ற யுகங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது — நல்லவன் நன்மை அடைவதும் கெட்டவன் தீமை யடைவதும் நிச்சயமில்லை. இந்த மூன்று சித்தாந்தங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்த மென்ன வென்று கேட்டீர்களானால்—நல்லது, நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன்; மூத்தலை நகரின் மத்திய சிறைச்சாலையில் ஒன்பதாவது பிளாக்கில் பன்னிரண்டாவது அறையில் இருந்த நம்பர் 888ஐப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப் பட்டதுண்டா !

இல்லை யென்றால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், "உமக்கெப்படித் தெரியும் !" என்று கேட்பீர்களோ ! சரி. அந்த விவரத்தை முதலில் கூறுகிறேன். மேற்படி சிறைச்சாலையில் அதே பிளாக்கில் 11-வது அறையில் நான் சில காலம் வாசம் செய்ய நேரிட்டது. ஐயையோ! இப்போது இதற்குக் காரணம் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தக் கதையை இங்கேயே விட்டு விட்டுப் போய் விடுவீர்கள். என்னைச் சிறைக்கு அனுப்பியது யாதெனில், ஒரு கேள்விக்கு உண்மையாகப் பதில் சொன்னதுதான். நம்ப மாட்டீர்களா! ஐயன்மீர்! இது கலியுகம் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். கேள்வி கேட்டவர், ஒரு வெள்ளைக்கார துரை. அவர் உன்னத ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார். நானோ கைதியின் கூண்டில் நின்று கொண்டிருந்தேன். என்னைவிட வயதில் அவர் இரண்டொரு வருஷமே பெரியவரா யிருப்பார். இந் நிலைமையில் எனக்கு ரோசமாயிராதா ! ஆம் ! பாரத நாட்டின் கௌரவம் முழுதும் அப்போது என் தலைமீது சுமந்திருந்ததாக எனக்கு எண்ணம்.

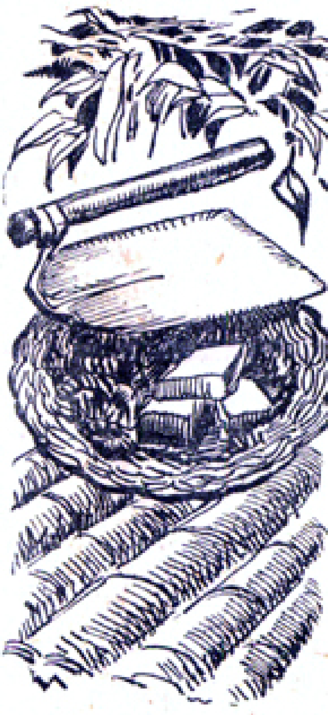
"ஸெடிஷன் (அரசாங்கத் துவேஷம்) என்பதற்கு உமக்குப் பொருள் தெரியுமா !" என்று துரை கேட்டார்.

"ஓ! நன்றாகத் தெரியும், துரையே ! சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக அந்த வேலையில்தான் நான் ஈடுபட்டிருந்தேன்" என்றேன். நுணலும் தன் வாயால் கெடும்! அதுதான்! "தெரியாது !" என்று பதில் சொல்லி யிருந்தால் ஒருகால், துரை "பாவம்! ஒன்றும் தெரியாத சிறுவன்" என்றெண்ணி என்னை விட்டிருக்கலாம். உண்மை கூறியதன் பலன், "ஒரு வருஷம் கடுங்காவல்." என் மீது குற்றமில்லை, ஐயா ! எல்லாம் காலத்தின் கூறு. 1922-ம் வருஷ ஆரம்பம், பர்தோலி முடிவுக்குப் பின்னால் மேலும், என் ஜாதகத்தில் காராக்கிரகப் பிரவேசம் என்று நன்றாய்ப் போட்டிருப்பதாக, வெளியே வந்த பிறகு சோதிடர்கள் சொன்னார்கள்.

நல்லது ; மூத்தலை நகரின் மத்திய சிறைச்சாலையில் 9-வது பிளாக்கில் 11-வது அறைக்கு நான் வந்தது எப்படி என்பது இப்போது விளங்கிவிட்டதல்லவா ! இனி முதலில் விட்ட இடத்தில் தொடங்கி, அடுத்த 12-வது அறையில் இருந்த நம்பர் 888-ஐப் பற்றிக் கூறுகிறேன். 888-க்குப் பூர்வாசிரமத்தில் கேசவலு நாயுடு என்று பெயர். அவரைப் பற்றி அச் சிறைச்சாலை வார்டர்களும் மற்ற கைதிகளும் என்ன வெல்லாமோ சொன்னார்கள். அவர் பெரிய வேஷதாரி என்றும், ஏராளமான பணத்தை எங்கேயோ புதைத்து வைத்து விட்டு இங்கே ஏழை போல நடிக்கிறான்

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதியது,-'சாரதையின் தந்திரம்' என்ற தொகுப்பிலிருந்து.

என்றும் சொன்னார்கள். விடுதலையாகப் போகும் கைதிகளில் பலர், அவரிடம் வந்து பணம் புதைத்து வைத்திருக்கும் இடத்தைத் தெரிவிக்கும்படி கெஞ்சிக் கூத்தாடுவதுமுண்டு. அவர் "இல்லை" யென்றால் யாரும் நம்புவது கிடையாது. இவையெல்லாம் என் ஆவலை நிரம்பக் கிளப்பி விட்டன. எனவே, ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று தாழ்வாரத்தில் நாங்கள் இருவரும் உட்கார்ந்திருந்தபோது, அவருடைய வரலாற்றை விசாரித்தேன். என் வரையில் அவர் ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவி என்று எண்ணியிருந்தேன். பொய் சொல்லக் கூடியவரல்லர் என்பது அவர் முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும். அவர் தமது வரலாற்றைக் கூறிய பான்மையும் அப்படியே இருந்தது. எனவே அவர் கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் நம்பினேன். ஆனால், அவர் கூறிய வண்ணமே இங்கே கதை சொல்லும் திறமை எனக்கில்லை; நான் ஏகசந்தக்கிராகி யல்லன். மேலும், சில விஷயங்களை எழுதுதலும் நன்கு யிராது! முக்கியமாகச் சிங்கப்பூர் நாயுடுவுக்கு அவர் கொடுத்த சாபங்கள் பத்திரிகையில் எழுதுவதற்குத் தகுதியானவையல்ல. எனவே என்னுடைய சொந்த நடையில் கேசவலு நாயுடு வரலாற்றைச் சுருக்கித் தந்திருக்கிறேன்.

மேல்குடி கிராமத்தில் நாயுடுமார் வீதிதான் முக்கியமானது. ஊரில் பெரிய பணக்காரர்களும் மிராசுதார்களும் நாயுடுமார்களே. சிலர் பரம்பரைச் செல்வர்கள். சிலர் முயற்சியினால் பணக்காரரானவர்கள். ஒருவர் மளிகைக் கடை வைத்துப் பைசாவுக்குப் பைசா லாபம் சம்பாதித்துப் பணக்காரர் ஆனார். மற்றொருவர், லேவாதேவி செய்து ஒன்றரை வட்டிக்குக் குறையாமல் வாங்கிப் பெரிய முதலாளி ஆனார். இன்னொருவர், மலாய் நாட்டுக்குச் சென்று பெரும் பொருள் ஈட்டி வந்தார். இப்படிக் கண்ணெதிரில் எல்லாரும் பணக்காரர் ஆவதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்த கேசவலு நாயுடு மட்டும், அன்றிருந்த நிலைமைக்கு அழிவின்றி இருந்தார். பாவம்! அவர் மீது தவறில்லை. பணம் சேர்ப்பதற்கு அவர் கைக்கொண்ட முறை அத்தகையது. அதுதான் விவசாயம். விவசாயத் தொழில் நடத்திப் பணக்காரன் ஆனவன் எங்கேயாவது உண்டா? கொஞ்ச காலம் குத்தகை எடுத்துச் சாகுபடி செய்து பார்த்தார். சொந்த நிலத்தின் வருமானமும் அதில் அடித்துக் கொண்டு போவதாயிருந்தது. பின்னர், எல்லாவற்றையும் தொலைத்து விட்டு, தாமுண்டு தமது நிலமுண்டு என்று இருந்து வந்தார். அவருக்குப் பணக்காரராக ஆசை இல்லாமலில்லை. அடுத்த வீட்டுக்காரர்கள் எல்லாரும் பணக்காரர் ஆகி வருகையில், தாம் மட்டும் ஆசைப்படாமல் இருக்க அவர் என்ன சந்நியாசியா! "நேற்றுக் கஞ்சிக்கில்லாதவர்கள் இன்று மூன்று கட்டு வீடு கட்டி விட்டார்கள்" என்னும் விஷயத்தை அவர் மனைவி அடிக்கடி நினைப்பூட்டி வந்தாள். "பேசாமலிரு, அதிர்ஷ்டம் வரும் போது, தானே வரும்" என்று அவர் சமாதானம் சொல்லி விடுவார். இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லி ஏதேனும் ஒரு வழியில் தமக்கு அதிர்ஷ்டம் வந்தே தீர வேண்டும் என்று அவருக்கு நிச்சயமாகி விட்டது. அதிர்ஷ்டம் வரக்கூடிய வழிகள் எல்லாவற்றையும் பற்றி அவர் ஓயாது சிந்திப்பார்; கடைசியாக அவருடைய யோசனை "புதையல்" என்பதில் வந்து முற்றுப் புள்ளி போட்டு நின்றது. அதற்கு மேல் ஓடக் கண்டிப்பாக மறுத்து விட்டது. அதிர்ஷ்டம் தம்மிடம் வந்து சேர வேறு வழி எதுவும் இருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. நதிப் படுகையிலும் நாணல் காட்டிலும், வீதியில் வழி நடக்கையிலும், வயல் வரப்பிலும், கொல்லை அவரைக் குழியிலும், வீட்டுக் கூடத்தில் உத்திரத்துக்கு நேர் கீழேயும், தோண்டியிலும், குடத்திலும், தவலையிலும், பெட்டியிலும் அவர் புதையல் கண்டெடுத்துக் கலகல வென்று சிரித்துத் தூக்கத்தில் இருந்து விழித்த இரவுகள் அநேகம்.

இங்ஙனமிருக்கையில், சிங்கப்பூர் நாயுடு என்ற ஒருவர் மேல்குடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். நாயுடுமார் தெருவின் ஒரு கோடியிலிருந்த பெரிய தனி வீடு ஒன்றை வாடகைக்கு வாங்கிக் கொண்டு அவர் வாசம் செய்யத் தொடங்கினார். அவருடன் வீட்டில் சமையல்காரனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. மனிதர்களுடன் கலகலப்பாகப் பேசிப் பழகும் சுபாவம் உடையவரல்லர். எனவே, அவர் ஏன் அங்கு வந்து தனியாக இருக்கிறார் என்பது குறித்துப் பலர் பல காரணங்கள் சொன்னார்களாயினும், ஒருவருக்கும் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. சிங்கப்பூர் நாயுடு சோழி சாஸ்திரத்தில் மிக வல்லவர் என்று கேள்விப்பட்ட பின்னர், கேசவலு நாயுடுவின் மனம் எப்படியேனும் அவருடன் நட்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் கடைத் தெருவில் சிங்கப்பூர் நாயுடு, "இந்த ஊரில் கறிகாய்கள் ஒன்றும் அகப்படுவதில்லையே!" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். கேசவலு நாயுடு வீட்டுக் கொல்லைக் காய்கறிகள் அந்த ஊரில் பிரசித்தி பெற்றவை. எனவே, அருகில் இருந்த அவர், மறு நாள் காலையில் காய்கறிகள் கொண்டு வருவதாக வாக்களித்தார். இதன் மூலம் அவர்களுக்குள் அறிமுகம் ஏற்பட்டது. பின்னர் அறிமுகம் நட்பாக முதிர்ந்தது. ஒரு நாள் சோதிடத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் கேசவலு நாயுடு, "ஒருவருக்குப் புதையல் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்பதை ஜாதகத்திலிருந்து கண்டு பிடிக்க முடியுமா!" என்று கேட்டார். "கண்டிப்பாக முடியும்" என்று பதிலளித்தார் சிங்கப்பூர் நாயுடு.

இதற்குச் சில தினங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள், சிங்கப்பூர் நாயுடு கேசவலு நாயுடு வீட்டுக்கு வந்திருந்த போது, பின்னவர் தமது ஜாதகத்தைக் கொடுத்துப் பார்க்கச் சொன்னார். சிங்கப்பூர் நாயுடு வெகு நேரம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து விட்டுக் கூறலுற்றார்:—"இந்த ஜாதகனுக்கு வாய்த்த மனையாள் உத்தமி. பெண்

தலையில் வழுக்கை, நரை வராமல் நீங்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்
தென்னிந்திய மக்கள் தமது அழகிய பளபளப்பான கூந்தலுக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள். தங்கள் கூந்தலை செழிப்பாயும் ஆரோக்கியமாயும் வைத்திருக்க அவர்கள் தேங்காய் எண்ணெயை உபயோகிக்கிறார்கள்.
தலையில் வழுக்கை, நரை ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்த வழி டாம்கோ பரிமள கூந்தல் தேங்காய் எண்ணெயை வழக்கமாகத் தேய்த்துவருவதுதான் என்பதை நீங்களும்கண்டு கொள்வீர்கள். இது எல்லா பிரபல கடைகளிலும் கிடைக்கும்.
TATA PRODUCT
TOMCO PERFUMED COCONUT HAIR OIL
ROSE
டாம்கோ
பரிமள கூந்தல் தேங்காய் எண்ணெ
டாடா தயாரிப்பு
A TATA PRODUCT
உயர்தரம், சிக்கனம் மற்றும் உழைப்பின் சின்னம்
டாடா ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்
இந்திய மூலதனத்தைக் கொண்டு, இந்திய நிர்வாகத்தில், இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்படுவது

குழந்தைகள் நாலு; ஆண் பிள்ளைகள் இரண்டு. தொழில் விவசாயம்; ஆனால் அவ்வளவு லாபகரமில்லை. ஆனால் சுக ஜீவனம். குழந்தைகளில் ஒன்று இறந்து போயிருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் உண்மைதானா ?"

"உண்மை, உண்மை. அவ்வளவும் உண்மை."

"நல்லது! அப்படியானால் தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஜாதகத்தில் ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது."

கேசவலு நாயுடுவின் ஹிருதயம் 'பட்பட்' என்று அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது. "அது என்னவோ ?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை; அதைச் சொல்லாமலிருப்பதே நல்லது! சொன்னால் நீர் நம்பப் போவதில்லை. சொல்லிப் பயன் என்ன ?"

"அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. தயவு செய்து தெரிவிக்க வேண்டும். சோதிடத்தில் எப்போதுமே எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. அதுவும் இப்பொழுது அதிக நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது."

"நல்லது; நீர் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் சொல்லி விடுகிறேன். இந்த ஜாதகத்துக்குப் புதையல் ஒன்று அகப்பட்டே தீர வேண்டும். வேண்டாமென்று சொன்னாலும் விடாது."

கேசவலு நாயுடுவின் நெஞ்சம் ஒரு நிமிஷ நேரம் ஸ்தம்பித்து நின்று விட்டது. "இன்னும் கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்லுங்கள், ஐயா! எங்கே, எப்போது அகப்படும் ? அவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமா ?" என்று அவர் கேட்டார். இந்தச் சோதிடம் மட்டும் பலித்தால், கொல்லையில் இளங் கத்திரிப் பிஞ்சாக ஒரு கூடை பறித்துச் சிங்கப்பூர் நாயுடுவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சிறு நினைவு, அலை வீசிக் கொண்டிருந்த அவர் உள்ளத்தில் இடையே தோன்றிற்று.

"கொஞ்சம் சொல்லலாம். புதையல் கிடைக்க வேண்டிய காலம் 45 வயது. அதாவது இந்த வருஷம்தான். அநேகமாகச் சொந்த வீட்டிலேயே கிடைக்கலாம். ஜல சம்பந்தமாகக் காணப்படுகிறது. அதன் பொருள் எனக்கு நன்றாக விளங்கவில்லை."

(மேற்சொன்ன சம்பாஷணையெல்லாம் தெலுங்கு மொழியில் நடந்தவை. எனக்குக் கேசவலு நாயுடு கூறியபோது, பாதி தெலுங்கும் பாதி தமிழுமாகக் கலந்து சொன்னார். நேயர்களின் நன்மைக்காக நான் முற்றும் தமிழ்ப் படுத்தியே எழுதியிருக்கிறேன்.)

அன்றிரவு கேசவலு நாயுடு வழக்கம் போல் எட்டரை மணிக்குப் படுத்துக் கொண்டார். படுத்தவுடன் தூங்கிப் போகும் வழக்கமுடைய அவருக்கு இன்று தூக்கமே வரவில்லை. சிங்கப்பூர் நாயுடு சோதிடம், ஜாதகம், புதையல், 45-ம் வயது, வீட்டுக் கொல்லை, மண்வெட்டு, குழி தோண்டுதல் ஆகிய இவை அவர் உள்ளத்தில் மாறி மாறி இடம் பெற்று வந்தன. கடைசியில் சுமார் பதினொரு மணிக்கு அவர் உறுதியோடு எழுந்தார். மனைவி குழந்தைகள் எல்லாரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தனர். மண்வெட்டியைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டு கொல்லைப்புறம் சென்றார். கொல்லையில் இனி கொஞ்சிற்று. பெரும் பகுதியில் கத்திரி, கொத்தவரை, வெண்டை, அவரை, புடல் முதலியவை செழித்து வளர்ந்திருந்தன. பயிர் எதுவும் செய்யப்படாமல் ஒரு மூலை மட்டும் கிடந்தது. கேசவலு நாயுடு அந்த இடத்துக்குச் சென்று மண் வெட்டுப் பிரயோகம் செய்யலானார். "முயற்சியின் பயனாகக் கிடைப்பதானால் பிரயாசைப்பட வேண்டும். புதையல் அதிர்ஷ்ட வசத்தினால் கிடைப்பதல்லவா ! எனவே, தோட்ட இடத்தில் கட்டாயம் கிடைத்தே தீரவேண்டும்" என்று எண்ணிக் கொண்டே, தரிசாகக் கிடந்த பகுதி முழுவதையும் ஒரு முறை கொத்தினார். பின்னர், சோதிடர் "ஜல சம்பந்தம்" இருப்பதாகக் கூறியது நினைவுக்கு வந்தது. எனவே, அம் மூலையை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஒரு பகுதியை ஆழமாகத் தோண்ட ஆரம்பித்தார். இடுப்பு ஆழம் தோண்டி விட்டார். புதையலுக்கு அறிகுறி எதையுங்காணோம். இதற்குள் பொழுது விடியும் தருணம் ஆகிவிட்டது. அப்படியே குழியை விட்டுப் போனால் காலையில் அடுத்த வீட்டுக்காரன் ஏதேனும் நினைத்துக் கொள்வான் என்ற பயம் உண்டாயிற்று. வெட்டிய மண்ணைத் திரும்பிக் குழியில் தள்ளி மூடினார். சுமார் ஐந்து மணிக்கு உள்ளே போய்ப் படுத்துக் கொண்டார்.

என்றுமில்லாத வண்ணம் காலை எட்டு மணி வரையில் கேசவலு நாயுடு தூங்குவதைக் கண்டு அவர் மனையாள் பேராச்சரியத்துடன் அவரைத் தட்டி எழுப்பினாள். அவர் எழுந்து கொல்லைப் புறம் போனாரோ இல்லையோ, அடுத்த வீட்டுக் கொல்லையில், தயாராய்க் காத்துக் கொண்டிருந்த பெருமாள் நாயுடு, "என்ன நாயுடுகாரு, அந்த மூலையை எப்போது கொத்தினீர் ? நேற்றுச் சாயங் காலம் வரை கொத்தியிருக்கக் காணோமே !" என்று கேட்டார். கேசவலு நாயுடுவுக்கு அவர் மீது அநியாயக் கோபம் வந்தது. முகத்தை வேறு புறமாய்த் திருப்பிக் கொண்டு, "இரவில் தூக்கம் வரவில்லை. நல்ல நிலமாயிருந்தபடியால் சிறிது

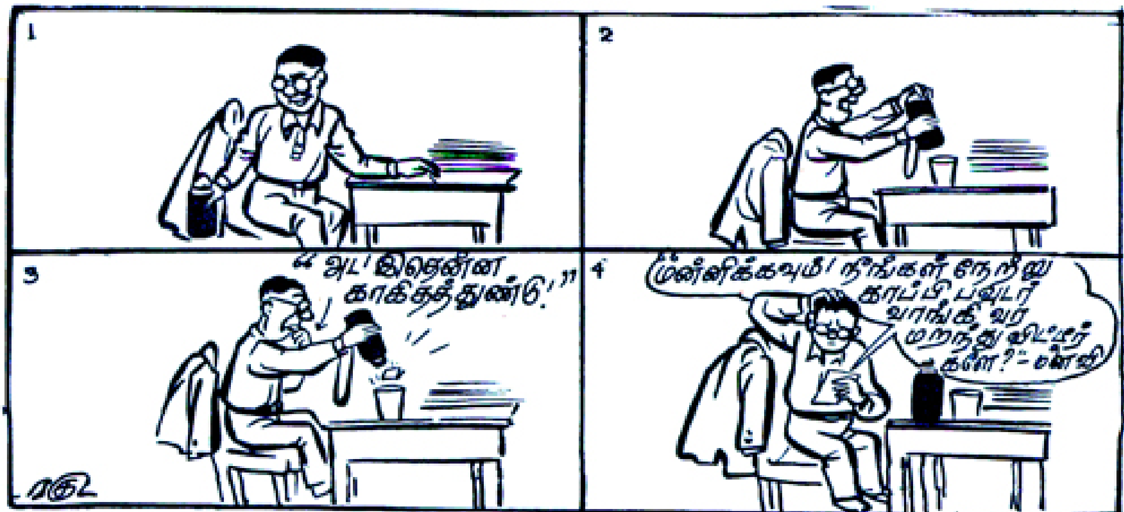
நேரம் வேலை செய்தேன்" என்று சொல்லி விட்டு, மீண்டும் உள்ளே வந்தார். அமாவாசை அடுத்த நாள் என்பது அப்போது நினைவு வந்தது! என்ன அநியாயம்! 'அவனவன் தன் தன் காரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு போனா லென்ன!' என்று இலேசாக முணு முணுத்துக் கொண்டார்.

அன்றிரவு எட்டரை மணிக்கு வழக்கம் போல் கேசவலு நாயுடு பாயில் படுத்தார். முதல் நாள் இரவு முழுதும் கண் விழித்து வேலை செய்திருந்தபடியால் நிரம்பக் களைப்பா யிருந்தது. நாளைக்குத்தான் பார்த்துக் கொள்ளலாமே என்று எண்ணினார். அப்போது இன்னொரு நினைவு குறுக்கே வந்தது. "சிங்கப்பூர் நாயுடு நல்லவர் தான். இருந்தாலும் இந்தக் காலத்தில் யாரை நம்புவது! அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும்...நாம் தூங்கிக்கொண் டிருக்கும்போது,....ஆனால் ஜாதகத்தின் படி புதையல் நமக்குத்தானே...." இப்படி எண்ணமிட்டுக் கொண்டே அவர் கண்ணை மூடி நித்திரையில் ஆழ்ந்தார். சிங்கப்பூர் நாயுடு தோளில் மண்வெட்டியுடன் கொல்லையில் நிற்பதாகக் கனவு கண்டு திடுக்கிட்டு விழித்தெழுந்தார். உடனே சென்று கொல்லைக் கதவைத் திறந்தார். என்ன அதிசயம்! கிணற்றங்கரையின் அருகில் இருந்து யாரோ ஒரு மனிதன் ஓடினான். கேசவலு நாயுடு பிரமித்து நின்ற ஒரு கணத்துக்குள் அவன் மறைந்து விட்டான். அமாவாசை இருளாதலின், ஆசாமி நன்றாகப் புலனாகவில்லை. தெரிந்த அளவுக்கு, சிங்கப்பூர் நாயுடுவாகவே தோன்றிற்று. மனத்திற்குள் அவரைச் சபித்துக் கொண்டே, உள்ளே வந்து மண்வெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போனார் கேசவலு நாயுடு. தரிசாகக் கிடந்த பகுதியில் நேற்று தோண்டாமல் கிடந்த பகுதியை இப்போது தோண்டத் தொடங்கினார்.

அர்த்த ராத்திரியாயிற்று. எங்கோ தூரத்தில் நரி ஊளையிட்டது. முறை வைப்பது போல் வாயில் நாய் குரைத்தது. அடுத்தாற்போல் பக்கத்து வீட்டுப் பெருமாள் நாயுடுவின் இருமல் சத்தம் கேட்டது. "கடகடா கடகடா." சரி, அந்தப் பாவி கொல்லைக் கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறந்து கொண் டிருக்கிறான். அடுத்த நிமிஷத்தில் கதவைத் திறந்து கொண்டு வருவான். குழி தோண்டுவதைப் பார்த்தானே, புதையல் அகப்பட்டாலும் உபயோக மில்லை. கேசவலு நாயுடுவுக்கு அந்தக் கணத்தில் அடி வயிற்றில் புளி கரைத்தாற்போ லிருந்தது. சட்டென்று ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. ஓரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து கிணற்றண்டை சென்று அதனுள் இறங்கத் தொடங்கினார். பாதிக் கிணறு இறங்கினதும் "யாரங்கே!" என்று சத்தம் கேட்டது. பீதி அதிகமாயிற்று. இன்னும் விரைவாக இறங்கித் தண்ணீரில் மெதுவாக அமிழ்ந்தார். கிணற்றில் மார்பளவு தண்ணீர் இருந்தது.

சுமார் பதினைந்து நிமிஷத்துக்குப் பின்னர், பெருமாள் நாயுடு திரும்பிக் கதவைத் தாழ்ப்பாள் போடும் சத்தம் கேட்டது. கிணற்றின் மத்தியில் நின்ற கேசவலு நாயுடு கரை ஏறுவதற்காகச் சுவர் ஓரமாய் அடி எடுத்து வைத்தார். காலில் ஏதோ தட்டுப்பட்டது. பித்தளைத் தவலையின் விளிம்பு போல் காணப்பட்டது. அந்தக் கணத்தில் அவருடைய மூளை கரகரவென்று சுழன்றது. ஆ! ஜலசம்பந்தம்! இப்போதல்லவா விளங்குகிறது! நாயுடுகாரு அதிவேகமாக மேலேறினார். பரபரப்பினால் கால்கள் நடுங்கின. தட்டுத் தடுமாறி ஏறினார். ஜலம் இருக்கும் தாம்புக் கயிற்றின் ஒரு முனையை ஒரு கட்டையில் கட்டிவிட்டு இன்னொரு முனையுடன் மறுபடியும் கிணற்றில் இறங்கித் தவலை விளிம்பில் கட்டினார். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் தவலை வெளியே வந்தது. அவ்வளவு கனமாக இல்லை. ஆயினும் நாயுடுகாரு பரபரப்புடன் அதை எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று, கொல்லைக் கதவைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்தார். மனைவி மக்கள் நன்கு தூங்குகிறார்களா என்று பார்த்து விட்டு, தவலையின்

வாய் மூடியைப் பெயர்த்தெறிந்தார். உள்ளே கையை விட்டார். காகிதங்கள்! வயிறு, பகீர் என்றது. ஒரு பிடி வெளியே எடுத்தார். ஓ!! ஒரு நிமிஷம் அவருக்கு மூச்சு நின்று போயிற்று. அவ்வளவும் நோட்டுகள்! ரூபாய், ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய், நூறு ரூபாய் நோட்டுகள்!!

மொத்தம் எண்ணாயிரத்து எழுநூற்று அறுபத்தைந்து ரூபாய் நோட்டுகள் இருந்தன. தவலையில் திரும்பப் போட்டுப் பெரிய மரப்பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டினார். பின்னர் படுத்துக் கொண்டார். தூங்கவில்லை என்று சொல்லவும் வேண்டுமா! அவருடைய எண்ணங்கள் பின்வருமாறு ஓடிக் கொண்டிருந்தன :—‘ கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பொத்துக் கொண்டு கொடுக்கும். வேளை வரும்போது அதிர்ஷ்டம் தானே வரும்.—அடுத்த வீட்டுக்காரன் வந்தல்லவா கிணற்றில் இறங்கும்படிச் செய்தான்!—காலம் வரவேண்டுமென்று இத்தனை நாளாகக் கிணற்றில் காத்துக் கொண்டிருந்தது. நாலு நாளைக்கு முன் கும்பி எடுத்த படியால் விளிம்பு மண்ணுக்கு மேலே வந்திருக்க வேண்டும். நல்ல வேளை, ஆட்களுக்குத் தெரியாமல் போயிற்று. சிங்கப்பூர் நாயுடு கிணற்றங் கரையில் நின்றதன் காரணம் விளங்குகிறது. காலையில் கத்திரிப் பிஞ்சு அனுப்பலாமா! வேண்டாமா! குழந்தை வேணு சட்டையில்லை என்று எழுதியிருக்கிறான். நாளையே நேரில் கொண்டு போய்ப் பணம் கொடுத்து விட்டு வரவேண்டும்.'

கேசவலு நாயுடுவின் மூத்த புதல்வன் வேணு சமீபத்தில் இருந்த பட்டணத்தில் ஐந்தாவது பாரத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

நாயுடுகாருவுக்குப் புதையல் அகப்பட்ட நான்காம் நாள், வேணு நாலைந்து போலீஸ் ஜவான்கள் புடைசூழ, மேல்குடிக்கு வந்ததைக் கண்டு அவ்வூர் ஜனங்கள் அதிக ஆச்சரியப்பட்டார்கள். கேசவலு நாயுடு கள்ள நோட்டு தயாரித்து வெளியிட்ட குற்றத்துக்காகக் கைது செய்யப்பட்டார். வீட்டைப் பரிசோதித்ததில் எண்ணாயிரத்து எழுநூறு ரூபாய்க்குக் கள்ள நோட்டுகள் கிடைத்தன. கிணற்றில் கள்ள நோட்டுத் தயாரிக்கும் சில இயந்திரங்கள் அகப்பட்டன. சிங்கப்பூர் நாயுடுவும் அவருடைய பரிசாரகனும் இதற்கு முதல் நாளே ஊரை விட்டுப் போய் விட்டார்கள். அவர்கள் பிறகு அகப்படவே இல்லை.

கேசவலு நாயுடுவுக்குக் கண் திறந்தது! ‘பொன், வெள்ளிப் புதையல் அகப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. எங்கேயாவது நோட்டுப் புதையல் கிடைக்குமா! ஆசையினால் குருடாகிப் போனேனே!' என இப்போது உணர்ந்தார். தப்புவதற்கு வழி இல்லையென்று அவருக்குத் திட்டமாகத் தெரிந்தது. ‘இனி மறுமோசம் போகக் கூடாது. நான் சிறைக்குப் போவதென்னவோ நிச்சயம். மனைவி மக்களாவது உள்ளதை வைத்துக்கொண்டு இருக்கட்டும்' எனத் தீர்மானித்தார். எனவே வக்கீல் வைத்து வாதாட வில்லை. தமக்குத் தெரிந்த அளவு உண்மையைக் கூறிவிட்டு, ‘சாட்சி இல்லை, வக்கீல் இல்லை' என்று அவர் சொல்லி விட்டார்.

மேல்குடி ஸ்ரீமான் கேசவலு நாயுடு, மூத்தநகரின் மத்திய சிறைக்கூடத்தில் 9-வது பிளாக்கில் 12 வது அறையில் நம்பர் 888 ஆக எழுந்தருளிய வரலாறு இதுதான். ஆனால், நான் தலைப்பில் கூறிய மூன்று சித்தாந்தங்களும் ஸ்தாபிக்கப் பட்டதாகக் கருதுகிறீர்களா!

வட்ட மேஜை

மது அரக்கனின் மாறு வேடம்

நம் இந்திய நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது. குடியரசானது. அடிமையாட்சி அகன்றது. நாம் சுதந்திர ராஜாக்களாக்கப் பட்டோம். ஆனால் நம் நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகுதான் பெண்களுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது. பெண்களுக்கும் ஆண்களுடன் சம உரிமை வளிக்கப் பட்டது. முக்கியமாக ஏழைப் பெண்களுக்குத் தான் வாழ்வளித்தது. குப்பை மேட்டில் இருக்கும் அக்குடும்பங்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்தது. நம் பாரத நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அண்ணல் மகாத்மாவின் உருவப் படத்துக்கு, காலை மாலையில் பூசைகள் நடந்தன. அதுவும், பெண்களும் குழந்தைகளும்தான் அதில் முக்கியம்.

குடியொழிந்த பிறகு மனிதன் மாறினான். களையோடு கூடிய முகமும், சாந்த குணமும் கஷ்டப் பட்டு உழைக்கும் வன்மையையும் பெற்றான். தம் குழந்தைகளையும் படிக்க வைத்தான்.

மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, நமது மருந்து தயாரிக்கும் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு வருவாய் குறைந்து விட்டது. அவர்களில் சிலர் நம் சுதந்திர சர்க்காரையே ஏமாற்றி வருகின்றனர். வருமானம் குறைவால் தேசத்துக்கே துரோகம் செய்து நன்றாக ஏமாற்றி வருகின்றனர். எதிலும் வருமானம் இல்லாததால், மருந்தின் பெயரால் சாராயம் தயாரித்தனர். ஆரஞ்சு எஸ்ஸென்ஸ், பைன் ஆப்பிள், கோலா என்று பலவகையான பெயரிட்டனர். அதில் முக்கால் பாகம் சாராயம். அதற்கு வாசனை சாமான்களைக் கலந்து, அசல் சாராய வாசனையைப் போக்கி விடுகின்றனர். இதைக் குடித்தால் போதையாகுமென்று கண்டு பிடித்து விட்டனர்.

இவ்வகையான மருந்துகளை (சாராயத்தை, ‘டானிக்' என்று பெயரிட்டனர் நீலகிரி வாசிகள். அப்படிப்பட்ட ‘டானிக் சாராயம்' நீலகிரியில் ஒவ்வொரு கடையிலும் விற்கப்படுகிறது. இதனால் நீலகிரி தாய்மார்களுக்குப் ‘பழைய குருடி கதவைத் திறடி' என்பதைப் போலாயிற்று. நாளடைவில் இந்த ‘டானிக் சாராயங்கள்' கிராமங்களிலெல்லாம் கூட விற்கப்படுகின்றன.

இன்றும் நீலகிரி கிராம மக்களில் சிலர் சில காலமாகப் பட்டைச் சாராயமும் காய்ச்சிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைக் குடித்துவிட்டு அவ்வூர்களில் தினமும் சண்டை சச்சரவுகள் நடந்து கொண்டுதான் வருகின்றன. நாட்டில் மது இருந்ததைவிட இப்பொழுது இவைகள் அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்து விற்கப்படுகின்றன. இதனால் நீலகிரி தாய்மார்களின் நிலைமை மோசமாகி வருகிறது.

ஏழைத் தாய்மார்கள் மீண்டும் கஷ்டத்துக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். அவர்கள் கணவர்களின் அன்புக் கரங்கள் இப்பொழுது அடிக்கத் தலைப் பட்டு விட்டன. பெண்மணிகள் செய்வதறியாது அனாதைகள்போல் தவிக்கின்றனர்.

இக் கொடிய சாராயங்களால் நீலகிரியே குட்டிச் சுவராகி விடும் என்பதில் சந்தேகமே யில்லை.

காந்தீயத்தைப் பரப்ப வேண்டுமென்றால், சென்னை சர்க்கார் இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சென்னை
3—2—54

ஏ. இ. சிவபசவம்

Printed and Published by T. Sadasivam at the "Kalki" Press, No. 20, Dr. Guruswamy Mudaliar Road, Kilpauk, Madras - 10. Editor : Mi. Pa. Somasundaram

அஜீரணம் வாழ்வையே துன்பமயமாக்கி விடுகிறது; வயதுக்கு மிஞ்சிய வயோதிகத் தோற்றமும் உண்டாக்கிவிடுகிறது. மக்ளீன் பிராண்ட் ஸ்டமக் பௌடர் துரிதமான நிவாரணம் தருகிறது. ஏனெனில் அது ஒரு அபூர்வச் சிறப்புடைய பௌடர்; சாஸ்திரீகமான தயாரிப்புத் திட்டப்படி பக்குவமான பொருட்சேர்க்கையுள்ள இந்தப் பௌடர் மூன்று வேலைகள் செய்கிறது—மிருதுவான இரைப்பைக்குச் சமனமூட்டுகிறது; வயிற்றுப் புளிப்பை மாற்றுகிறது; வலியையும் நிறுத்துகிறது.

மக்ளீன் பிராண்ட் ஸ்டமக் பௌடர் என்று பெயரைச் சொல்லிக் கேளுங்கள். ஒவ்வொரு பாக்கெட்டிலும் Alex C. Maclean "அலெக்ஸ் ஸி. மக்ளீன்" என்ற உண்மைக் கையெழுத்தும் தத்ரூபமாக அச்சிடப் பட்டுள்ளதா என்று நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மக்ளீன்

பிராண்ட் ஸ்டமக் பவுடர்

எப்பொழுதும் கையில் ஒரு பாட்டில் வைத்திருங்கள்.

ஒரு டோஸ்

அஜீரணத்தாலேற்படும் வயிற்றுவலி, உடற்பருமன், இருதய எரிச்சல், வயிற்றுமந்தம், வாந்தி இவற்றை சடுதியில் குணப்படுத்தும்.

REGISTERED No. M. 4392
Registered as newspaper in Ceylon

இந்தியாவில் தயாரித்தது. L. 251-50 TM